वेदमन्त्राः

Colophon

This document was typeset using XaMEX, and uses the Sanskrit 2003 font extensively. It also uses several MEX macros designed by *H. L. Prasād*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (http://www.aupasana.com/).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from http://sanskritdocuments.org/. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (http://sanskritweb.de/) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma.

See also http://stotrasamhita.github.io/about/

FOR PERSONAL USE ONLY
NOT FOR COMMERCIAL PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

महान्यासः	1
पञ्चाङ्गरुद्रन्यासः रावणोक्ता पञ्चाङ्गप्रार्थना-सहितम्	1
पञ्चाङ्गमुखन्यासः रावणोक्ता पञ्चमुखप्रार्थना-सहितम्	4
केशादिपादान्त (प्रथमो) न्यासः	6
मूर्घादिपादान्त दशाक्षरी दशाङ्ग (द्वितीयो) न्यासः	14
पादादिमूर्धान्त पञ्चाङ्ग (तृतीयो) न्यासः	14
हंसगायत्री	15
दिक् सम्पुटन्यासः	17
षोडशाङ्गरौद्रीकरणम्	22
गुह्यादि मस्तकान्तं षडङ्ग (चतुर्थो) न्यासः	27
आत्मरक्षा	29
शिवसङ्कल्पः	30
पुरुषसूक्तम्	36
उत्तरनारायणम्	38
अप्रतिरथम्	39

प्रतिपूरुषम् (सं०)	41
प्रतिपूरुषम् (ब्रा॰)	42
शतरुद्रीयम् (सं॰)	44
शतरुद्रीयम् (ब्रा॰)	47
पञ्चाङ्गम्	48
अष्टाङ्ग-नमस्काराः	49
लघुन्यासे श्री रुद्रध्यानम्	51
लघुन्यासे देवता-स्थापनम्	52
कलशेषु साम्बपरमेश्वर ध्यानम्	55
षोडशोपचार पूजा	55
श्रीरुद्रनाम त्रिशती	55
प्रदक्षिणम्	64
नमस्काराः	65
चमकानुवाकैः प्रार्थना	68
प्रार्थना	73
श्रीरुद्रजपः	74
ध्यानम्	75

अनुक्रमणिका	iii
रुद्रप्रश्नः	77
चमकप्रश्नः	86
रुद्रप्रश्नः	95
चमकप्रश्नः	105
पुरुषसूक्तम्	111
नारायणसूक्तम्	114
विष्णुसूक्तम्	116
भूसूक्तम्	117
दुर्गा सूक्तम्	119
श्रीसूक्तम्	121
मेधासूक्तम्	124
भाग्यसूक्तम्	125

149

मृत्युञ्जयहोम-मन्त्राः

॥ महान्यासः॥

॥ पञ्चाङ्गरुद्रन्यासः रावणोक्ता पञ्चाङ्गप्रार्थना-सहितम्॥

ओङ्कारमन्त्रसंयुक्तं नित्यं ध्यायन्ति योगिनः। कामदं मोक्षदं तस्मै नकाराय नमो नमः॥१॥ नमस्ते रुद्र मुन्यवं उतो त इषेवे नमः। नमस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामुत ते नमः॥ या त इषुः शिवतमा शिवं बभूवं ते धनुः। शिवा शर्य्या या तव तयां नो रुद्र मृडय॥

(EAST)

कं खं गं घं छं। यरलवशषसहोम्। ॐ नमो भगवते रुद्राय। पूर्वाङ्गरुद्राय नमः।

महादेवं महात्मानं महापातकनाशनम्। महापापहरं वन्दे तस्मै मकाराय नमो नमः॥२॥ अपैतु मृत्युर्मृतं न आर्गन्वैवस्वतो नो अर्भयं कृणोतु। पुर्णं वनस्पतेरिवाभिनः शीयताः रुयिः स चे तान्नः शचीपितः।

(SOUTH)

चं छं जं झं ञं। यरलवशषसहोम्। ॐ नमो भगवते रुद्राय।

दक्षिणाङ्गरुद्राय नमः।

शिवं शान्तं जगन्नाथं लोकानुग्रहकारणम्। शिवमेकं परं वन्दे तस्मै शिकाराय नमो नमः॥३॥

ॐ। निर्धनपतये नमः। निर्धनपतान्तिकाय नमः। ऊर्ध्वाय नमः। ऊर्ध्वालङ्गाय नमः। हिरण्याय नमः। हिरण्यालङ्गाय नमः। सुवर्णात्रङ्गाय नमः। दिव्याय नमः। दिव्याय नमः। दिव्यात्रङ्गाय नमः। भवतिङ्गाय नमः। शर्वालङ्गाय नमः। शर्वालङ्गाय नमः। शर्वालङ्गाय नमः। शर्वालङ्गाय नमः। शर्वालङ्गाय नमः। शर्वालङ्गाय नमः। ज्वलाय नमः। ज्वललङ्गाय नमः। आत्माय नमः। आत्मालङ्गाय नमः। परमाय नमः। परमालङ्गाय नमः। एतत्सोमस्यं सूर्यस्य सर्वलङ्गं स्थाप्यति पाणिमन्त्रं पवित्रम्।

(WEST)

टं ठं डं ढं णं। यरलवशषसहोम्।ॐ नमो भगवते रुद्राय। पश्चिमाङ्गरुद्राय नमः।

वाहनं वृषभो यस्य वासुिकः कण्ठभूषणम्। वामे शक्तिधरं वन्दे वकाराय नमो नमः॥४॥

यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाऽऽविवेश तस्मै रुद्राय नमौ अस्तु॥

(NORTH)

तं थं दं धं नं। यरलवशषसहोम्।ॐ नमो भगवते रुद्राय। उत्तराङ्गरुद्राय नमः।

> यत्र कुत्र स्थितं देवं सर्वव्यापिनमीश्वरम्। यहिङ्गं पूजयेन्नित्यं यकाराय नमो नमः॥५॥

प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मां विशान्तकः। तेनान्नेनांप्यायस्व॥ नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युंमें पाहि।

(UPWARDS)

पं फं बं भं मं। यरलवशषसहोम्।ॐ नमो भगवते रुद्राय। ऊर्ध्वाङ्गरुद्राय नमः।

॥पञ्चाङ्गमुखन्यासः रावणोक्ता पञ्चमुखप्रार्थना-सहितम्॥

तत्पुरुषाय विदाहें महादेवायं धीमहि। तन्नौ रुद्रः प्रचोदयाँत्॥

संवर्ताग्नि-तिटत्प्रदीप्त-कनक-प्रस्पर्धि-तेजोरुणम् गम्भीरध्वनि-सामवेदजनकं ताम्राधरं सुन्दरम्। अर्धेन्दुद्युति-लोल-पिङ्गल-जटाभार-प्रबोद्धोदकम् वन्दे सिद्धसुरासुरेन्द्रनिमतं पूर्वं मुखं शूलिनः॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय। पूर्वाङ्गमुखाय नमः। (EAST)

अघोरैभ्योऽथ घोरैभ्यो घोरघोरंतरेभ्यः। सर्वैभ्यः सर्व्इविभ्यो नर्मस्ते अस्तु रुद्धरूपेभ्यः॥ कालाभ्रभ्रमराञ्जन-द्युतिनिभं व्यावृत्तपिङ्गेक्षणम् कर्णोद्धासित-भोगिमस्तकमणि-प्रोद्धिन्नदंष्ट्राङ्करम्। सर्पप्रोतकपाल-शुक्तिशकल-व्याकीर्णताशेखरम् वन्दे दक्षिणमीश्वरस्य वदनं चाथर्वनादोदयम्॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय। दक्षिणाङ्गमुखाय नमः। (SOUTH) सुद्योजातं प्रपद्यामि सुद्योजाताय वै नमो नर्मः। भवे भवे नाति भवे भवस्व माम्। भवोद्भवाय नर्मः॥

प्रालेयाचलिमन्दुकुन्द-धवलं गोक्षीरफेनप्रभम् भरमाभ्यङ्गमनङ्गदेहदहन-ज्वालावली-लोचनम् । विष्णु-ब्रह्म-मरुद्गणार्चितपदं ऋग्वेदनादोदयम् वन्देऽहं सकलं कलङ्करिहतं स्थाणोर्मुखं पश्चिमम्॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय। पश्चिमाङ्गमुखाय नमः। (WEST)

वामदेवाय नमौ ज्येष्ठाय नमेः श्रेष्ठाय नमौ रुद्राय नमः कालीय नमः कलेविकरणाय नमो बलेविकरणाय नमो बलीय नमो बलेप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमौ मनोन्मनाय नमः॥

गौरं कुङ्कमपङ्कितं सृतिलकं व्यापाण्डुमण्डस्थलम् भूविक्षेप-कटाक्षवीक्षण-लसत्-संसक्तकर्णोत्पलम्। स्निग्धं विम्बफलाधरं प्रहसितं नीलालकालङ्कृतम् वन्दे याजुषवेदघोषजनकं वक्रं हरस्योत्तरम्॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय। उत्तराङ्गमुखाय नमः। (NORTH) ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणोऽधिपतिर्ब्रह्म शिवो में अस्तु सदाशिवोम्॥

व्यक्ताव्यक्तनिरूपितं च परमं षद्भिशतत्त्वाधिकम् तस्मादुत्तर-तत्त्वमक्षरमिति ध्येयं सदा योगिभिः। ओङ्कारादि समस्तमन्त्रजनकं सूक्ष्मातिसूक्ष्मं परम् वन्दे पञ्चममीश्वरस्य वदनं खव्यापि तेजोमयम्॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय। ऊर्ध्वाङ्गमुखाय नमः। (UPWARDS)

॥ केशादिपादान्त (प्रथमो) न्यासः॥

या ते रुद्र शिवा तुनूरघोराऽपापकाशिनी। तयां नस्तुनुवा शन्तंमया गिरिशन्ताभिचांकशीहि॥ शिखायै नमः॥ (TUFT)

अस्मिन् महत्यर्णवैऽन्तरिक्षे भवा अधि। तेषा र् सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि॥ शिरसे नमः॥ (TOP OF HEAD)

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्।

तेषा र सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि॥

ललाटाय नमः॥ (FOREHEAD)

ह्रसः श्रुचिषद्वसुरन्तिरिक्षसद्घोतां वेदिषदितिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसद्तसद्योमसद्बा गोजा ऋतजा अद्विजा ऋतं बृहत्॥ भ्रवोर्मध्याय नमः॥ (MIDDLE OF EYEBROWS)

त्र्यम्बकं यजामहे सुगुन्धिं पुष्टिवधीनम्। उर्वारुकिमिव बन्धीनान्मृत्योमुक्षीय माऽमृतात्॥ नेत्राभ्यां नमः॥ (EYES)

नमः स्रुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सरस्याय च नमो नाद्याय च वैश्वन्तायं च। कर्णाभ्यां नमः॥ (FARS)

मार्नस्तोके तर्नये मा न आयुंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नौ रुद्र भामितोऽवंधीर्ह्विष्मन्तो नर्मसा विधेम ते॥ नासिकायै नमः॥ (NOSE)

अवतत्य धनुस्त्वश सहैस्राक्ष रातेषुधे॥ निशीर्यं राल्यानां मुर्खा शिवो नेः सुमनां भव। मुखाय नमः॥ (FACE)

नीलिग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः, क्षेमाचराः। तेषार्थं सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि॥

कण्ठाय नमः॥ (NECK)

नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर् रुद्रा उपेश्रिताः। तेषार् सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि॥

उपकण्ठाय नमः॥ (LOWER NECK)

नमस्ते अस्त्वायुंधायानातताय धृष्णवै। उभाभ्यामुत ते नमौ बाहुभ्यां तव धन्वने॥

बाहुभ्यां नमः॥ (SHOULDERS)

या ते हेतिमी ढुष्टम् हस्ते बभूवं ते धर्नुः। तयाऽस्मान् विश्वतस्त्वमंयक्ष्मया परिब्भुज॥

उपबाहुभ्यां नमः॥ (ELBOW TO WRIST)

परिणो रुद्रस्यं हेतिवृणिकु परि त्वेषस्यं दुर्मतिरंघायोः। अवं स्थिरा मुघवंद्यस्तनुष्व मीर्बस्तोकाय तनयाय मृडय॥ मणिबन्धाभ्यां नमः॥ (WRISTS) ये तीर्थानि प्रचरिन्त सृकावन्तो निषक्षिणः। तेषार् सहस्रयोजनेऽवधन्वनि तन्मसि॥ हस्ताभ्यां नमः॥ (HANDS)

सद्योजातं प्रपद्यामि सद्योजाताय वै नमो नर्मः। भवे भवे नाति भवे भवस्व माम्। भवोद्भवाय नर्मः॥ अङ्गुष्ठाभ्यां नमः॥ (ROLL RING FINGERS ON THUMBS)

वामदेवाय नमौ ज्येष्ठाय नमेः श्रेष्ठाय नमौ रुद्राय नमः कालाय नमः कलविकरणाय नमो बलविकरणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमौ मनोन्मनाय नमः॥ तर्जनीभ्यां नमः॥ (ROLL THUMBS ON INDEX FINGERS)

अघोरैभ्योऽथ घोरैभ्यो घोरघोरतरेभ्यः। सर्वेभ्यः सर्वशर्वेभ्यो नर्मस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः॥ मध्यमाभ्यां नमः॥ (ROLL THUMBS ON MIDDLE FINGERS)

तत्पुरुषाय विद्महें महादेवायं धीमहि। तन्नों रुद्रः प्रचोदयात्॥ अनामिकाभ्यां नमः॥ (ROLL THUMBS ON RING FINGERS) ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणो-ऽधिपतिर्ब्रह्मां शिवो में अस्तु सदाशिवोम्॥

किनिष्ठिकाभ्यां नमः॥ (ROLL THUMBS ON LITTLE FINGERS)

नमो हिरण्यबाहवे हिरण्यवर्णाय हिरण्यरूपाय हिरण्यपतये-ऽम्बिकापतय उमापतये पशुपतये नमो नमः॥

करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः॥ (RUB PALMS OVER ONE ANOTHER, FRONT AND

BACK)

नमौ वः किर्िकेभ्यौ देवाना ह हदयेभ्यः॥

हृद्याय नमः॥ (HEART)

नमौ गणेभ्यौ गणपितिभ्यश्च वो नर्मः॥

पृष्ठाय नमः॥ (BACK)

नमुस्तक्षभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नर्मः॥

कक्षाभ्यां नमः॥ (ARMPIT TO WAIST)

नमो हिर्णयबाहवे सेनान्ये दिशां च पत्ये नमः॥

पार्श्वाभ्यां नमः॥ (TRUNK)

विज्यं धर्नुः कपुर्दिनो विश्वाल्यो बार्णवा उत।

अनेशन्नस्येषेव आुभुरंस्य निषुङ्गर्थिः॥

जठराय नमः॥ (STOMACH)

हिर्ण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्यं जातः पितरेकं आसीत्।

सद्धार पृथिवीं द्यामुतेमां करमें देवायं हविषां विधेम॥

नाभ्यै नमः॥ (NAVEL)

मीढुंष्टम् शिवंतम शिवो नंः सुमनां भव।

पर्मे वृक्ष आयुधिक्विधाय कृत्तिं वसान आ चर पिनांकं बिभ्रदा

गीहि॥

कट्ये नमः॥ (WAIST)

ये भूतानामधिपतयो विशिखासः कपर्दिनः।

तेषा र सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि॥

गुह्याय नमः॥ (UPPER REPRODUCTIVE ORGANS)

ये अन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबंतो जनान्।

तेषा र सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि॥

अण्डाभ्यां नमः॥ (LOWER REPRODUCTIVE ORGANS)

स शिरा जातवेदा अक्षरं पर्मं पुदम्।

वेद्नि<u>ग</u>्थ शिर्रसि माता आयुष्मन्तं करोतु माम्॥ अपानाय नमः॥ (ANUS)

मा नौ महान्त्रमुत मा नौ अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा ने उक्षितम्। मा नौऽवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नेस्तुनुवौ रुद्र रीरिषः॥ ऊरुभ्यां नमः॥ (THICHS)

एष ते रुद्रभागस्तं जुषस्व तेनविसेन परो मूर्जवतोऽतीृ ह्यवंततधन्वा पिनकिहस्तः कृत्तिवासाः॥

जानुभ्यां नमः॥ (KNEES)

स्थिष्टिजिथ्सोम्पा बाहुश्रध्यूर्ध्वधन्वा प्रतिहिताभिरस्ता। बृहंस्पते परिदीया रथेन रक्षोहाऽमित्राई अपबार्धमानः॥ जङ्गाभ्यां नमः॥ (KNEE TO ANKLES)

विश्वं भूतं भुवंनं चित्रं बंहुधा जातं जायमानं च यत्। सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु॥ गुल्फाभ्यां नमः॥ (ANKLES)

ये पथां पंथिरक्षय ऐलबृदा यव्युर्धः। तेषार्थं सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि॥ पादाभ्यां नमः॥ (FEET)

अध्यवोचद्धिवक्ता प्रथमो दैव्यौ भिषक्। अही डूंश्च सर्वौज्जम्भयन्त्सर्वौश्च यातुधान्यः॥

कवचाय हुम्॥ (CROSS HANDS ACROSS CHEST WITH TIPS OF FINGERS TOUCHING

SHOULDERS)

नमों बिल्मिने च कव्चिने च नमः श्रुतार्यं च श्रुतस्नेनार्यं च॥ उपकवचाय हुम्॥ (REPEAT THE ABOVE AT ELBOW LEVEL)

नमौ अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राक्षायं मीढुषै। अथो ये अस्य सत्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नर्मः॥

नेत्रत्रयाय वौषट्॥ (TOUCH INDEX, MIDDLE, RING FINGERSACROSS THE THREE

EYES)

प्र मुं धन्वेन् स्त्वमुभयोरार्लियोर्ज्याम्। याश्चे ते हस्त इर्षवः परा ता भंगवो वप॥ अस्त्राय फट्॥ (SLAP INDEXAND MIDDLE FINGERS OF RIGHT HAND ON LEFT

PALM)

य एतावन्तश्च भूया रसश्च दिशों रुद्रा वितस्थिरे।

तेषा र सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि॥

इति दिग्बन्धः ॥ (SNAP MIDDLE AND THUMB WITH CLICKING SOUNDS AROUND SELF)

॥ मूर्घादिपादान्त दशाक्षरी दशाङ्ग (द्वितीयो) न्यासः॥

ॐ मूर्झे नमः। नं नासिकाय नमः। मों ललाटाय नमः। भं मुखाय नमः। गं कण्ठाय नमः। वं हृदयाय नमः। तें दक्षिणहस्ताय नमः। रुं वामहस्ताय नमः। द्रां नाभ्ये नमः। यं पादाभ्यां नमः।

॥ पादादिमूर्घान्त पञ्चाङ्ग (तृतीयो) न्यासः॥

सुद्योजातं प्रपद्यामि सुद्योजाताय वै नमो नर्मः। भवे भवे नाति भवे भवस्व माम्। भवोद्भवाय नर्मः॥ पादाभ्यां नमः॥

वामदेवाय नमौ ज्येष्ठाय नमेः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय नमः कलविकरणाय नमो बलविकरणाय नमो बलाय नमो बलप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः॥ ऊरुभ्यां नमः॥

अघोरैभ्योऽथ घोरैभ्यो घोर्घोरतरेभ्यः।

हृदयाय नमः॥

तत्पुरुषाय विदाहे महादेवायं धीमहि।

तन्नौ रुद्रः प्रचोद्यात्॥

मुखाय नमः॥

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणो-

ऽधिपितुर्ब्रह्मा शिवो में अस्तु सदाशिवोम्॥

हंस हंस मूर्धे नमः॥

॥ हंसगायत्री ॥

अस्य श्री हंसगायत्री महामन्त्रस्य। अव्यक्त परब्रह्म ऋषिः। अव्यक्त गायत्री छन्दः। परमहंसो देवता॥ हंसां बीजम्। हंसीं शक्तिः। हंसूं कीलकम्॥ परमहंस-प्रसाद-सिद्धर्थे जपे विनियोगः॥

हंसां अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। हंसीं तर्जनीभ्यां नमः। हंसूं मध्यमाभ्यां नमः। हंसीं अनामिकाभ्यां नमः। हंसीं कनिष्ठिकाभ्यां नमः। हंसः करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः। हंसां हृदयाय नमः। हंसीं शिरसे स्वाहा। हंसूं शिखाये वषट्। हंसीं कवचाय हुम्। हंसीं नेत्रत्रयाय वौषट्। हंसः अस्त्राय फट्। भूभुंवस्सुवरोम् इति दिग्बन्धः॥ ॥ध्यानम्॥

गमागमस्थं गमनादिशून्यं चिद्रूपदीपं तिमिरापहारम्। पश्यामि ते सर्वजनान्तरस्थं नमामि हंसं परमात्मरूपम्॥

> हंसहंसात् परमहंसः सोऽहं हंसः॥ हंस हंसायं विदाहें परमहंसायं धीमहि। तन्नों हंसः प्रचोदयात्॥

(एवं त्रिः)

हंस हंसेति यो ब्र्याद्धंसो नाम सदाशिवः। एवं न्यासविधिं कृत्वा ततः सम्पुटमारभेत्॥

॥ दिक् सम्पुटन्यासः॥

ॐ भूर्भुवः सुवरोम्।
[ॐ] लं। त्रातार्मिन्द्रंमिवतार्मिन्द्रः हवेहवे सुहवः श्रूमिन्द्रम्।
हुवे नु शकं पुरुहृतमिन्द्रः स्वस्ति नो मघवां धात्विन्द्रः॥
लं भूर्भुवः सुवंः। इन्द्राय वज्रहस्ताय सुराधिपतय ऐरावतवाहनाय
साङ्गाय सायुधाय सशक्तिपरिवाराय सर्वालङ्कारभूषिताय
उमामहेश्वरपार्षदाय नमः।
पूर्वदिग्भागे ललाटस्थाने लं इन्द्राय नमः। इन्द्रः सुप्रीतो वरदो
भवतु॥ [इन्द्रः संरक्षतु॥]
॥१॥

ॐ भूर्भुवः सुवरोम्।
[नं] रं। त्वन्नौ अग्ने वर्रणस्य विद्वान् देवस्य हेडोऽवं यासिसीष्ठाः।
यिजिष्ठो विद्वितमः शोश्चीचानो विश्वा द्वेषार्थस्य प्रमुमुग्ध्यस्मत्॥
रं भूर्भुवः सुवंः। अग्नये शक्तिहस्ताय तेजोऽधिपतयेऽजवाहनाय
साङ्गाय सायुधाय सशक्तिपरिवाराय सर्वालङ्कारभूषिताय
उमामहेश्वरपार्षदाय नमः।
आग्नेयदिग्भागे नेत्रयोः स्थाने रं अग्नये नमः। अग्निः सुप्रीतो

वरदो भवतु॥ [अग्निः संरक्षतु॥]

11711

ॐ भूर्भुवः सुवरोम्।

[मों] हं। सुगं नः पन्थामभेयं कृणोतु। यस्मिन्नक्षेत्रे यम एति राजां।

यस्मिन्नेनम्भ्यिषेञ्चन्त देवाः। तद्स्य चित्रश् हिवर्षां यजाम॥
हं भूर्भुवः सुवंः। यमाय दण्डहस्ताय धर्माधिपतये महिषवाहनाय
साङ्गाय सायुधाय सशक्तिपरिवाराय सर्वालङ्कारभूषिताय
उमामहेश्वरपार्षदाय नमः।

दक्षिणदिग्भागे कर्णयोः स्थाने हं यमाय नमः। यमः सुप्रीतो वरदो भवतु॥ [यमः संरक्षतु॥]॥३॥

ॐ भूर्भुवः सुवरोम्।

[मं] षं। असुन्वन्तमयंजमानमिच्छ स्तेनस्येत्यां तस्केर्स्यान्वेषि। अन्यमस्मिद्देच्छ सा तं इत्या नमों देवि निर्ऋते तुभ्यंमस्तु॥ षं भूभुंवः सुवंः। निर्ऋतये खङ्गहस्ताय रक्षोधिपतये नरवाहनाय साङ्गाय सायुधाय सशक्तिपरिवाराय सर्वालङ्कारभूषिताय उमामहेश्वरपार्षदाय नमः।

निर्ऋतिदिग्भागे मुखस्थाने षं निर्ऋतये नमः। निर्ऋतिः

सुप्रीतो वरदो भवतु॥ [निर्ऋतिः संरक्षतु॥] ॥४॥

ॐ भूर्भुवः सुवरोम्।

[गं] वं। तत्त्वां यामि ब्रह्मणा वन्दंमानस्तदा शांस्ते यर्जमानो हविभिः।

अहेडमानो वरुणेह बोध्युरुशस्स मा नु आयुः प्रमोषीः॥

वं भूर्भुवः सुर्वः। वरुणाय पाश्चाहस्ताय जलाधिपतये मकरवाहनाय साङ्गाय सायुधाय सशक्तिपरिवाराय सर्वालङ्कारभूषिताय उमामहेश्वरपार्षदाय नमः।

पश्चिमदिग्भागे बाह्वोः स्थाने वं वरुणाय नमः। वरुणः सुप्रीतो वरदो भवतु॥ [वरुणः संरक्षतु॥] ॥५॥

ॐ भूर्भुवः सुवरोम्।

[वं] यं। आ नौ नियुद्धिः श्वातिनीभिरध्वरम्। सहस्रिणीभिरुपयाहि यज्ञम्।

वायों अस्मिन् हिविषि मादयस्व। यूयं पात स्वस्तिभिः सद्गं नः॥ यं भूर्भुवः सुर्वः। वायवे साङ्कराध्वजहस्ताय प्राणाधिपतये मृगवाहनाय साङ्गाय सायुधाय सर्राक्तिपरिवाराय सर्वालङ्कार- भूषिताय उमामहेश्वरपार्षदाय नमः। वायव्यदिग्भागे नासिकास्थाने यं वायवे नमः। वायुः सुप्रीतो वरदो भवतु॥ [वायुः संरक्षतु॥]॥६॥

ॐ भूर्भुवः सुवरोम्। [तें] सं। वयः सौम व्रते तर्व। मर्नस्तुनुषु बिभ्रंतः। प्रजावन्तो अशीमहि॥

सं भूर्भुवः सुर्वः। सोमाय अमृतकलशहस्ताय नक्षत्राधिपतये अश्ववाहनाय साङ्गाय सायुधाय सशक्तिपरिवाराय सर्वालङ्कार-भूषिताय उमामहेश्वरपार्षदाय नमः।

उत्तरिदग्भागे हृदयस्थाने सं सोमाय नमः। सोमः सुप्रीतो वरदो भवतु॥ [सोमः संरक्षतु॥]॥॥॥॥

ॐ भूर्भुवः सुवरोम्।

[रुं] शं। (ऋक्) तमीशाँनं जर्गतस्तुस्थुष्रस्पतिम्। धियं जिन्वमवंसे हृमहे वयम्।

पूषा नो यथा वेदसामसंद्वधे रिक्षता पायुरदेब्यः स्वस्तयै॥

_ रां भूर्भुवः सुर्वः। ईशानाय त्रिशूलहस्ताय भूताधिपतये वृषभवाहनाय साङ्गाय सायुधाय सशक्तिपरिवाराय सर्वालङ्कार-भूषिताय उमामहेश्वरपार्षदाय नमः।

ईशानिदग्भागे नाभिस्थाने शं ईशानाय नमः। ईशानः सुप्रीतो वरदो भवतु॥ [ईशानः संरक्षतु॥]॥८॥

ॐ भूर्भुवः सुवरोम्।

[द्रां] खं। (ऋक्) अस्मे रुद्रा मेहना पर्वतासो वृत्रहत्ये भर्रहृतौ सजोषाः ।

यः शंसिते स्तुवते धार्यि पुज्र इन्द्रिज्येष्ठा अस्माँ अवन्तु देवाः॥ खं भूर्भुवः सुवंः। ब्रह्मणे पद्महस्ताय विद्याधिपतये हंसवाहनाय साङ्गाय सायुधाय सशक्तिपरिवाराय सर्वालङ्कारभूषिताय उमामहेश्वरपार्षदाय नमः।

ऊर्ध्वदिग्भागे मूर्झिस्थाने खं ब्रह्मणे नमः। ब्रह्मा सुप्रीतो वरदो भवतु॥ [ब्रह्मा संरक्षतु॥]॥९॥

ॐ भूर्भुवः सुवरोम्।

[यं] हीं। स्योना पृथिवि भवाऽनृक्षरा निवेशनी।

यच्छानः शर्मे सप्रथाः॥

हीं भूर्भुवः सुवंः। विष्णवे चक्रहस्ताय नागाधिपतये गरुडवाहनाय

साङ्गाय सायुधाय सशक्तिपरिवाराय सर्वालङ्कारभूषिताय उमामहेश्वरपार्षदाय नमः।

अधोदिग्भागे पादयोः स्थाने हीं विष्णवे नमः। विष्णुः सुप्रीतो वरदो भवतु॥ [विष्णुः संरक्षतु॥]॥१०॥

॥ षोडशाङ्गरौद्रीकरणम्॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं: ।ॐ अं। नमंः श्राम्भवे च मयोभवे च नमंः शिक्करायं च मयस्करायं च नमंः शिवायं च शिवतराय च॥ विभूरिस प्रवाहंणो रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सी:॥ अं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। शिखास्थाने रुद्राय नमः॥१॥ ॐ भूर्भुवस्सुवं: ।ॐ आं। नमंः श्राम्भवे च मयोभवे च नमंः शिक्करायं च मयस्करायं च नमंः शिवायं च शिवतराय च॥ विह्निरिस हव्यवाहंनो रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सी:॥ आं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। शिरस्थाने रुद्राय नमः॥२॥ ॐ भूर्भुवस्सुवं:।ॐ इं। नमंः शम्भवे च मयोभवे च नमंः शिक्करायं

च मयस्करायं च नर्मः शिवायं च शिवतराय च॥ श्वात्रोऽिस प्रचेता रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सीः॥ इं ॐ भूर्भवस्सुवरोम्। मूर्धिस्थाने रुद्राय नमः॥३॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं:। ॐ ईं। नमं: श्राम्भवें च मयोभवें च नमं: शङ्करायं च मयस्करायं च नमं: शिवायं च शिवतंराय च॥ तुथोऽसि विश्ववेदा रौद्रेणानीकेन पाहि मांऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सी:॥ ईं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। ललाटस्थाने रुद्राय नमः॥४॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं:।ॐ उं। नर्मः शम्भवं च मयोभवं च नर्मः शङ्करायं च मयस्करायं च नर्मः शिवायं च शिवतराय च॥ उशिगंसि कवी रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सीः॥ उं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। नेत्रयोः स्थाने रुद्राय नमः॥५॥

ॐ भूर्भुवस्सुवंः।ॐ ऊं। नर्मः शम्भवे च मयोभवे च नर्मः शङ्करायं च मयस्करायं च नर्मः शिवायं च शिवतराय च॥ अङ्घारिरसि बम्भारी रौद्रेणानीकेन पाहि माऽग्ने पिपृहि मा मा मा हिश्सीः॥ ऊं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। कर्णयोः स्थाने रुद्राय नमः॥६॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं:।ॐ ऋं। नमंः श्राम्भवें च मयोभवें च नमंः शङ्करायं च मयस्करायं च नमंः शिवायं च शिवतराय च॥ अवस्युरसि दुवंस्वान् रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सीः॥ ऋं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। मुखस्थाने रुद्राय नमः॥७॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं: । ॐ ऋं। नमंः श्राम्भवे च मयोभवे च नमंः शङ्करायं च मयस्करायं च नमंः शिवायं च शिवतराय च॥ शुन्ध्यूरेसि मार्जालीयो रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सीः॥ ऋं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। कण्ठस्थाने रुद्राय नमः॥८॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं:।ॐ छं। नमंः शम्भवें च मयोभवें च नमंः शङ्करायं च मयस्करायं च नमंः शिवायं च शिवतराय च॥ सम्राडिस कृशानू रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सी:॥ छं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। बाह्वोः स्थाने रुद्राय नमः॥९॥ ॐ भूर्भुवस्सुवं:।ॐ ॡं। नमंः शम्भवें च मयोभवें च नमंः शङ्करायं च मयस्करायं च नमंः शिवायं च शिवतंराय च॥ परिषद्योऽसि पर्वमानो रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मा हिश्सीः॥ ॡं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। हृदयस्थाने रुद्राय नमः॥१०॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं:।ॐ एं। नमंः शम्भवें च मयोभवें च नमंः शङ्करायं च मयस्करायं च नमंः शिवायं च शिवतराय च॥ प्रतक्षांऽसि नभस्वान् रौद्रेणानीकेन पाहि मांऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सीः॥ एं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। नाभिस्थाने रुद्राय नमः॥११॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं:।ॐ ऐं। नमंः शम्भवें च मयोभवें च नमंः शङ्करायं च मयस्करायं च नमंः शिवायं च शिवतंराय च॥ असंम्मृष्टोऽसि हव्यसूदो रौद्रेणानीकेन पाहि मांऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सीः॥ ऐं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। कटिस्थाने रुद्राय नमः॥१२॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं:।ॐ ॐ। नर्मः शम्भवे च मयोभवे च नर्मः

राङ्करायं च मयस्करायं च नर्मः शिवायं च शिवतराय च॥ ऋतधामाऽसि सुर्वर्ज्योती रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा हिश्सीः॥ ॐ ॐ भूर्भ्वरसुवरोम्। ऊरुस्थाने रुद्राय नमः॥१३॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं:।ॐ औं। नर्मः शम्भवे च मयोभवे च नर्मः शङ्करायं च मयस्करायं च नर्मः शिवायं च शिवतराय च॥ ब्रह्मज्योतिरित्त सुर्वर्धामा रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सीः॥ औं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। जानुस्थाने रुद्राय नमः॥१४॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं:।ॐ अं। नर्मः शम्भवे च मयोभवे च नर्मः शङ्करायं च मयस्करायं च नर्मः शिवायं च शिवतराय च॥ अजौऽस्येर्कपाद्रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मां हिश्सीः॥ अं ॐ भूर्भुवस्सुवरोम्। जङ्घास्थाने रुद्राय नमः॥१५॥

ॐ भूर्भुवस्सुवं:।ॐ अः। नमंः शम्भवे च मयोभवे च नमंः

शङ्करायं च मयस्करायं च नर्मः शिवायं च शिवतराय च॥ अहिरसि बुिश्चो रौद्रेणानीकेन पाहि माँऽग्ने पिपृहि मा मा मा हिश्सीः॥ अः अ भूर्भुवस्सुवरोम्। पादयोः स्थाने रुद्राय नमः॥१६॥

त्वगस्थिगतैः सर्वपापैः प्रमुच्यते। सर्वभूतेष्वपराजितो भवति। ततो भूत-प्रेत-पिशाच-ब्रह्मराक्षस-यक्ष-यमदूत-शािकनी-डािकनी-सर्प-श्वापद-वृश्चिक-तस्कराद्युपद्रवाद्युपघाताः। सर्वे ज्वलन्तं पश्यन्तु। मां रक्षन्तु। यजमानं रक्षन्तु। सर्वान् महाजनान् रक्षन्तु॥

॥ गुह्यादि मस्तकान्तं षडङ्ग (चतुर्थो) न्यासः॥

मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं युज्ञः सिम्मं द्धातु। या इष्टा उपसौ निम्नुचेश्च ताः सन्द्धामि ह्विषौ घृतेने॥गुह्याय नमः॥१॥

अबौध्यिः समिधा जनानां प्रति धेनुमिवाऽऽयतीमुषासम्।

यहा ईव प्रवयामुजिहानाः प्रभानवः सिस्रते नाकमच्छे॥ नाभ्यै नमः॥२॥

अग्निर्मूर्द्धा दिवः कुकुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपाश्रेताश्रीत जिन्वति॥ हृदयाय नमः॥३॥

मूर्धानं दिवो अर्तिं पृथिव्या वैश्वानरमृतायं जातम्प्रिम्। कविश् सम्राजमितिथां जनानामासन्ना पात्रं जनयन्त देवाः॥ कण्ठाय नमः॥४॥

मर्माणि ते वर्मिभिश्छादयामि सोमस्त्वा राजाऽमृतेनाभिवस्ताम्। उरोर्वरीयो वरिवस्ते अस्तु जर्यन्तं त्वामन् मदन्तु देवाः॥ मुखाय नमः॥५॥

जातवेदा यदि वा पावकोऽसि। वैश्वानरो यदि वा वैद्युतोऽसि। शं प्रजाभ्यो यर्जमानाय लोकम्। ऊर्जं पुष्टिं दर्दद्भ्यावेवृत्स्व॥ शिरसे नमः॥६॥

॥ आत्मरक्षा॥

(तैत्तिरीयब्राह्मणे अष्टकं - २/प्रश्नः - ३/अनुवाकः - ११)

ब्रह्मौत्मन्वद्सुजत। तद्कामयत। समात्मना पद्येयेति। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै दशमश हृतः प्रत्येशृणोत्। स दशहूतोऽभवत्। दशहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं दशहूतश सन्तम्। दश्रहोतेत्याचेक्षते परोक्षेण। परोक्षेप्रिया इव हि देवाः॥ आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै सप्तमश् हृतः प्रत्येशृणोत्। स सप्तर्ह्नतोऽभवत्। सप्तर्ह्हतो ह वै नामैषः। तं वा एतश सप्तर्ह्हतश सन्तम्। सप्तहोतेत्याचेक्षते परोक्षेण। परोक्षेप्रिया इव हि देवाः॥ आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै षष्ठश् हृतः प्रत्येशृणोत्। स षड्ढंतोऽभवत्। षड्ढंतो ह वै नामैषः। तं वा एतश् षड्ढंतश सन्तम्। षङ्कोतेत्याचेक्षते परोक्षेण। परोक्षेप्रिया इव हि देवाः॥ आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै पञ्चमः हूतः प्रत्यंशृणोत्। स पर्श्चहूतोऽभवत्। पर्श्चहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं पर्श्चहूतश् सन्तम्। पर्ञ्चहोतेत्याचेक्षते परोक्षेण। परोक्षेप्रिया इव हि देवाः॥ आत्मुन्नात्मुन्नित्याम्न्त्रयत। तस्मै चतुर्थश् हूतः प्रत्येशृणोत्। स चतुर्हृतोऽभवत्। चतुर्हृतो हु वै नामैषः। तं वा पृतं चतुर्हृत्ध् सन्तम्। चतुर्होतेत्याचेक्षते परोक्षेण। परोक्षेप्रिया इव हि देवाः॥ तमंब्रवीत्। त्वं वै मे नेदिष्ठश् हृतः प्रत्येश्रोषीः। त्वयैनानाख्यातार् इति। तस्मान्नु हैनाङ्श्रतुर्होतार् इत्याचेक्षते। तस्माच्छुश्रूषुः पुत्राणाश् हृद्यंतमः। नेदिष्ठो हृद्यंतमः। नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति। य एवं वेदं। आत्मने नमः॥

॥ शिवसङ्कल्पः॥

येनेदं भूतं भुवनं भविष्यत् परिगृहीतम्मृतेन सर्वम्। येने यज्ञस्त्रायते सप्तहोता तन्मे मनेः शिवसिङ्कल्पमस्तु॥१॥

येन कर्माणि प्रचरन्ति धीरा यतौ वाचा मनसा चारु यन्ति। यत्सम्मितमनुसंयन्ति प्राणिनस्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु॥२॥

येन कर्मौण्यपसौ मनीषिणौ यज्ञे कृण्वन्ति विदथेषु धीरौः। यद्पूर्वं यक्षमन्तः प्रजानां तन्मे मनेः शिवसिङ्कल्पमस्तु॥३॥ यत्प्रज्ञानमुत चेतो धृतिश्च यज्ज्योतिर्न्तर्मृतं प्रजास्। यस्मान्न ऋते किं च न कमी क्रियते तन्मे मर्नः शिवसिङ्कल्पर्मस्तु॥४

सुषार्थिरश्वानिव यन्मनुष्यान्नेनीयतेऽभीश्विभिर्वाजिनं इव। हृत्यतिष्ठं यदंजिरं जविष्ठं तन्मे मनः शिवसंङ्कल्पमस्तु॥५॥

यस्मिनृचः साम् यजूर्धेषि यस्मिन् प्रतिष्ठिता रथनाभाविवाराः। यस्मिर्इश्चित्तर सर्वमोतं प्रजानां तन्मे मनः शिवसंङ्कल्पमस्तु॥६॥

यदत्रं षष्ठं त्रिशतर् सुवीरं यज्ञस्यं गुह्यं नवनावमाय्यम्। दर्श पञ्च त्रिश्शतं यत्परं च तन्मे मनः शिवसंङ्कल्पमस्तु॥७॥

यजार्यतो दूरमुदैति दैवं तर्दु सुप्तस्य तथैवैति। दूरङ्गमं ज्योतिषां ज्योतिरेकं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु॥८॥

येनेदं विश्वं जर्गतो बभूव ये देवापि महतो जातवेदाः। तदेवाग्निस्तर्मसो ज्योतिरेकं तन्मे मर्नः शिवसंङ्कल्पर्मस्तु॥९॥

येन द्यौः पृथिवी चान्तरिक्षं च ये पर्वताः प्रदिशो दिशश्च। येनेदं जगुद्याप्तं प्रजानां तन्मे मर्नः शिवसङ्कल्पर्मस्तु॥१०॥ ये मेनो हृद्यं ये चे देवा ये दिव्या आपो ये सूर्यरिमः। ते श्रोत्रे चक्षुषी सुञ्चरन्तुं तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु॥११॥

अचिन्त्यं चाप्रमियं च व्यक्ताव्यक्तपरं च यत्। सूक्ष्मीत्सूक्ष्मतरं ज्ञेयं तन्मे मर्नः शिवसङ्कल्पमस्तु॥१२॥

एको च दुश शतं चे सहस्रं चायुतं च नियुतं च प्रयुतं चार्बुदं च न्येर्बुदं च समुद्रश्च मध्यं चान्त्रश्च परार्धश्च तन्मे मर्नः शिवसङ्कल्पमस्तु॥१३॥

ये पेञ्च पञ्चाद्रा शतर सहस्रमयुतं न्यर्बुदं च। ते अग्निचित्येष्टेकास्तर शरीरं तन्मे मर्नः शिवसङ्कल्पर्मस्तु॥१४॥

वेदाहमेतं पुरुषं महान्तमादित्यवर्णं तमसः परस्तात्। यस्य योनिं परिपश्यन्ति धीरास्तन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु॥१५॥

यस्येदं धीराः पुनन्ति कवयौ ब्रह्माणेमेतं त्वा वृणत इन्दुम्। स्थावरं जङ्गमं द्यौराका्शं तन्मे मनेः शिवसङ्कल्पमस्तु॥१६॥

परौत्परतरं <u>चैव</u> यत्परौचैव यत्परम्। यत्परौत्परतो <u>ज्ञ</u>ेयं तन्मे मनेः श्विवसङ्कल्पर्मस्तु॥१७॥

परात्परतरो ब्रह्मा तत्परात्परतो हरिः। तत्परात्परतोऽधीशस्तन्मे मर्नः शिवसङ्कल्पर्मस्तु॥१८॥ या वैदादिषु गायत्री सर्वव्यापी महेश्वरी। ऋग्यर्जुः सामथिवैश्च तन्मे मर्नः शिवसङ्कल्पर्मस्तु॥१९॥ यो वै देवं महादेवं प्रणवं परमेश्वरम्। यः सर्वे सर्वेवेदेश्च तन्मे मर्नः शिवसंङ्कल्पमस्तु॥२०॥ प्रयंतः प्रणवोङ्कारं प्रणवं पुरुषोत्तमम्। ओङ्कारं प्रणवात्मानं तन्मे मर्नः शिवसङ्कल्पर्मस्तु॥२१॥ योऽसौ सर्वेषु वेदेषु पठ्यतै ह्यज इश्वरः। अकार्यो निर्गुणो ह्यात्मा तन्मे मर्नः शिवसंङ्कल्पमस्तु॥२२॥ गोभिर्जुष्टं धर्नेन ह्यायुषा च बलेन च। प्रजयां पुशुभिः पुष्कराक्षं तन्मे मर्नः शिवसंङ्कल्पमस्तु॥२३॥ कैलांसिशखरे रम्ये शङ्करस्य शिवालये। देवतास्तत्रं मोदन्ते तन्मे मर्नः शिवसंङ्कल्पमस्तु॥२४॥ त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्।

उर्वारुकमिव बन्धेनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात्तन्मे मर्नः श्विवसंङ्कल्पमस्तु॥२५॥

विश्वतंश्रक्षुरुत विश्वतोमुखो विश्वतौहस्त उत विश्वतंस्पात्। सम्बाहुभ्यां नर्मित् सम्पतंत्रैर्घावापृथिवी जनयन्देव एकस्तन्मे मनः शिवसंङ्कल्पमंस्तु॥२६॥

चतुरों वेदानिधीयीत सर्वशास्त्रमयं विदुः। इतिहासपुराणानां तन्मे मनेः शिवसङ्कल्पमस्तु॥२७॥

मा नौ महान्त्रमुत मा नौ अर्भुकं मा न उक्षन्तमुत मा ने उक्षितम्। मा नौऽवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नस्तुनुवौ रुद्र रीरिष्टस्तन्मे मनः शिवसंङ्कल्पमस्तु॥२८॥

मार्नस्तोके तर्नये मा न आयुंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नौ रुद्र भामितोऽवधीर्ह्विष्मन्तो नर्मसा विधेम ते तन्मे मर्नः द्वावसंङ्कल्पमस्तु॥२९॥

> ऋतः सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो

नमस्तन्मे मनेः शिवसिङ्कल्पमेस्तु॥३०॥ कद्भुद्राय प्रचेतसे मीढुष्टमाय तव्यसे। वो चेम शन्तमभ हृदे। सर्वो ह्येष रुद्रस्तस्मे रुद्राय नमो अस्तु तन्मे मनेः शिवसिङ्कल्पमेस्तु॥३१॥

ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमृतः सुरुचौ वेन आवः। सबुध्नियो उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमस्तिश्च विवस्तन्मे मनेः शिवसिङ्कल्पमस्तु॥३२॥

यः प्राणितो निमिष्तो मिहित्वैक इद्राजा जगतो ब्रभूवं। य ईशे अस्य द्विपद्श्वतुष्पदः कस्मै देवायं हविषां विधेम तन्मे मनः शिवसंङ्कल्पमंस्तु॥३३॥

य आतम्दा बेल्दा यस्य विश्वं उपासंते प्रशिषं यस्यं देवाः। यस्यं छायाऽमृतं यस्यं मृत्युः कस्मै देवायं हविषां विधेम तन्मे मनः शिवसंङ्कल्पमंस्तु॥३४॥ यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषंधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवंनाऽऽविवेश तस्मै रुद्राय नमों अस्तु तन्मे मनः

<u> शि</u>वसंङ्कल्पमंस्तु॥ ३५॥

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम्। ईश्वरीर्श्रं सर्वभूतानां तामिहोपेह्वये श्रियं तन्मे मनेः शिवसिङ्कल्पमेस्तु॥३६॥ य इदश् शिवंसङ्कल्पश् सदा ध्यायन्ति ब्राह्मणाः। ते परं मोक्षं गमिष्यन्ति तन्मे मनेः शिवसिङ्कल्पमेस्तु॥

हृदयाय नमः॥

॥ पुरुषसूक्तम् ॥

ॐ सहस्र्रशीर्षा पुर्रुषः। सहस्राक्षः सहस्र्रपात्। स भूमिं विश्वतौ वृत्वा। अत्यितिष्ठदृशाङ्गुलम्॥ पुर्रुष एवेद् सर्वम्॥ यद्भूतं यच्च भव्यम्॥ उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहित॥ एतावानस्य महिमा। अतो ज्यायाङ्श्च पूर्रुषः।

पादौऽस्य विश्वां भूतानि। त्रिपादंस्यामृतं दिवि॥ त्रिपादूर्ध्वं उदैत्पुरुषः। पादौऽस्येहाऽऽभवात्पुनः। ततो विश्वञ्चकामत्। सा<u>ञ्चानानञ्च</u>ने अभि॥ तस्मौद्विरार्डजायत। विराजो अधि पूर्रुषः। स जातो अत्यरिच्यत। पृश्चाद्भुमिमथौ पुरः॥

यत्पुरुषेण ह्विषां। देवा यज्ञमतंन्वत। वसन्तो अस्यासीदाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः॥ सप्तास्यऽऽसन्परिधयः। त्रिः सप्त समिधः कृताः। देवा यद्यज्ञं तन्वानाः। अबंधन्पुरुषं पशुम्॥ तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्। पुरुषं जातमंग्रतः।

तेनं देवा अयंजन्त। साध्या ऋषयश्च ये॥ तस्माँग्यज्ञात्सर्वेहृतः। सम्भृतं पृषद्गज्यम्। पृशूश्स्ताश्श्चेके वाय्व्यान्। आर्ण्यान्याम्याश्च ये॥ तस्माँग्यज्ञात्सर्वेहृतः। ऋनः सामानि जिज्ञरे। छन्दार्शस जिज्ञे तस्मात्।

यजुस्तस्मदिजायत॥ तस्मादश्वी अजायन्त। ये के चौभयादेतः। गावो ह जिज्ञरे तस्मौत्। तस्मौजाता अजावयः॥ यत्पुरुषं व्यद्धः। कृतिधा व्यकल्पयन्। मुखं किमस्य को बाहू। कावूरू पादावुच्येते॥ बाह्यणौऽस्य मुखंमासीत्। बाहू राजन्यः कृतः।

ऊरू तर्दस्य यद्वैश्यः। पुन्नाः शूद्धो अजायत॥ चन्द्रमा मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च। प्राणाद्वायुरंजायत॥ नाभ्यां आसीद्दन्तरिक्षम्। शीष्णीं द्यौः समेवर्तत। पुद्धां भूमिर्दिशः श्रोत्रात्। तथां लोकाः अंकल्पयन्॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसस्तु पारे॥ सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः। नामानि कृत्वाऽभिवद्न यदास्ते॥ धाता पुरस्ताद्यमुदाजहारं। शुकः प्रविद्वान्य्रदिश्रश्चतंस्रः। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्था अर्यनाय विद्यते॥ युश्नेनं युश्मयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्। ते हु नाकं महिमानः सचन्ते। यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः॥

शिरसे स्वाहा॥

॥ उत्तरनारायणम्॥

अद्यः सम्भूतः पृथिव्यै रसाच। विश्वकर्मणः समवर्त्तताधि। तस्य त्वष्टां विद्धंद्रूपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रै॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्थां विद्यतेयंऽनाय॥ प्रजापंतिश्चरति गभी अन्तः। अजायमानो बहुधा विजायते।

तस्य धीराः परिजानित् योनिम्। मरीचीनां पदिमच्छिन्ति वेधसः॥ यो देवेभ्य आतंपति। यो देवानां पुरोहितः। पूर्वो यो देवेभ्यो जातः। नमो रुचाय ब्राह्मये॥ रुचं ब्राह्मं जनयंन्तः। देवा अग्रे तदंबुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्य देवा असन् वशे॥ हिश्चं ते लक्ष्मीश्च पल्यौ। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षंत्राणि रूपम्। अश्विनो व्यात्तम्। इष्टं मनिषाण। अमुं मनिषाण। सर्वं मनिषाण॥ शिखाये वषट्॥

॥ अप्रतिरथम्॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डः - ४/प्रश्नः - ६/अनुवाकः - ४)

आ्राः शिशांनो वृष्मो न युध्मो घंनाघनः क्षोमणश्चर्षणीनाम्। सङ्कन्दंनोऽनिमिष एंकवीरः शतः सेनां अजयत् साकिमन्द्रः। सङ्कन्दंनेनानिमिषेणं जिष्णुनां युत्कारेणं दुश्च्यवनेनं धृष्णुनां। तदिन्द्रेण जयत् तत्संहध्वं युधो नर् इषुंहस्तेन वृष्णां। स इषुंहस्तैः सिन्धिक्षिभिर्वशी सङ्स्रष्टा स युध इन्द्रौ गुणेने। सुरसृष्टिजिथ्सौमुपा बाहुशुध्यूर्ध्वधनवा प्रतिहिताभिरस्ता।

बृहंस्पते परि दीया रथेन रक्षोहाऽमित्रार् अपबार्धमानः। प्रमुझन्त्सेनाः प्रमुणो युधा जयन्त्रस्माकंमेध्यिवता रथानाम्। गोत्रिभदं गोविदं वर्ज्ञबाहुं जयन्तमज्मं प्रमुणन्तमोजसा। इमर संजाता अनुं वीरयध्वमिन्द्रर् सखायोऽनु सर रंभध्वम्। बलविज्ञायः स्थविरः प्रवीरः सहंस्वान् वाजी सहंमान उग्रः। अभिवीरो अभिसंत्त्वा सहोजा जैत्रीमिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्। अभि गोत्राणि सहंसा गाहंमानोऽदायो वीरः शतमंन्युरिन्द्रः।

दुश्चवनः पृतनाषाडेयुध्यौऽस्माक् सेनां अवतु प्र युत्सु। इन्द्रं आसां नेता बृह्स्यितिर्दक्षिणा यज्ञः पुर एतु सोमः। देवसेनानामिभअज्ञतीनां जयन्तीनां मुरुतां यन्त्वग्रे। इन्द्रंस्य वृष्णो वर्रुणस्य राज्ञं आदित्यानां मुरुताः शर्धं उग्रम्। महामेनसां भुवनच्यवानां घोषों देवानां जयतामुदंस्थात्। अस्माक्मिन्द्रः समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ता जयन्तु।

अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानुं देवा अवता हवेषु। उद्धर्षय

मघवन्नायुधान्युत् सत्त्वेनां मामकानां महा श्रीत उद्घृत्रहन् वाजिनां वाजिनान्युद्रथानां जयतामेतु घोषः। उप प्रेत जयता नरः स्थिरा वेः सन्तु बाहवेः। इन्द्रौ वः शमी यच्छत्त्वनाधृष्या यथाऽस्थ। अवसृष्टा पर्रा पत शर्रव्ये ब्रह्मसश्चिता।

गच्छामित्रान् प्रविश्व मैषां कं चनोच्छिषः। मर्माणि ते वर्मीभिश्छादयामि सोमस्त्वा राजाऽमृतेनाभिवस्ताम्। उरोर्वरीयो वरिवस्ते अस्तु जयन्तं त्वामन् मदन्तु देवाः। यत्रं बाणाः सम्पतिन्त कुमारा विशिखा ईव। इन्द्रो नस्तत्रं वृत्रहा विश्वाहा शर्मे यच्छतु॥ कवचाय हुम्॥

॥ प्रतिपूरुषम् (सं०)॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डः - १/प्रश्नः - ८/अनुवाकः - ६)

प्रतिपूरुषमेकेकपालान्निर्वेपत्येकमितिरिक्तं यार्वन्तो गृह्याः स्मस्तेभ्यः कर्मकरं पश्नाः शर्मासि शर्म यर्जमानस्य शर्म मे युच्छैकं एव रुद्रो न द्वितीयांय तस्थ आखुस्ते रुद्र पशुस्तं जुंषस्वेष ते रुद्र भागः सह स्वस्नाऽम्बिकया तं जुंषस्व भेषजं गवेऽश्वाय पुरुषाय भेषजमथौ अस्मभ्यं भेषज् सुभेषजं यथाऽसित। सुगं मेषाय मेष्या अवाम्ब रुद्रमिद्मिद्यवं देवं व्यम्बकम्। यथा नः श्रेयसः कर्द्यथां नो वस्यसः कर्द्यथां नः पशुमतः कर्द्यथां नो व्यवसाययात्। व्यम्बकं यजामहे सुगुन्धिं पुष्टिवधीनम्। उर्वारुकिमिव बन्धनान्मृत्योमुक्षीय माऽमृतात्॥ एष ते रुद्रभागस्तं जुंषस्व तेनावसेन परो मूर्जवतोऽतीह्यवंततधन्वा पिनाकहस्तः कृत्तिवासाः॥

॥ प्रतिपूरुषम् (ब्रा०)॥

(तैत्तिरीयब्राह्मणे अष्टकं – १/प्रश्नः – ६/अनुवाकः – १०)

प्रतिपूरुषमेककपालान्निर्वपति। जाता एव प्रजा रुद्रान्निरवेदयते। एकमितिरिक्तम्। जिन्छ्यमाणा एव प्रजा रुद्रान्निरवेदयते। एककपाला भवन्ति। एकधैव रुद्रं निरवेदयते। नाभिर्घारयति। यदिभिद्यारयत्। अन्तरवचारिण र्रं रुद्रं कुर्यात्। एकोल्मुकेन यन्ति। तिद्व रुद्रस्यं भागधेयम्। इमां दिशं यन्ति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायमिव दिशि रुद्रं निरवेदयते। रुद्रो वा अपुशुक्राया

आहुत्यै नातिष्ठत। असौ ते पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्यात्। यमेव द्वेष्टि। तमस्मै पशुं निर्दिशति। यदि न द्विष्यात्। आखुस्ते पुशुरिति ब्रूयात्। न ग्राम्यान् पुशून् हिनस्ति। नऽऽरण्यान्। चतुष्पथे जुंहोति। एष वा अग्नीनां पङ्कीशो नाम। अग्निवत्येव जुहोति। मध्यमेनं पर्णेनं जुहोति। सुग्घ्येषा। अथो खर्छ। अन्तमेनैव हौतव्यम्। अन्तत एव रुद्रं निर्वद्यते। एष ते रुद्र भागः सह स्वस्नाऽम्बिकयेत्याहै। शरद्वा अस्याम्बिका स्वसा। तया वा एष हिनस्ति। यश हिनस्ति। तयैवैनर् सह रामयति। भेषजं गव इत्याह। यावन्त एव ग्राम्याः पशर्वः। तेभ्यौ भेषजं करोति। अवाम्ब रुद्रमदिमहीत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ति। त्र्यम्बकं यजामह इत्यहि। मृत्योमुक्षीय माऽमृतादिति वावैतद्हि। उत्किरन्ति। भगस्य लीफ्सन्ते। मूते कृत्वाऽऽसंजन्ति। यथा जनं यतेंऽवसं करोति। तादगेव तत्। एष ते रुद्र भाग इत्यहि निरवत्यै। अप्रतीक्षमायन्ति। अपः परिषिश्चति। रुद्रस्यान्तर्हित्यै। प्र वा एतैस्माल्लोकाच्यवन्ते। ये त्र्यम्बकैश्चरन्ति। आदित्यं चरुं पुनरेत्य निर्वपति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठन्ति।

नेत्रत्रयाय वौषट्॥

॥ शतरुद्रीयम् (सं०)॥

(तैत्तिरीयसंहितायां काण्डः - १/प्रश्नः - ३/अनुवाकः - १४)

त्वमंग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्वश् रार्धो मारुतं पृक्ष ईिराषे। त्वं वातैररुणैयोंिस राङ्मयस्त्वं पूषा विधतः पासि नु तमना। आ वो राजानमध्वरस्यं रुद्रश् होतारश् सत्ययज्ञश् रोदंस्योः। अग्निं पुरा तनियत्नोरिचित्ताद्धिरण्यरूपमवसे कृणुध्वम्। अग्निर्होता नि षंसादा यजीयानुपस्थे मातुः सुरुभावुं लोके। युवां कृविः पुरुनिष्ठ ऋतावां धर्तां कृष्टीनामुत मध्यं इद्धः।

साध्वीमंकर्देववीतिं नो अद्य यज्ञस्य जिह्वामंविदाम् गृह्याम्। स आयुराऽगात्सुर्भिर्वसानो भद्रामंकर्देवहृतिं नो अद्य। अक्रन्दद्गिः स्तनयन्तिव द्यौः क्षामा रेरिहद्वीरुधः समुञ्जन्न। सद्यो जज्ञानो वि हीमिद्धो अख्यदा रोदंसी भानुनां भात्यन्तः। त्वे वसूनि पुर्वणीक होतर्दोषा वस्तोरेरिरे यज्ञियांसः।

क्षामेव विश्वा भुवनानि यस्मिन्त्सः सौर्भगानि दिधरे पविके। तुभ्यं

ता अङ्गिरस्तम् विश्वाः सुक्षितयः पृथंक्। अग्ने कामाय येमिरे। अश्याम् तं कामम्ये तवोत्यश्यामं रियः रियवः सुवीरम्। अश्याम् वार्जम्मि वाजयन्तोऽश्यामं सुम्नम्जराऽजर्रन्ते। श्रेष्ठं यविष्ठ भारताऽग्ने सुमन्तमा भर।

वसौ पुरुस्पृह र्रीयम्। स श्वितानस्तन्यतू रौचनस्था अजरेभिर्नानदद्भिर्यविष्ठः। यः पावकः पुरुतमः पुरूणि पृथून्यग्निर्रनुयाति भर्वन्नं। आयुष्टे विश्वतौ द्धद्यम्ग्निर्वरेण्यः। पुनस्ते प्राण आयित परा यक्ष्मर्रं सुवामि ते। आयुर्दा अग्ने ह्विषौ जुषाणो घृतप्रतीको घृतयौनिरेधि। घृतं पीत्वा मधु चारु गव्यं पितेवं पुत्रम्भिरंक्षतादिमम्।

तस्मै ते प्रतिहर्यंते जातंवदो विचर्षणे। अग्ने जनांमि सुष्टुतिम्। दिवस्परि प्रथमं जंज्ञे अग्निर्स्मद्वितीयं परि जातवेदाः। तृतीयंमप्सु नृमणा अजंस्त्रमिन्धांन एनं जरते स्वाधीः। शुचिः पावक् वन्द्योऽग्ने बृहद्विरोचसे। त्वं घृतेभिराह्वतः। हृशानो रुका उर्व्या व्यंद्यौदुर्मर्षमायुः श्रिये रुचानः। अग्निर्मृतौ अभवद्वयौभिर्यदेनं द्यौरजनयत्सुरेताः।

आ यदिषे नृपतिं तेज आन्द्वृचि रेतो निषिक्तं द्यौरभीकै। अग्निः शर्धमनवद्यं युवानङ् स्वाधियं जनयत्सूदयंच। स तेजीयसा मनसा त्वोतं उत शिक्ष स्वपत्यस्यं शिक्षोः। अग्ने रायो नृतंमस्य प्रभूतौ भूयामं ते सुष्टुतयंश्च वस्वः। अग्ने सहन्तुमा भर द्युम्नस्यं प्रासहां रियम्।

विश्वा यश्चर्षणीर्भ्यांसा वाजेषु सासहेत्। तमेग्ने पृतना सहर र्यिश संहस्व आ भेर। त्वश हि सत्यो अद्भुतो दाता वाजेस्य गोमेतः। उक्षान्नीय वशान्नीय सोमेपृष्ठाय वेधसैं। स्तोमैर्विधेमाग्नयें। वद्मा हि सूनो अस्यद्मसद्वी चुके अग्निर्जनुषाऽज्माऽन्नम्ं। सत्वं ने ऊर्जसन् ऊर्जं धा राजेव जेरवृके क्षेष्यन्तः।

अग्न आयूर्षि पवस आ सुवोर्जिमषं च नः। आरे बांधस्व दुच्छुनाम। अग्ने पवस्व स्वपां अस्मे वर्चः सुवीर्यम्। द्धत्योषर् रियं मिय। अग्ने पावक रोचिषां मुन्द्रयां देव जिह्नया। आ देवान् विक्षि यिक्षं च। स नः पावक दीदिवोऽग्ने देवार इहऽऽवह। उप यज्ञर हिवश्चं नः। अग्निः शुचिं व्रततमः शुचिर्विष्टः शुचिः कृविः। शुची रोचत आहुतः। उद्धे शुचयस्तवं शुका भ्राजन्त ईरते। तव ज्योती कृष्यर्चयः॥

॥ शतरुद्रीयम् (ब्रा०)॥

(तैत्तिरीयब्राह्मणे काठके प्रश्नः - २/अनुवाकः - २)

त्वमंग्ने रुद्रो असुरो महो दिवः। त्वश रार्धो मार्रतं पृक्ष ईि राषे। त्वं वातैररुणैर्यासि शङ्गयः। त्वं पूषा विधतः पासि नु त्मना। देवा देवेषु श्रयध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु श्रयध्वम्। द्वितीयास्तृतीयेषु श्रयध्वम्। तृतीयाश्चतुर्थेषुं श्रयध्वम्। चतुर्थाः पंच्रमेषुं श्रयध्वम्। पञ्चमाः षष्ठेषुं श्रयध्वम्॥ षष्ठाः सप्तमेषुं श्रयध्वम्। अष्टमेषु श्रयध्वम्। अष्टमा नवमेषु श्रयध्वम्। नवमा देशमेषु दशमा एकादशेषुं श्रयध्वम्। एकादशा द्वदिशेषुं श्रयध्वम्। श्रयध्वम्। द्वादशास्त्रयोदशेषु श्रयध्वम्। त्रयोदशाश्चेतुर्दशेषु श्रयध्वम्। चतुर्दशाः पश्चदशेषुं श्रयध्वम्। पश्चदशाः षोंडशेषुं श्रयध्वम्॥ षोडशाः संप्तदशेषुं श्रयध्वम्। सप्तदशा अष्टादशेषुं श्रयध्वम्। अष्टादशा एकान्नविश्शेषु श्रयध्वम्। एकान्नविश्शा

द्वविश्शेषु श्रयध्वम्। द्वाविश्शास्त्रयोविश्शेषु श्रयध्वम्। त्रयोविर्शार्श्वतुर्विर्शेषुं अयध्वम्। चतुर्विर्शाः पेश्वविर्शेषुं श्रयध्वम्। पञ्चवि<u>श्</u>र्शाः षंड्वि<u>श्</u>रोषुं श्रयध्वम्॥ षड्वि<u>श्</u>र्शाः संप्तविश्शेषु श्रयध्वम्। सप्तविश्शा अष्टाविश्शेषु श्रयध्वम्। अष्टाविश्वा एकान्नत्रिश्वोषुं श्रयध्वम्। एकान्नत्रिश्वास्त्रिश्वोषुं श्रयध्वम्। त्रि<u>श्</u>शा एकत्रिश्शेषु श्रयध्वम्। द्वात्रिश्रोषु श्रयध्वम्। द्वात्रिश्रास्त्रयस्त्रिश्रोषु श्रयध्वम्। देवाँस्त्रिरेकादशास्त्रिस्त्रयस्त्रिश्शाः। उत्तरे भवत। उत्तरवर्त्मान उत्तरसत्वानः। यत्काम इदं जुहोमि। तन्मे समृध्यताम्। वयङ् स्याम् पतयो रयीणाम्। भूर्भुवः स्वः स्वाहा॥ ॐ भूर्भुवरसुवरोमिति दिग्बन्धः॥ अस्त्राय फट्॥

॥ पञ्चाङ्गम् ॥

हु सः श्रुचिषद्वसुरन्तरिक्षसद्धोतां वेदिषदितिथिर्दुरोणसत्। नृषद्वरसदितसद्योमसद्बा गोजा ऋतजा अद्विजा ऋतं बृहत्॥ प्रतिद्वर्णाः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा॥

त्र्यम्बकं यजामहे सुगुन्धिं पुष्टिवधीनम्। उर्वारुकिमव बन्धीनान्मृत्योमुक्षीय माऽमृतात्॥

तत्संवितुर्वृणीमहे। वयं देवस्य भोजनम्। श्रेष्ठर्रं सर्वधातमम्। तुरं भगस्य धीमहि॥

विष्णुर्योनिं कल्पयतु। त्वष्टां रूपाणिं पिश्शतु। आसिञ्चतु प्रजापंतिः। धाता गर्भं दधातु ते॥

॥ अष्टाङ्ग-नमस्काराः॥

हिर्ण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पितरेकं आसीत्। सद्पिधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवार्य हिवर्षा विधेम॥ [उरसा] उमामहेश्वराभ्यां नमः॥१॥ यः प्राणितो निमिष्तो महित्वैक इद्राजा जर्गतो बभूवं। य ईशे अस्य द्विपद्श्वतुष्पद्ः कस्मै देवायं हविषां विधेम॥ [शिरसा] उमामहेश्वराभ्यां नमः॥२॥

ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमृतः सुरुचौ वेन आवः। सबुध्नियो उपमा अस्य विष्ठाः सृतश्च योनिमसंतश्च विवेः॥१॥ [दृष्ट्या] उमामहेश्वराभ्यां नमः॥३॥

मही द्यौः पृथिवी चं न इमं युज्ञं मिमिक्षताम्। पिपृतान्नो भरीमभिः॥

[मनसा] उमामहेश्वराभ्यां नमः॥४॥

उपेश्वासय पृथिवीमुत द्यां पुंरुत्रा ते मनुतां विष्ठितं जर्गत्। स दुन्दुभे सजूरिन्द्रेण देवैर्दूराद्दवीयो अपेसेघ रात्रून्॥ [वचसा] उमामहेश्वराभ्यां नमः॥५॥

अग्ने नयं सुपर्था राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनािन विद्वान्। युयोध्यस्मज्जीहराणमेनो भूयिष्ठां ते नमं उक्तिं विधेम॥ [पद्माम्] उमामहेश्वराभ्यां नमः॥६॥ या ते अग्ने रुद्रिया तुनूस्तयां नः पाहि तस्यास्ते स्वाहा॥ [कराभ्याम्] उमामहेश्वराभ्यां नमः॥७॥

इमं यमप्रस्तरमाहि सीदाऽङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः। आत्वा मन्त्राः कविशास्ता वहन्त्वेना राजन् ह्विषां मादयस्व॥ [कर्णाभ्याम्] उमामहेश्वराभ्यां नमः॥८॥

**

॥ लघुन्यासे श्री रुद्रध्यानम्॥

अथऽऽत्मानं शिवात्मानं श्री रुद्र रूपं ध्यायेत्॥ शुद्धस्फटिकसङ्काशं त्रिनेत्रं पश्चवक्रकम्। गङ्गाधरं दशभुजं सर्वाभरणभूषितम्॥ नीलग्रीवं शशाङ्काङ्कं नागयज्ञोपवीतिनम्। व्याघ्रचर्मोत्तरीयं च वरेण्यमभयप्रदम्॥ कमण्डल्वक्षसूत्राणां धारिणं शूलपाणिनम्। ज्वलन्तं पिङ्गलजटाशिखामुद्योतधारिणम्॥ वृषस्कन्धसमारूढम् उमादेहार्घधारिणम्। अमृते नाष्ट्रतं शान्तं दिव्यभोगसमन्वितम्॥

दिग्देवता समायुक्तं सुरासुरनमस्कृतम्। नित्यं च शाश्वतं शुद्धं ध्रुवमक्षरमव्ययम्॥

सर्वव्यापिनमीशानं रुद्रं वै विश्वरूपिणम्। एवं ध्यात्वा द्विजः सम्यक् ततो यजनमारभेत्॥

अथातो रुद्र स्नानार्चनाभिषेकविधिं व्याख्यास्यामः। आदित एव तीर्थे स्नात्वा उदेत्य शुचिः प्रयतो ब्रह्मचारी शुक्कवासा ईशानस्य प्रतिकृतिं कृत्वा तस्य दक्षिणप्रत्यग्देशे देवाभिमुखः स्थित्वा आत्मनि देवताः स्थापयेत्॥

॥ लघुन्यासे देवता-स्थापनम्॥

प्रजनने ब्रह्मा तिष्ठतु। पादयोर्विष्णुस्तिष्ठतु। हस्तयोर्हरस्तिष्ठतु। बाह्वोरिन्द्रस्तिष्ठतु। जठरे अग्निस्तिष्ठतु। हृदये शिवस्तिष्ठतु। कण्ठे वसवस्तिष्ठन्तु। वक्रे सरस्वती तिष्ठतु। नासिकयोर्वायुस्तिष्ठतु। नयनयोश्चन्द्रादित्यौ तिष्ठेताम्। कर्णयोरिश्वनौ तिष्ठेताम्। ललाटे रुद्रास्तिष्ठन्तु। मूर्ध्यादित्यास्तिष्ठन्तु। शिरसि महादेवस्तिष्ठतु।

शिखायां वामदेवस्तिष्ठतु। पृष्ठे पिनाकी तिष्ठतु। पुरतः शूली तिष्ठतु। पार्श्वयोः शिवाशङ्करौ तिष्ठेताम्। सर्वतो वायुस्तिष्ठतु। ततो बहिः सर्वतोऽग्निर्ज्वालामाला-परिवृतस्तिष्ठतु। सर्वेष्वङ्गेषु सर्वा देवता यथास्थानं तिष्ठन्तु। मां रक्षन्तु। [सर्वान् महाजनान् सकुटुम्बं रक्षन्तु॥]

अग्निमें वाचि श्रितः। वाग्घृदंये। हृद्यं मियं। अहम्मृतें। अमृतं ब्रह्मणि। (जिह्ना)

वायुमें प्राणे श्रितः। प्राणो हद्ये। हद्यं मिय। अहम्मृतै। अमृतं ब्रह्मणि। (नासिका)

सूर्यो मे चक्षुषि श्रितः। चक्षुर्हद्ये। हद्यं मिय। अहम्मृतै। अमृतं ब्रह्मणि। (नेत्रे)

चन्द्रमां मे मनिस श्रितः। मनो हद्ये। हद्यं मिय। अहम्मृतै। अमृतं ब्रह्मणि। (वक्षः)

दिशों में श्रोत्रें श्रिताः। श्रोत्र<u>*</u> हृद्ये। हृद्यं मिये। अहममृते। अमृतं ब्रह्मणि। (श्रोत्रे)

आपों मे रेतिसि श्रिताः। रेतो हृद्ये। हृद्यं मिय। अहम्मृतै। अमृतं

ब्रह्मणि। (गुह्यम्)

पृथिवी मे शरीरे श्रिता। शरीर् हद्ये। हद्यं मिय। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। (शरीरम्)

ओषधिवनस्पतयों में लोमसुश्रिताः। लोमनि हद्ये। हद्यं मिय। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। (लोमानि)

इन्द्रों में बलें श्रितः। बल्<u>ड</u> हद्ये। हद्यं मिय। अहम्मृतें। अमृतं ब्रह्मणि। (बाहू)

पुर्जन्यों में मूर्धि श्रितः। मूर्धा हृद्ये। हृद्यं मिय। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। (शिरः)

ईशानो मे मन्यौ श्रितः। मन्युर्हद्ये। हृद्यं मिय। अहममृतै। अमृतं ब्रह्मणि। (हृद्यम्)

आत्मा में आत्मिनिश्चितः। आत्मा हृदये। हृद्यं मिये। अहम्मृतै। अमृतं ब्रह्मणि। (हृदयम्)

पुनर्म आत्मा पुनरायुरागात्। पुनः प्राणः पुनराकृतमागात्। वैश्वानरो रिश्मिर्वावृधानः। अन्तस्तिष्ठत्वमृतंस्य गोपाः॥ (सर्वाण्यङ्गानि संस्पृश्य स्थापनं कृत्वा मानसैराराधयेत्॥)

॥ कलशेषु साम्बपरमेश्वर ध्यानम्॥

॥ षोडशोपचार पूजा॥

॥श्रीरुद्रनाम त्रिशती॥

नमो हिर्रण्यबाहवे नर्मः। सेनान्ये नर्मः। दिशां च पत्ये नर्मः। नमो वृक्षेभ्यो नर्मः। हरिकेशेभ्यो नर्मः। पुशूनां पत्ये नर्मः। नर्मः सुस्पिञ्जराय नर्मः। त्विषीमते नर्मः। पृथीनां पत्ये नर्मः। नमो बभ्छुशाय नर्मः। विव्याधिने नर्मः। अन्नानां पत्ये नर्मः। नमो हरिकेशाय नर्मः। उपवीतिने नर्मः। पृष्टानां पत्ये नर्मः। नमो भ्वस्य हेत्यै नर्मः।

जर्गतां पतेये नर्मः। नर्मो रुद्राय नर्मः। आतताविने नर्मः। क्षेत्रीणां पर्तये नर्मः। नर्मः सूताय नर्मः। अहन्त्याय नर्मः। वनानां पत्तेये नर्मः। नमो रोहिताय नर्मः। स्थपतंये नर्मः। वृक्षाणां पतंये नर्मः। नमौ मन्त्रिणे नर्मः। वाणिजाय नर्मः। कक्षाणां पत्रेये नर्मः। नर्मो भुवन्तये नर्मः। वारिवस्कृताय नर्मः। ओषधीनां पर्तये नर्मः। नमं उच्चेघीषाय नमः। आकन्द्यंते नमः। पत्तीनां पतेये नर्मः। नर्मः कृत्स्रवीताय नर्मः। धावते नर्मः। सत्त्वनां पत्तये नर्मः॥

नमः सहमानाय नमः। निव्याधिने नमः। आव्याधिनीनां पत्ये नमः। नमः ककुभाय नमः। निष्किणे नमः। स्तेनानां पत्ये नमः। नमो निष्किणे नमः। इषुधिमते नमः। तस्कराणां पत्ये नमः। नमो वर्ष्यते नमः।

परिवर्ञ्चते नर्मः। स्तायूनां पत्तेये नर्मः। नमौ निचेरवे नर्मः। परिचराय नर्मः। अरंण्यानां पतंये नर्मः। नर्मः सुकाविभ्यो नर्मः। जिघारसञ्चो नर्मः। मुष्णतां पर्तये नर्मः। नमोऽसिमद्यो नर्मः। नक्तं चर्रद्यो नर्मः। प्रकृन्तानां पत्ये नर्मः। नर्म उष्णीषिने नर्मः। गिरिचराय नर्मः। कुलुञ्चानां पर्तये नर्मः। नम इषुमद्भो नर्मः। धन्वाविभ्यंश्च नर्मः। वो नर्मः। नम् आतन्वानेभ्यो नर्मः। प्रतिदर्धानेभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नमं आयच्छंन्द्यो नर्मः। विसृजद्यंश्च नर्मः। वो नर्मः। नमोऽस्यद्यो नर्मः। विध्यद्मश्च नर्मः। वो नर्मः। नम आसीनेभ्यो नर्मः। शयनिभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नर्मः स्वपद्धो नर्मः। जाग्रद्धश्च नर्मः। वो नर्मः। नमस्तिष्ठंग्यो नर्मः। धावंग्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नर्मः सभाभ्यो नर्मः। सभापतिभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नमो अश्वैभ्यो नर्मः। अश्वेपतिभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः॥

नमं आव्याधिनीभ्यो नमः। विविध्यन्तीभ्यश्च नमः। नर्मः। नम् उर्गणाभ्यो नर्मः। तृ हतीभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नमौ गृत्सेभ्यो नर्मः। गृत्सपंतिभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नमो व्रातेभ्यो नर्मः। व्रातंपतिभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नमौ गणेभ्यो नर्मः। गणपतिभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नमो विरूपेभ्यो नर्मः। विश्वरूपेभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नमौ महज्यो नर्मः। क्षुल्लकेभ्यंश्च नर्मः। वो नर्मः। नमौ रथिभ्यो नर्मः। अरथेभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नमो रथैभ्यो नर्मः। रथंपतिभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नमः सेनाभ्यो नर्मः। सेनानिभ्यंश्च नर्मः। वो नर्मः। नर्मः क्षत्तृभ्यो नर्मः। सङ्ग्रहीतृभ्यंश्च नर्मः। वो नर्मः। नमस्तक्षभ्यो नर्मः। रथकारेभ्यंश्च नर्मः। वो नर्मः। नमः कुललिभ्यो नर्मः। कर्मारैभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नर्मः पुञ्जिष्टैभ्यो नर्मः। निषादेभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः। नमं इषुकृत्र्यो नमः। धन्वकृत्र्यश्च नमः। वो नमः। नमौ मृगयुभ्यो नर्मः। श्वनिभ्यंश्च नर्मः। वो नर्मः।

नमुः श्वभ्यो नर्मः। श्वपंतिभ्यश्च नर्मः। वो नर्मः॥

नमौ भवायं च नर्मः। रुद्रायं च नर्मः। नर्मः शर्वायं च नर्मः। पशुपतये च नर्मः। नमो नीलंग्रीवाय च नर्मः। शितिकण्ठांय च नर्मः। नर्मः कपर्दिने च नर्मः। व्युप्तकेशाय च नर्मः। नर्मः सहस्राक्षायं च नर्मः। शतधंन्वने च नर्मः। नमौ गिरिशायं च नर्मः। शिपिविष्टायं च नर्मः। नमौ मीढुप्टमाय च नमः। इषुमते च नमः। नमौ हस्वायं च नर्मः। वामनायं च नर्मः। नमों बृहते च नमः। वर्षीं यसे च नमः। नमों वृद्धार्यं च नर्मः। संवृध्वंने च नर्मः। नमो अग्रियाय च नर्मः। प्रथमायं च नर्मः। नमं आशवें च नमः। अजिरायं च नमः। नमः शीघ्रियाय च नमः। शीभ्याय च नमः। नम् ऊम्यीय च नर्मः। अवस्वन्याय च नर्मः। नर्मः स्रोतस्याय च नर्मः। द्वीप्याय च नर्मः॥

नमौ ज्येष्ठायं च नमः। कनिष्ठायं च नमः। नर्मः पूर्वजायं च नर्मः। अपुरजायं च नर्मः। नमौ मध्यमायं च नमः। अपगल्भायं च नमः। नमौ जघन्याय च नर्मः। बुध्नियाय च नर्मः। नर्मः सोभ्याय च नर्मः। प्रतिसर्याय च नर्मः। नमो याम्याय च नर्मः। क्षेम्याय च नर्मः। नमं उर्वयाय च नमः। खल्याय च नमः। नमः श्लोक्याय च नर्मः। अवसान्याय च नर्मः। नमो वन्याय च नर्मः। कक्ष्याय च नर्मः। नमः श्रवायं च नमः। प्रतिश्रवायं च नमः। नमं आशुषेणाय च नमः। आशुरंथाय च नमः। नमः शूरीय च नमः। अवभिन्दते च नमः। नमों वर्मिणें च नमः। वरूथिने च नमः। नमों बिल्मिने च नर्मः। कवचिने च नर्मः। नर्मः श्रुतायं च नर्मः। श्रुतस्नेनायं च नर्मः॥

नमो दुन्दुभ्याय च नर्मः। आह्नन्याय च नर्मः। नमौ धृष्णवे च नर्मः। प्रमृशायं च नर्मः। नमों दूतायं च नमः। प्रहिताय च नमः। नमों निषङ्गिणें च नमः। इषुधिमतें च नमः। नर्मस्तीक्ष्णेषवे च नर्मः। आयुधिने च नर्मः। नर्मः स्वायुधायं च नर्मः। सुधन्वने च नर्मः। नमः स्रुत्यीय च नर्मः। पथ्यीय च नर्मः। नमः काट्याय च नमः। नीप्याय च नमः। नमः सूद्याय च नर्मः। सरस्याय च नर्मः। नमौ नाद्यायं च नमः। वैशन्तायं च नमः। नमः कूप्याय च नर्मः। अवट्याय च नर्मः। नमो वर्घ्याय च नर्मः। अवर्घ्यायं च नर्मः। नमों मेघ्याय च नमः। विद्युत्याय च नमः। नमं ईध्रियाय च नमः। आतप्याय च नमः। नमो वात्याय च नर्मः। रेष्मियाय च नर्मः। नमौ वास्तव्याय च नर्मः। वास्तुपायं च नर्मः॥

नमः सोमाय च नमः। रुद्रायं च नमः। नर्मस्ताम्रायं च नर्मः। अरुणायं च नर्मः। नर्मः शङ्गायं च नर्मः। पशुपतेये च नर्मः। नमं उग्रायं च नमः। भीमायं च नमः। नमौ अग्रेवधायं च नर्मः। दूरेवधायं च नर्मः। नमों हन्त्रे च नमः। हनीयसे च नमः। नमों वृक्षेभ्यो नमः। हरिकेशेभ्यो नमः। नर्मस्ताराय नर्मः। नर्मः शम्भवे च नर्मः। मयोभवें च नर्मः। नर्मः शङ्करायं च नर्मः। मयस्करायं च नर्मः। नर्मः शिवायं च नर्मः। शिवतराय च नर्मः। नमस्तीर्थ्याय च नर्मः। कूल्याय च नर्मः। नर्मः पार्याय च नर्मः। अवायीय च नर्मः। नर्मः प्रतर्रणाय च नर्मः। उत्तरंणाय च नर्मः। नर्म आतार्याय च नर्मः। आलाद्याय च नर्मः। नमः शष्याय च नर्मः। फेन्याय च नर्मः। नर्मः सिकत्याय च नर्मः।

प्रवाह्याय च नमः॥

नमं इरिण्याय च नमः। प्रपथ्याय च नमः। नर्मः किश्शिलायं च नर्मः। क्षयंणाय च नर्मः। नर्मः कपर्दिने च नर्मः। पुलस्तये च नर्मः। नमो गोष्ट्यांय च नर्मः। गृह्यांय च नर्मः। नमस्तल्प्याय च नर्मः। गेह्याय च नर्मः। नर्मः काट्याय च नर्मः। गह्वरेष्ठायं च नर्मः। नमौ हृद्य्याय च नमः। निवेष्याय च नमः। नर्मः पाश्सव्याय च नर्मः। रजस्याय च नर्मः। नमः शुष्क्याय च नमः। हरित्याय च नमः। नमो लोप्याय च नर्मः। उलप्याय च नर्मः। नमं ऊर्व्याय च नमः। सूम्याय च नमः। नर्मः पर्ण्याय च नर्मः। पर्णश्चाय च नर्मः। नमौऽपगुरमाणाय च नर्मः। अभिघ्नते च नर्मः। नमं आस्विवदते च नमः। प्रित्वदते च नमः। नमौ वो नमः। किरिकेभ्यो नर्मः। देवाना हर्दयभ्यो नर्मः।

नमौ विक्षीणकेभ्यो नर्मः। नमौ विचिन्वत्केभ्यो नर्मः। नर्म आनिर्हतेभ्यो नर्मः। नर्म आमीवत्केभ्यो नर्मः।

॥ प्रदक्षिणम्॥

द्रापे अन्धंसस्पते दरिद्रन्नीलंलोहित। एषां पुरुषाणामेषां पंशूनां मा भेर्माऽरो मो एषां किं चनऽऽममत्॥ या ते रुद्र शिवा तनः शिवा विश्वाहंभेषजी। दिावा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसें॥ इमार रुद्रायं तवसं कपर्दिने क्षयद्वीराय प्रभरामहे मितम्॥ यथा नः रुद्रोत नो मर्यस्कृधि क्षयद्वीराय नर्मसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तदेश्याम तवं रुद्र प्रणीतौ॥ मा नौ महान्तमुत मा नौ अर्भकं मा न उक्षेन्तमुत मा ने उक्षितम्। मा नौऽवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नेस्तनुवौ रुद्र रीरिषः॥ मा नस्तोके तनेये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नौ रुद्र भामितोऽवधीर्हिविष्मन्तो नर्मसा विधेम ते॥ आरात्ते गोघ्न उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्नम्समे ते अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रह्मधा च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः॥ स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवनिं मृगं न भीममुपहलुमुग्रम्। मृडा जरित्रे रुद्र स्तवनि अन्यन्ते अस्मन्निवंपन्तु सेनाः॥ परिणो रुद्रस्यं हेतिवृंणक्तु परि त्वेषस्यं दुर्मतिरंघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्यस्तनुष्व मीर्वस्तोकाय तनयाय मृखय॥ मीढुंष्टम शिवंतम शिवो नंः सुमना भव। परमे वृक्ष आयुधं निधाय कृत्तिं वसीन आ चेर पिनीकं बिभ्रदा गहि॥ विकिरिद विलोहित नर्मस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्रई हेतयोऽन्यमुस्मन्निवेपन्तु ताः॥ सहस्राणि सहस्रधा बहिवोस्तवे हेतर्यः। तासामीशानो भगवः पराचीना मुखा कृधि॥ प्रदक्षिणं कृत्वा॥

॥ नमस्काराः॥

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषार् सहस्रयोजने-ऽवधन्वानि तन्मसि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥१॥ अस्मिन् मंहृत्यंर्णवैऽन्तरिक्षे भवा अधि। तेषार् सहस्रयोजने-ऽवधन्वानि तन्मसि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥२॥

नीलंग्रीवाः शितिकण्ठाः श्वर्वा अधः, क्षेमाचराः। तेषार्थं सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥३॥ नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर्थं रुद्रा उपिश्रताः। तेषार्थं सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥४॥

ये वृक्षेषुं सुस्पिञ्जरा नीलग्रीवा विलौहिताः। तेषार् सहस्रयोजने-ऽवधन्वानि तन्मसि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥५॥

ये भूतानामधिपतयो विश्वाखासीः कपर्दिनीः। तेषार्रं सहस्रयोजने-ऽवधन्वानि तन्मसि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥६॥

ये अन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबंतो जनान्। तेषार् सहस्रयोजने-ऽवधन्वानि तन्मसि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥७॥

ये पथां पंथिरक्षंय ऐलबृदा यव्युर्धः। तेषार्ं सहस्रयोजनेऽवधन्वानि तन्मसि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥८॥

ये तीर्थानि प्रचरेन्ति सृकावन्तो निष्क्षिणः। तेषार् सहस्रयोजने-

ऽवधन्वानि तन्मसि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥९॥

य एतावंन्तश्च भूया एसश्च दिशौ रुद्रा वितस्थिरे। तेषा एसहस्रयोजनेऽवधन्वांनि तन्मिस। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥१०॥ नमौ रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येषामञ्चिमिष्वस्तेभ्यो दश्च प्राचीर्दर्श दिश्वणा दर्श प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोध्वांस्तेभ्यो नमस्ते नौ मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥११॥

नमौ रुद्रेभ्यो येंऽन्तरिक्षे येषां वात इषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्दर्श दक्षिणा दर्श प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोध्वास्तेभ्यो नमस्ते नौ मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे दधामि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥१२॥

नमों रुद्रेभ्यो ये दिवि येषां वर्षिमध्वस्तेभ्यो दश प्राचीर्दशं दक्षिणा दशं प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोध्वांस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्में दधामि। श्री महादेवादिभ्यो नमः॥१३॥

नमस्कारान् कृत्वा॥

॥ चमकानुवाकैः प्रार्थना॥

अग्नविष्णू स्जोषंसेमा वर्धन्तु वां गिरंः। चुम्नैर्वाजेभिरागंतम्॥ वाजेश्व मे प्रस्वर्श्व मे प्रयंतिश्व मे प्रसितिश्व मे धीतिश्च मे कर्तुश्च मे स्वरंश्व मे श्लोकंश्व मे श्रावर्श्व मे श्रुतिश्च मे ज्योतिश्व मे सुवंश्व मे प्राणश्च मेऽपानश्च मे व्यानश्च मेऽस्थ्व मे चित्तं चे म आधीतं च मे वाक मे मनश्च मे चक्षुश्च मे श्लोत्रं च मे दक्षश्च मे बलं च म ओजंश्व मे सहश्च म आयुश्च मे ज्रा चे म आत्मा चे मे तुनूश्च मे शमी च मे वमी च मेऽङ्गीनि च मेऽस्थानि च मे परूर्षि च मे शरीराणि च मे॥१॥

ज्येष्ठ्यं च म आधिपत्यं च मे मन्युश्चं मे भामश्च मेऽमश्च मेऽम्भश्च मे जेमा च मे महिमा च मे विर्मा च मे प्रिथमा च मे विष्मा च मे द्राघुया च मे वृद्धं च मे वृद्धिश्च मे सत्यं च मे श्रद्धा च मे जर्गच मे धनं च मे वर्शश्च मे त्विषिश्च मे कीडा च मे मोद्श्च मे जातं च मे जिन्छ्यमणि च मे सूक्तं च मे सुकृतं च मे वित्तं च मे वेद्यं च मे भूतं च मे भिव्छ्यच मे सुगं च मे सुपथं च म ऋद्धं च म ऋद्धिश्च मे कृतं चं में क़ृप्तिश्च में मृतिश्चं में सुमृतिश्चं में॥२॥

शं चं में मयंश्व में प्रियं चं मेऽनुकामश्चं में कामश्च में सौमनसर्श्वं में भुद्रं चं में श्रेयंश्व में वस्यंश्व में यशंश्व में भगंश्व में द्रविणं च में यन्ता च में धृता च में क्षेमश्च में धृतिश्च में विश्वं च में महिश्च में संविच्चं में ज्ञात्रं च में सूर्श्वं में प्रसूर्श्वं में सीरं च में लुयर्श्वं म ऋतं चं मेंऽमृतं च मेऽयुक्ष्मं च मेऽनामयच में जीवातुंश्व में दीर्घायुत्वं चं मेऽनिमृत्रं च मेऽभयं च में सुगं चं में शयंनं च में सूषा चं में सुदिनं च में ॥ ३॥

ऊकी मे स्नृतां च मे पर्यश्च मे रसंश्च मे घृतं चं मे मधुं च मे सिर्धश्च मे सपीतिश्च मे कृषिश्चं मे वृष्टिश्च मे जैत्रं च म औद्भिंद्यं च मे र्यिश्चं मे रायश्च मे पुष्टं चं मे पुष्टिश्च मे विभु चं मे प्रभु चं मे बहु चं मे भूयंश्च मे पूर्णं चं मे पूर्णतरं च मेऽक्षितिश्च मे कूर्यवाश्च मेऽन्नं च मेऽक्षुंच मे वीहयंश्च मे यवाश्च मे माषाश्च मे तिलाश्च मे मुद्राश्चं मे खुल्वाश्च मे गोधूमाश्च मे मसुराश्च मे प्रियर्ज्ञवश्च मेऽणवश्च मे श्यामकाश्च मे नीवाराश्च मे॥४॥

अश्मां च में मृत्तिका च में गिरयंश्व में पर्वताश्च में सिकंताश्च में

वन्रस्पत्यश्च में हिर्रण्यं च मेऽयंश्च में सीसं च में त्रपृश्च में रयामं चं में लोहं चं मेंऽग्निश्च म आपंश्च में वीरुधंश्च म ओषंधयश्च में कृष्टपच्यं चं मेऽकृष्टपच्यं चं में ग्राम्याश्चं में प्रावं आर्ण्याश्चं युज्ञेनं कल्पन्तां वित्तं च में वित्तिश्च में भूतं चं में भूतिश्च में वस्तुं च में वस्तिश्चं में कमें च में राक्तिश्च मेंऽर्थश्च म एमंश्च म इतिश्च में गतिश्च में॥५॥

अग्निश्चं म इन्द्रंश्च में सोमंश्च म इन्द्रंश्च में सिवता चं म इन्द्रंश्च में सरंस्वती च म इन्द्रंश्च में पूषा चं म इन्द्रंश्च में बृह्स्यतिश्च म इन्द्रंश्च में मित्रश्चं म इन्द्रंश्च में वर्षण्य म इन्द्रंश्च में त्वष्टां च म इन्द्रंश्च में धाता चं म इन्द्रंश्च में विष्णुंश्च म इन्द्रंश्च में ऽिश्वनौं च म इन्द्रंश्च में मुरुतंश्च म इन्द्रंश्च में विश्वें च में देवा इन्द्रंश्च में पृथिवी चं म इन्द्रंश्च में उन्तरिक्षं च म इन्द्रंश्च में यौर्थं म इन्द्रंश्च में दिशंश्च म इन्द्रंश्च में मुर्धा चं म इन्द्रंश्च में प्रजापंतिश्च म इन्द्रंश्च में ॥ ६॥

अध्राश्चं मे रिहमश्च मेऽदाँभ्यश्च मेऽधिपतिश्च म उपाध्राश्चं मेऽन्तर्यामश्चं म ऐन्द्रवायवश्चं मे मैत्रावरुणश्चं म आश्विनश्चं मे प्रतिप्रस्थानश्च मे शुक्रश्चं मे मुन्थी चं म आग्रयणश्चं मे वैश्वदेवश्चं मे ध्रुवश्चं मे वैश्वानुरश्चं म ऋतुग्रहाश्चं मेऽतिग्राह्यांश्च म ऐन्द्राप्तश्चं मे वैश्वदेवश्च मे मरुत्वृतीयाश्च मे माहेन्द्रश्च म आदित्यश्च मे सावित्रश्च मे सारस्वृतश्च मे पौष्णश्च मे पालीवृतश्च मे हारियोजनश्च मे॥७॥

इध्मश्च में बहिंश्च में वेदिश्च में घिष्णियाश्च में सुर्चश्च में चमसाश्च में ग्रावाणश्च में स्वरंवश्च म उपर्वार्श्च में ऽिष्वष्वणे च में द्रोणकलुं शर्थ में वायुव्यानि च में पूतभृच्च म आधवनीयश्च मु आग्नींग्नं च में हिंविर्धानं च में गृहार्श्व में सद्श्च में पुरोडाशाश्च में पचतार्श्च में ऽवभृथर्श्च में स्वगाका्रश्च में ॥८॥

अग्निश्च में घर्मश्च में ऽर्कश्च में सूर्यश्च में प्राणश्च में ऽश्वमेंधश्च में पृथिवी च में ऽदितिश्च में दितिश्च में द्यौश्च में शक्तरीरङ्गुलेयों दिशंश्च में यज्ञेन कल्पन्तामृक्ष में साम च में स्तोमश्च में यज्जेश्च में दीक्षा चे में तपश्च म ऋतुश्च में ब्रतं चे में ऽहोरात्रयौर्वृष्ट्या बृंहद्रथन्तरे चे में यज्ञेन कल्पेताम्॥९॥

गर्भौश्च मे वृत्साश्चं मे त्र्यविश्व मे त्र्यवी चं मे दित्यवाचं मे दित्यौही चं मे पञ्चाविश्व मे पञ्चावी चं मे त्रिवृत्सश्चं मे त्रिवृत्सा चं मे तुर्यवाचं मे तुर्यौही चं मे पष्टवाचं मे पष्टौही चं म उक्षा चं मे वृशा चं म ऋष्मश्चं मे वेहचं मेऽनुष्ट्वां चं मे धेनुश्चं म आयुर्यहोनं कल्पतां प्राणो युज्ञेने कल्पतामपानो युज्ञेने कल्पतां व्यानो युज्ञेने कल्पतां चक्षुर्यज्ञेने कल्पता हु श्रोत्रं युज्ञेने कल्पतां मनो युज्ञेने कल्पतां वाग्यज्ञेने कल्पतामात्मा युज्ञेने कल्पतां युज्ञो युज्ञेने कल्पताम्॥१०॥

एकां च में तिस्तर्श्च में पर्श्व च में स्पप्त चं में नवं च म एकांद्रा च में त्रयोंद्रा च में पर्श्वद्रा च में स्प्रद्रा च में नवंद्रा च म एकविश्रातिश्च में त्रयोंविश्रातिश्च में पर्श्वविश्रातिश्च में स्प्रविश्रातिश्च में नवंविश्रातिश्च म एकित्रिश्राच में त्रयंस्त्रिश्याच में चतंस्त्रश्च मेंऽष्टी चं में द्वादंरा च में षोंड्रा च में विश्रातिश्च में चतुंविश्रातिश्च मेंऽष्टाविश्रातिश्च में द्वातिश्च में द्वातिश्च में चतुंश्वत्वारिश्राच में द्वातिश्च में चत्वारिश्राच में चतुंश्वत्वारिश्राच में द्वातिश्च में चतुंश्वत्वारिश्राच मेंऽष्टाचंत्वारिश्राच में वार्जश्च प्रस्वश्चापिजश्च कर्तुश्च सुवंश्च मूर्धा च व्यक्षियश्चान्त्यायनश्चान्त्यंश्च भौवनश्च भुवंनश्चाधिपतिश्च॥ ११॥

महादेवादिभ्यो नमः॥ समस्तोपचारान् समर्पयामि॥

इडां देवहर्मनुर्यज्ञनीर्बृहस्पतिरुक्थामदानि शशसिष्विद्वश्चेदेवाः स्क्वाचः पृथिवि मातुर्मा मा हिश्सीर्मधु मनिष्ये मधु जनिष्ये मधु वक्ष्यामि मध्रं विद्घामि मध्रंमतीं देवेभ्यो वार्चमुद्यासः शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अवन्तु शोभाये पितरोऽनुंमदन्तु॥
॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

अघोरैभ्योऽथ घोरैभ्यो घोरघोरतरेभ्यः। सर्वैभ्यः सर्वशर्वैभ्यो नर्मस्ते अस्तु रुद्धरूपेभ्यः॥ तत्पुरुषाय विद्महै महादेवायं धीमहि। तन्नो रुद्धः प्रचोदयौत्॥

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणो-ऽधिपतिर्ब्रह्मां शिवो में अस्तु सदाशिवोम्॥ तत्पुरुषाय विद्महें महादेवायं धीमहि। तन्नों रुद्रः प्रचोदयात्॥ (दशवारं जपेत्।)

महादेवादिभ्यो नमः॥ समस्तोपचारान् समर्पयामि॥

॥ प्रार्थना ॥

॥श्रीरुद्रजपः॥

अस्य श्री रुद्राध्याय-प्रश्न-महामन्त्रस्य। अघोर ऋषिः। अनुष्टुप् छन्दः। सङ्कर्षणमूर्तिस्वरूपो योऽसावादित्यः परमपुरुषः स एष रुद्रो देवता॥

नमः शिवायेति बीजम्। शिवतरायेति शक्तिः। महादेवायेति कीलकम्। श्री साम्बसदाशिवप्रसादसिद्धर्थे जपे विनियोगः॥

॥ करन्यासः॥

ॐ अग्निहोत्रात्मने अङ्गुष्ठाभ्यां नमः। दर्शपूर्णमासात्मने तर्जनीभ्यां नमः। चातुर्मास्यात्मने मध्यमाभ्यां नमः। निरूढपशुबन्धात्मने अनामिकाभ्यां नमः। ज्योतिष्ठोमात्मने कनिष्ठिकाभ्यां नमः। सर्वकत्वात्मने करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः।

॥ अङ्गन्यासः॥

अग्निहोत्रात्मने हृद्याय नमः। दर्शपूर्णमासात्मने शिरसे स्वाहा। चातुर्मास्यात्मने शिखाये वषट्। निरूढपशुबन्धात्मने कवचाय हुं। ज्योतिष्टोमात्मने नेत्रत्रयाय वौषट्। सर्वक्रत्वात्मने अस्त्राय फट्। भूर्भुवस्सुवरोमिति दिग्बन्धः।

॥ध्यानम्॥

आपाताल-नभः-स्थलान्त-भुवन-ब्रह्माण्डमाविस्फुरत् ज्योतिः स्फाटिक-लिङ्ग-मौलि-विलसत्-पूर्णेन्दु-वान्तामृतैः। अस्तोकाष्ठुतमेकमीशमनिशं रुद्रानुवाकान् जपन् ध्यायेदीप्सितसिद्धये ध्रुवपदं विप्रोऽभिषिश्चेच्छिवम्॥ ब्रह्माण्ड-व्याप्त-देहा भित्त-हिमरुचा भासमाना भुजङ्गैः कण्ठे कालाः कपर्दा-कित-शिशा-कलाश्चण्ड-कोदण्ड-हस्ताः त्र्यक्षा रुद्राक्षमालाः प्रकटित-विभवाः शाम्भवा मूर्तिभेदाः रुद्राः श्रीरुद्रसूक्त-प्रकटित-विभवा नः प्रयच्छन्तु सौख्यम् ॥पञ्चपूजा॥

लं पृथिव्यात्मने गन्धं समर्पयामि। हं आकाशात्मने पूष्पैः पूजयामि। यं वाय्वात्मने धूपमाघ्रापयामि। रं अग्न्यात्मने दीपं दर्शयामि। वं अमृतात्मने अमृतं महानैवेद्यं निवेदयामि। सं सर्वात्मने सर्वोपचारपूजां समर्पयामि।

ॐ गणानां त्वा गणपंति १ हवामहे कविं कवीनामुप्मश्रवस्तमम्। ज्येष्ठराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत् आ नः शृण्वन्नतिभिः सीद् सादेनम्॥ ॐ महागणपतये नमः॥

रां चं में मयश्च में प्रियं चं मेऽनुकामश्च में कामश्च में सौमनुसर्श्च में भुद्रं चं में श्रेयश्च में वस्यश्च में यर्राश्च में भगश्च में द्रविणं च में युन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमेश्च मे धृतिश्च मे विश्वं च मे महिश्च मे संविच्चं मे ज्ञात्रं च मे सूश्चं मे प्रसूश्चं मे सीरं च मे ल्यश्चं म ऋतं चं मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं च मेऽनामयच्च मे जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं चं मेऽनिमृत्रं च मेऽभयं च मे सुगं चं मे शर्यनं च मे सूषा चं मे सुदिनं च मे॥ ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ रुद्रप्रश्नः॥

ॐ नमो भगवते रुद्राय॥ नमस्ते रुद्र मन्यवं उतो त इषेवे नमः। नमस्ते अस्तु धन्वेने बाहुभ्यामुत ते नमः॥ या त इषुः शिवतंमा शिवं बभूवं ते धनुः। शिवा शंर्व्या या तव तयां नो रुद्र मृख्य॥ या ते रुद्र शिवा तनूरघोराऽपापकाशिनी। तयां नस्तनुवा शन्तंमया गिरिशन्ताभिचांकशीहि॥ यामिषुं गिरिशन्त हस्ते बिभूर्धस्तेवे। शिवां गिरिश्र तां कुरु मा हिईसीः पुरुषं जर्गत्॥ शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छांवदामिस। यथां नः सर्विमिज्जर्गदयक्ष्मक्ष सुमना असत्॥ अध्यवोचदिधवक्ता प्रथमो देव्यो भिषक्। अहीईश्र सर्वोञ्जम्भयन्त्सर्वोश्च यातुधान्यः॥ असौ यस्ताम्रो अरुण उत बभ्रः सुमङ्गलंः। ये चेमा॰ रुद्रा अभितौ दिक्षु श्रिताः संहस्त्रशोऽवैषार हेर्ड ईमहे॥ असौ योऽवसपीत नीलंग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदशन्नद्दशन्नुदहार्यः॥ उतैनं विश्वा भूतानि स दृष्टों मृंडयाति नः। नमों अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राक्षायं मीढुषै॥ अथो ये अस्य सत्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नर्मः। प्र मुं धन्वनस्त्वमुभयोराहियोज्याम्॥ याश्च ते हस्त इषवः परा ता भंगवो वप। अवतत्य धनुस्त्वश सहस्राक्ष शतेषुधे॥ निशीर्यं शल्यानां मुखां शिवो नः सुमनां भव। विज्यं धनुः कपर्दिनो विश्वल्यो बार्णवाश उत्।। अनेशन्नस्येषेव आभुरस्य निषङ्गिथः। या ते हेतिमी दृष्टम हस्ते बभूवं ते धनुः॥ तयाऽस्मान् विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परिब्सुज। नर्मस्ते अस्त्वायुधायानांतताय धृष्णवै॥ उभाभ्यामुत ते नमौ बाहुभ्यां तव धन्वने। परि ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्तु विश्वतः॥ अथो य इंषुधिस्तवऽऽरे अस्मन्नि धेहि तम्॥१॥

[नर्मस्ते अस्तु भगवन् विश्वेश्वरायं महादेवायं त्र्यम्बकायं

त्रिपुरान्त्वकार्यं त्रिका[ला]ग्निकालार्यं कालाग्निरुद्रायं नीलकण्ठायं मृत्युञ्जयायं सर्वेश्वरायं सदािश्वावायं श्रीमन्महादेवायं नर्मः॥]

नमो हिर्रण्यबाहवे सेनान्ये दिशां च पत्ये नमो नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पश्नूनां पत्ये नमो नमेः स्रास्पन्नराय त्विषीमते पथीनां पत्ये नमो नमो बम्लुशाय विव्याधिनेऽन्नानां पत्ये नमो नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पत्ये नमो नमो भवस्य हेत्ये जगतां पत्ये नमो नमो रुद्रायातताविने क्षेत्राणां पत्ये नमो नमेः सूतायाहेन्त्याय वनानां पत्ये नमो नमो रोहिताय स्थपत्ये वृक्षाणां पत्ये नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणां पत्ये नमो नमो भुवन्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पत्ये नमो नमे उच्चेशीषायाकन्द्यते पत्तीनां पत्ये नमो नमेः कृत्स्नवीताय धावेते सत्वेनां पत्ये नमेः॥२॥

नमः सहमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनां पतेये नमो नमेः ककुभायं निषक्षिणें स्तेनानां पतेये नमो नमो निषक्षिणं इषुधिमते तस्कराणां पतेये नमो नमो वर्ष्यते परिवर्ष्यते स्तायूनां पतेये नमो नमो निचेरवे परिचरायारण्यानां पतेये नमो नमेः सृकाविभ्यो नमं आव्याधिनीभ्यो विविध्यन्तीभ्यश्च वो नमो नम् उर्गणाभ्यस्तृश्हृतीभ्यश्च वो नमो नमो गृत्सेभ्यो गृत्सपंतिभ्यश्च वो नमो नमो वार्तेभ्यो वार्तपतिभ्यश्च वो नमो नमो गणेभ्यो गणपंतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महन्द्यः, क्षुल्लकेभ्यश्च वो नमो नमो रिथभ्योऽर्थेभ्यश्च वो नमो नमो रथेभ्यो रथंपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यश्च वो नमो नमः, क्षुत्तृभ्यः सङ्ग्रहीतृभ्यश्च वो नमो नमस्तक्षभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुललिभ्यः कुमोरीभ्यश्च वो नमो नमः पुजिष्टेंभ्यो निषादेभ्यंश्च वो नमो नमं इषुकृ स्वौ धन्वकृ स्वश्च वो नमो नमो मृग्युभ्यः श्वनिभ्यंश्च वो नमो नमः श्वभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नमेः ॥४॥

नमों भ्वायं च रुद्रायं च नमः शर्वायं च पशुपतंयं च नमों नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठांय च नमः कपिदिने च व्युप्तकेशाय च नमः सहस्राक्षायं च शतधन्वने च नमों गिरिशायं च शिपिविष्टायं च नमों मीदुष्टमाय चेषुमते च नमों हस्वायं च वामनायं च नमों बृहते च वर्षीयसे च नमों वृद्धायं च संवृध्वंने च नमों अग्नियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीिष्ठियाय च शीभ्याय च नमं ऊम्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥५॥

नमों ज्येष्ठायं च किन्छायं च नमः पूर्वजायं चापरजायं च नमों मध्यमायं चापगुल्भायं च नमों जघन्याय च बुधियाय च नमः सोभ्याय च प्रतिस्यीय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च नमं उर्वयीय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय च नमो वन्याय च कक्ष्याय च नमः श्रवायं च प्रतिश्रवायं च नम आशुषेणाय चाशुरंथाय च नमः शूरांय चावभिन्द्ते च नमों वर्मिणे च वरूथिने च नमों बिल्मिने च कवचिने च नमेः श्रुतायं च श्रुतसेनायं च॥६॥

नमों दुन्दुभ्याय चऽऽहन्नन्याय च नमों धृष्णवें च प्रमृशायं च नमों दूतायं च प्रहिताय च नमों निषक्षिणें चेषुधिमतें च नमंस्तीक्ष्णेषवें चऽऽयुधिनें च नमः स्वायुधायं च सुधन्वने च नमः स्रुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सरस्याय च नमों नाद्यायं च वैशान्तायं च नमः कूप्याय चाव्ट्याय च नमों वर्ष्याय च वमों चेध्याय च विद्युत्याय च नमें ईिंध्रयाय चऽऽतुप्याय च नमों वात्याय च रेष्मियाय च नमों वास्तुव्याय च वास्तुपायं च॥७॥

नमः सोमीय च रुद्रायं च नर्मस्ताम्रायं चारुणायं च नर्मः शङ्गायं च पशुपतंये च नर्म उग्रायं च भीमायं च नर्मो अग्रेवधायं च दूरेवधायं च नर्मो हुन्त्रे च हनीयसे च नर्मो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नर्मस्ताराय नर्मः शम्भवे च मयोभवे च नर्मः शङ्करायं च मयस्करायं च नर्मः शिवायं च शिवतराय च नमस्तीथ्यीय च कूल्याय च नर्मः पार्याय चावार्याय च नर्मः प्रतरंणाय चोत्तरंणाय च नर्म आतार्याय चऽऽलाद्याय च नर्मः शष्याय च फेन्याय च नर्मः सिकत्याय च प्रवाह्याय च॥८॥

नमं इिष्णिय च प्रपृथ्याय च नमंः किश्शिलायं च क्षयंणाय च नमंः कपिर्दिनं च पुलुस्तयं च नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च नमस्तल्प्याय च गेह्याय च नमंः काट्याय च गहरेष्ठायं च नमो हृद्य्याय च निवेष्याय च नमंः पाश्सव्याय च रजस्याय च नमः शुष्क्याय च हिर्त्याय च नमो लोप्याय चोलुप्याय च नमं ऊर्व्याय च सूम्याय च नमंः पुण्याय च पर्णश्चाया च नमोऽपगुरमाणाय चाभिष्ठते च नमं आख्विद्ते च प्रख्विद्ते च नमो वः किरिकेभ्यो देवानाश् हृद्येभ्यो नमो विक्षीणकेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो नमं आनिर्हतेभ्यो नमं आमीवत्केभ्यः॥९॥

द्रापे अन्धंसस्पते दरिद्वन्नीलंलोहित। एषां पुरुषाणामेषां पेशूनां मा भेर्माऽरो मो एषां किं चनऽऽमंमत्॥ या तें रुद्र शिवा तुनूः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसे॥ इमाश् रुद्रायं तुवसे कपुर्दिने क्षयद्वीराय प्रभरामहे मृतिम्॥ यथा नः शमसंद्विपदे चतुंष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम्॥ मृडा नौ रुद्रोत नो मर्यस्कृधि क्षयद्वीराय नर्मसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तदेश्याम तवं रुद्र प्रणीतौ॥ मा नौ महान्तमुत मा नौ अर्भकं मा न उक्षेन्तमुत मा ने उक्षितम्। मा नौ वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नेस्तनुवौ रुद्र रीरिषः॥ मा नेस्तोके तनेये मा न आर्युषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नौ रुद्र भामितो वधीर्हविष्मन्तो नर्मसा विधेम ते॥ आरात्ते गोघ्न उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्नमुस्मे ते अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रह्मधा च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः॥ स्तुहि श्रुतं गर्तुसदं युवनिं मृगं न भीममुपहलुमुग्रम्। मृडा जरित्रे रुद्र स्तवीनो अन्यं ते अस्मन्नि वंपन्तु सेनाः॥ परिणो रुद्रस्यं हेतिवृणक्तु परि त्वेषस्य दुर्मतिरघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्यस्तनुष्व मीव्वंस्तोकाय तनयाय मृखय॥ मीढुंष्टम् शिवंतम शिवो नंः सुमना भव। परमे वृक्ष आयुधं निधाय कृत्तिं वसीन आ चेर पिनीकं बिभ्रदा गिहि॥ विकिरिद् विलोहित नर्मस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्रई हेतयोऽन्यमुस्मन्नि वेपन्तु ताः॥ सहस्राणि सहस्रधा बाहुवोस्तवे हेतर्यः। तासामीशानो भगवः पराचीना मुखां कृधि॥१०॥

सुहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषा १ सहस्रयोजनेऽव नीलंग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः, क्षंमाचराः॥ नीलंग्रीवाः ि **चितिकण्ठा दिवर्श्व रुद्रा उपेश्रिताः॥** ये वृक्षेषु सस्पिर्स्नरा नीलंग्रीवा विलोहिताः॥ ये भूतानामधिपतयो विशिखासंः कपर्दिनः॥ ये अन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबतो जनान्॥ ये पथां पंथिरक्षंय ऐलबुदा यव्युधंः॥ ये तीर्थानि प्रचरन्ति सृकावन्तो निषङ्गिणः॥ य एतावन्तश्च भूयाईसश्च दिशौ रुद्रा वितस्थिरे॥ तेषा सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि॥ नमौ रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां यैंऽन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं वातौ वर्षमिषवस्तेभ्यो दश प्राचीर्द्शं दक्षिणा दशं प्रतीचीर्द्शोदीचीर्दशोध्वास्तिभ्यो नमस्ते नौ मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्चं नो द्वेष्टि तं वो जम्भे द्धामि॥११॥

[त्र्यम्बकं यजामहे सुग्नियं पुष्टिवधीनम्। उर्वारुकिमिव बन्धनान्मृत्योमुक्षीय माऽमृतात्॥ यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाऽऽविवेश तस्मै रुद्राय नमी अस्तु॥ तर्मुष्टुहि यः स्विषुः सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयंति भेषुजस्य। (ऋक्) यक्ष्वामहे सौमनसायं रुद्रं नमौभिर्देवमसुरं दुवस्य॥ अयं मे हस्तो भगवानयं मे भगवत्तरः। अयं मै विश्वभैषजोऽयं शिवाभिमर्शनः॥

ये ते सहस्रंमयुतं पाशा मृत्यो मत्यीय हन्तवे। तान् यज्ञस्यं मायया सर्वानवं यजामहे। मृत्यवे स्वाहां मृत्यवे स्वाहां॥ ओं नमो भगवते रुद्राय विष्णवे मृत्युंमें पाहि। प्राणानां ग्रन्थिरसि रुद्रो मां विशान्तकः। तेनान्नेनांप्यायस्व॥ नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युंमें पाहि॥]

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ चमकप्रश्नः॥

अग्नविष्णू सजोषंसेमा वर्धन्तु वां गिरंः। द्युम्नैर्वाजेभिरागंतम्॥ वाजेश्च मे प्रसवर्श्च मे प्रयंतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्चं मे कर्तुश्च मे स्वरंश्च मे श्लोकंश्च मे श्रावर्श्च मे श्रुतिश्च मे ज्योतिश्च मे सुवंश्च मे प्राणश्चं मेऽपानश्चं मे व्यानश्च मेऽसुश्च मे चित्तं चं म आधीतं च मे वाक्र मे मनश्च मे चक्षुश्च मे श्रोत्रं च मे दक्षश्च मे बलं च म ओजिश्च मे सहश्च म आयुश्च मे जरा चं म आत्मा चं मे तन्श्चं मे शमी च मे वमी च मेऽङ्गानि च मेऽस्थानि च मे परूर्षि च मे शरीराणि च मे॥

यो देवानां प्रथमं पुरस्ताद्विश्वाधियों रुद्रो महर्षिः।

हिर्ण्यगर्भं पंश्यत जायमान्धः स नौ देवः शुभया स्मृत्याः संयुनक्तु॥

अनेन प्रथम-वार-जपेन भगवान् सर्वात्मकः <u>महादेवः</u> सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥१॥

ज्येष्ठ्यं च म आधिपत्यं च मे मन्युश्चं मे भामश्च मेऽमश्च मेऽम्भश्च मे जेमा च मे महिमा च मे विर्मा च मे प्रिथमा च मे विष्मा च मे द्राघुया च मे वृद्धं च मे वृद्धिश्च मे सत्यं च मे श्रद्धा च मे जर्गच मे धनं च मे वर्शश्च मे त्विषिश्च मे कीडा च मे मोद्श्च मे जातं च मे जिन्ष्यमणि च मे सूक्तं च मे सुकृतं च मे वित्तं च मे वेद्यं च मे भूतं च मे भिवष्यच मे सुगं च मे सुपथं च म ऋद्धं च म ऋद्धंश्च मे कृतं चं मे क़ृप्तिश्च मे मतिश्चं मे सुमतिश्चं मे॥

यस्मात्परं नापरमस्ति किञ्चिद्यस्मान्नाणीयो न ज्यायौस्ति कश्चित्। वृक्ष ईव स्तब्यो दिवि तिष्ठत्येकस्तेनेदं पूर्णं पुरुषेण सर्वम्॥ अनेन द्वितीय-वार-जपेन भगवान् सर्वात्मकः <u>शिवः</u> सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥२॥

रां चं में मयंश्र में प्रियं चं मेऽनुकामश्रं में कामश्र में सौमनसर्श्रं में भुद्रं चं में श्रेयंश्र में वस्यंश्र में यर्राश्र में भग्रंश में द्रविणं च में यन्ता च में धृतां च में क्षेमश्र में धृतिश्र में विश्वं च में महंश्र में संविचं में ज्ञात्रं च में सूर्श्र में प्रसूर्श्र में सीरं च में लुयर्श्र म ऋतं चं मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं च मेऽनामयच में जीवातुश्र में दीर्घायुत्वं चं मेऽनिमृत्रं च मेऽभयं च में सुगं चं में श्रयंनं च में सूषा चं में सुदिनं च मे।

न कर्मणा न प्रजया धर्नेन त्यागेनैके अमृत्तवमान्शुः। परेण नाकं निहितं गृहायां विभ्राजेद्तेतद्यतयो विश्वान्ति॥ अनेन तृतीय-वार-जपेन भगवान् सर्वात्मकः <u>श्री रुद्</u>रः सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥३॥ ऊर्की मे सूनृतां च मे पर्यश्च मे रसंश्व मे घृतं चं मे मधुं च मे सिर्धिश्च मे सपीतिश्च मे कृषिश्चं मे वृष्टिश्च मे जैत्रं च म औद्धिं च मे रियश्चं मे रायश्च मे पुष्टं चं मे पुष्टिश्च मे विभु चं मे प्रभु चं मे बहु चं मे भूयंश्च मे पूर्णं चं मे पूर्णतरं च मेऽक्षितिश्च मे कूर्यवाश्च मेऽत्नं च मेऽक्षुंच मे वीह्यंश्च मे यवांश्च मे माषांश्च मे तिलांश्च मे मुद्राश्चं मे खुल्वांश्च मे गोधूमांश्च मे मसुरांश्च मे प्रियक्षंवश्च मेऽणंवश्च मे स्यामकांश्च मे नीवारांश्च मे॥

वेदान्तिविज्ञानसुनिश्चितार्थाः सन्न्यास योगाद्यतयः शुद्धसत्त्वाः। ते ब्रह्मलोके तु परान्तकाले परामृतात्परिमुच्यन्ति सर्वे॥ अनेन चतुर्थ-वार-जपेन भगवान् सर्वात्मकः शङ्करः सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥४॥

अश्मां च में मृत्तिका च में गिरयंश्व में पर्वताश्व में सिकंताश्व में वनस्पत्यश्व में हिर्रण्यं च मेऽयंश्व में सीसं च में त्रपृश्व में श्यामं चं में लोहं चं मेंऽग्निश्च म आपश्च में वीरुधंश्व म ओषंधयश्व में कृष्टपच्यं चं मेऽकृष्टपच्यं चं में ग्राम्यार्श्व में प्शवं आर्ण्यार्श्व युज्ञेन कल्पन्तां वित्तं च में वित्तिश्च में भूतं चं में भूतिश्च में वस्तुं च में वस्तिश्च में कर्मं च मे शक्तिश्च मेऽर्थश्च म एमश्च म इतिश्च मे गतिश्च मे॥ दृहं विपापं प्रमैंऽश्मभूतं यत्पुण्डरीकं पुरमध्यस्ङ्स्थम्। तृत्रापि दृहं गुगनं विशोकस्तिस्मिन् यद्नतस्तदुपिसित्व्यम्॥ अनेन पञ्चम-वार-जपेन भगवान् सर्वात्मकः <u>नीललोहितः</u> सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥५॥

अग्निश्चं म इन्द्रंश्च में सोमंश्च म इन्द्रंश्च में सिवता चं म इन्द्रंश्च में सरंस्वती च म इन्द्रंश्च में पूषा चं म इन्द्रंश्च में बृह्स्पतिश्च म इन्द्रंश्च में मित्रश्चं म इन्द्रंश्च में वर्षण्य म इन्द्रंश्च में त्वष्टां च म इन्द्रंश्च में धाता चं म इन्द्रंश्च में विष्णुंश्च म इन्द्रंश्च में ऽिश्वनौं च म इन्द्रंश्च में मुरुतंश्च म इन्द्रंश्च में विश्वें च में देवा इन्द्रंश्च में पृथिवी चं म इन्द्रंश्च में प्रें क्तारिक्षं च म इन्द्रंश्च में यौर्श्च म इन्द्रंश्च में प्रक्षित्ती चं म इन्द्रंश्च में मुर्धा चं म इन्द्रंश्च में प्रजापितिश्च म इन्द्रंश्च में ॥

यो वेदादौ स्वरः प्रोक्तो वेदान्ते च प्रतिष्ठितः। तस्य प्रकृतिलीनस्य यः परः स महेश्वरः॥ अनेन षष्ठम-वार-जपेन भगवान् सर्वात्मकः <u>ईशानः</u> सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥६॥ अध्राश्चं मे रिहमश्च मेऽद्राभ्यश्च मेऽधिपतिश्च म उपाध्राश्चं मेऽन्तर्यामश्चं म ऐन्द्रवायवश्चं मे मैत्रावरुणश्चं म आश्वनश्चं मे प्रतिप्रस्थानश्च मे शुक्रश्चं मे मन्थी चं म आग्रयणश्चं मे वैश्वदेवश्चं मे ध्रुवश्चं मे वैश्वानरश्चं म ऋतुग्रहाश्चं मेऽतिग्राह्यांश्च म ऐन्द्राग्नश्चं मे वैश्वदेवश्चं मे मरुत्वतीयांश्च मे माहेन्द्रश्चं म आदित्यश्चं मे सावित्रश्चं मे सारस्वतश्चं मे पौष्णश्चं मे पालीवतश्चं मे हारियोजनश्चं मे॥

सुद्योजातं प्रपद्यामि सुद्योजाताय वै नमो नर्मः। भवे भवे नाति भवे भवस्व माम्। भवोद्भवाय नर्मः॥ अनेन सप्तम-वार-जपेन भगवान् सर्वात्मकः <u>विजयः</u> सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥७॥

इध्मश्च मे बहिश्च मे वेदिश्च मे घिष्णियाश्च मे स्नुचेश्च मे चमसार्श्च मे ग्रावाणश्च मे स्वरंवश्च म उपर्वार्श्च मेऽधिषवणे च मे द्रोणकलुशश्च मे वाय्व्यानि च मे पृतभृच्च म आधवनीयश्च म आग्नीग्नं च मे हिव्धानं च मे गृहार्श्च मे सद्श्च मे पुरोडाशाश्च मे पचतार्श्च मेऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च मे॥

वामदेवाय नमौ ज्येष्ठाय नमः श्रेष्ठाय नमो रुद्राय नमः कालाय

नमः कर्लविकरणाय नमो बर्लविकरणाय नमो बर्लाय नमो बर्लप्रमथनाय नमः सर्वभूतदमनाय नमो मनोन्मनाय नमः॥ अनेन अष्टम-वार-जपेन भगवान् सर्वात्मकः <u>भीमः</u> सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥८॥

अग्निश्चं में घर्मश्चं में ऽर्कश्चं में सूर्यश्च में प्राणश्चं में ऽश्वमें धर्श्चं में पृथिवी च में ऽदितिश्च में दितिश्च में द्यौश्चं में शक्तरीर्ङ्गुलयों दिशंश्च में यज्ञेनं कल्पन्तामृकं में सामं च में स्तोमश्च में यज्ञेश्च में दीक्षा चे में तपश्च म ऋतुश्चं में वृतं चे में ऽहोरात्रयौर्वृष्ट्या बृहद्रथन्तरे चे में युज्ञेनं कल्पेताम्॥

अघोरैभ्योऽथ घोरैभ्यो घोरघोरंतरेभ्यः। सर्वैभ्यः सर्वशर्वैभ्यो नर्मस्ते अस्तु रुद्ररूपेभ्यः॥ अनेन नवम-वार-जपेन भगवान् सर्वात्मकः <u>देवदेवः</u> सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥९॥

गर्भाश्च मे वत्सार्श्च मे त्र्यविश्व मे त्र्यवी चं मे दित्यवार्च मे दित्यौही चं मे पञ्चाविश्व मे पञ्चावी चं मे त्रिवत्सर्श्च मे त्रिवत्सा चं मे तुर्यवार्च मे तुर्यौही चं मे पष्टवार्च मे पष्टौही चं म उक्षा चं मे वुशा चं म ऋष्मश्चे मे वेहचे मेऽनुद्वां चे मे धेनुश्चे म आयुर्यहोने कल्पतां प्राणो यहोने कल्पतामपानो यहोने कल्पतां व्यानो यहोने कल्पतां चक्षुर्यहोने कल्पताङ् श्रोत्रं यहोने कल्पतां मनो यहोने कल्पतां वाग्यहोने कल्पतामात्मा यहोने कल्पतां यहां यहोने कल्पताम्॥

तत्पुर्रुषाय विद्महें महादेवायं धीमहि। तन्नों रुद्रः प्रचोदयात्॥ अनेन दशम-वार-जपेन भगवान् सर्वात्मकः <u>भवोद्भवः</u> सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥१०॥

एको च मे तिस्तर्श्च मे पर्श्व च मे स्पप्त च मे नवं च म एकदिश च मे त्रयोदश च मे पर्श्वदश च मे स्पप्तदेश च मे नवंदश च म एकविश्शतिश्च मे त्रयोविश्शतिश्च मे पर्श्वविश्शतिश्च मे स्पप्तविश्शतिश्च मे नवंविश्शतिश्च म एकित्रिश्शच मे त्रयंस्त्रिश्शच मे चतंस्त्रश्च मेऽष्टौ च मे द्वादश च मे षोडिश च मे विश्शतिश्च मे चतुर्विश्शतिश्च मेऽष्टाविश्शतिश्च मे द्वात्रिश्शच मे पद्विश्शच मे चत्वारिश्शच मे चतुंश्चत्वारिश्शच मेऽष्टाचंत्वारिश्शच मे वाजंश्च प्रसुवश्चांपिजश्च कर्तुश्च सुवंश्च मूर्धा च व्यक्षियश्चान्त्यायुनश्चान्त्यंश्च भौवनश्च भुवनश्चाधिपतिश्च॥

ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिर्ब्रह्मणो-ऽधिपतिर्ब्रह्म शिवो में अस्तु सदाशिवोम्॥ अनेन एकादश-वार-जपेन भगवान् सर्वात्मकः आदित्यात्मकः श्री र

सुप्रीतः सुप्रसन्नो वरदो भवतु॥११॥

[इडां देवहर्मनुर्यज्ञनीर्बृहस्पतिरुक्थामदानि शशसिष्दिश्चेदेवाः सूक्तवाचः पृथिवि मात्रमां मां हिश्सीर्मध्रं मनिष्ये मध्रं जनिष्ये मध्रं विक्ष्यामि मध्रं विद्ष्यामि मध्रंमतीं देवेभ्यो वाचंमुद्यासः शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अवन्तु शोभाये पितरोऽनुंमदन्तु॥]
॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ रुद्रप्रश्नः॥

ॐ गुणानां त्वा गुणपंतिश हवामहे कविं कवीनामुप्मश्रवस्तमम्। ज्येष्टराजं ब्रह्मणां ब्रह्मणस्पत् आ नेः शृण्वन्नृतिभिः सीद् सादेनम्॥ ॐ महागणपतये नमः॥

ॐ नमो भगवते रुद्राय॥ नर्मस्ते रुद्र मुन्यवं उतो त इर्षवे नर्मः। नर्मस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामुत ते नर्मः॥ या त इषुः शिवतमा शिवं बभूवं ते धनुः। शिवा श्रीरव्या या तव तया नो रुद्र मृख्य॥ या ते रुद्र शिवा तनूरघोराऽपीपकाशिनी। तयी नस्तनुवा शन्तमया गिरिशन्ताभिचांकशीहि॥ यामिषुं गिरिशन्त हस्ते बिभर्घस्तवे। शिवां गिरित्र तां कुरु मा हि ईसीः पुरुषं जर्गत्॥ शिवेन वर्चसा त्वा गिरिशाच्छवदामिस। यथा नः सर्वमिज्जगदयक्ष्म स्मना असंत्॥ अध्यंवोचद्धिवक्ता प्रथमो दैव्यौ भिषक्। अही 🐉 श्र सर्वौञ्जम्भयन्त्सर्वौश्च यातुधान्यः॥ असौ यस्ताम्रो अरुण उत बभ्रुः सुमङ्गलेः। ये चेमा॰ रुद्रा अभितौ दिक्षु श्रिताः

विलोहितः। उतैनं गोपा अंदशन्नद्दशसुदहार्यः॥ उतैनं विश्वां भूतानि स दृष्टो मृंडयाति नः। नमौ अस्तु नीलंग्रीवाय सहस्राक्षायं मीढुषै॥ अथो ये अस्य सत्वानोऽहं तेभ्योऽकरं नर्मः। प्र मुं धन्वनस्त्व-मुभयोरातियोज्याम्॥ याश्च ते हस्त इषवः परा ता भेगवो वप। अवतत्य धनुस्त्वश सहस्राक्ष रातेषुधे॥ निशीर्यं शल्यानां मुखां शिवो नः सुमनां भव। विज्यं धर्नुः कपर्दिनो विश्वल्यो बार्णवाश उत्।। अनेशन्नस्येषेव आभुरस्य निषङ्गर्थः। या ते हेतिमी दृष्टम् हस्ते बभूवं ते धनुः॥ तयाऽस्मान् विश्वतस्त्वम्यक्ष्मया परिब्भुज। नर्मस्ते अस्त्वायुधायानातताय धृष्णवै॥ उभाभ्यामुत ते नमौ बाहुभ्यां तव धन्वने। परि ते धन्वनो -हेतिरस्मान्वृणक्तु विश्वतः॥ अथो य इंषुधिस्तवऽऽरे अस्मन्नि धेहि तम्॥१॥

नर्मस्ते अस्तु भगवन् विश्वेश्वरायं महादेवायं त्र्यम्बकायं त्रिपुरान्तकायं त्रिकालाग्निकालायं कालाग्निरुद्रायं नीलकण्ठायं मृत्यु<u>ञ्</u>जयायं सर्वेश्वरायं सदाशिवायं श्रीमन्महादेवायु नर्मः॥

नमो हिर्एयबाहवे सेनान्ये दिशां च पत्ये नमो नमो वृक्षेभ्यो

हरिकेशेभ्यः पश्नूनां पत्तेये नमो नमेः सस्पिञ्जराय त्विषीमते पथीनां पत्तेये नमो नमो बभ्छुशाय विव्याधिनेऽन्नां पत्तेये नमो नमो हरिकेशायोपवीतिने पुष्टानां पत्तेये नमो नमो भवस्य हेत्ये जर्गतां पत्तेये नमो नमो रुद्रायातताविने क्षेत्राणां पत्तेये नमो नमेः सूतायाहंन्त्याय वनानां पत्तेये नमो नमो रोहिताय स्थपत्तेये वृक्षाणां पत्तेये नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणां पत्तेये नमो नमो भवन्त्तये वारिवस्कृतायौषधीनां पत्तेये नमो नमे उच्चेशीषायाक्रन्दयते पत्तीनां पत्तेये नमो नमेः कृत्स्नवीताय धावेते सत्वनां पत्तेये नमोः॥२॥

नमः सहमानाय निव्याधिनं आव्याधिनीनां पतेये नमो नमेः ककुभायं निषक्षिणं स्तेनानां पतेये नमो नमो निषक्षिणं इषुधिमते तस्कराणां पतेये नमो नमो वर्ष्वते परिवर्ष्वते स्तायूनां पतेये नमो नमो निचेरवे परिचरायारण्यानां पतेये नमो नमेः सृकाविभ्यो जिघा स्त्रस्यो मुष्णतां पतेये नमो नमोऽसिमद्यो नक्तं चर्रद्यः प्रकृन्तानां पतेये नमो नमे उष्णीषिणं गिरिचरायं कुलुञ्चानां पतेये नमो नम इष्मद्यो धन्वाविभ्यंश्च वो नमो नमे आतन्वानेभ्यः

प्रतिद्धिनिभ्यश्च वो नमो नमे आयच्छेन्द्यो विसृजन्द्येश्च वो नमो नमोऽस्येन्द्यो विध्येन्द्यश्च वो नमो नम आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो नमो नमो नमो नमिस्तर्षन्यो जाग्रेन्द्यश्च वो नमो नमिस्तर्षन्यो धार्वन्द्यश्च वो नमो नमो नमो सभाभ्यः सभापितिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वेपतिभ्यश्च वो नमो ॥३॥

नमं आव्याधिनीभ्यो विविध्यन्तीभ्यश्च वो नमो उर्गणाभ्यस्तृ १ हतीभ्यंश्च वो नमो नमो गृत्सेभ्यो गृत्सपंतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातैभ्यो व्रातंपतिभ्यश्च वो नमो नमो गणेभ्यो गुणपितभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महद्याः, क्षुल्लकेभ्यंश्च वो नमो नमौ रथिभ्यौऽरथेभ्यंश्च वो नमो नमो रथैभ्यो रथंपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः, क्षत्तुभ्यः सङ्ग्रहीतुभ्यंश्च वो नमो नमस्तक्षंभ्यो रथकारेभ्यश्च वो नमो नमः कुललिभ्यः कमोरिभ्यश्च वो नमो नर्मः पुञ्जिष्टैभ्यो निषादेभ्यश्च वो नमो नमं इषुकृत्यो धन्वकृत्यश्च वो नमो नर्मः ॥ ४ ॥

नमों भ्वायं च रुद्रायं च नमः श्र्वायं च पशुप्तयं च नम्। नीलंग्रीवाय च शितिकण्ठाय च नमः कप्रिंने च व्युप्तकेशाय च नमः सहस्राक्षायं च श्रातधंन्वने च नमों गिरिशायं च शिपिविष्टायं च नमों मीदुष्टमाय चेषुमते च नमों हस्वायं च वामनायं च नमों बृह्ते च वर्षीयसे च नमों वृद्धायं च संवृध्वंने च नमों अग्नियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीघ्रियाय च शीभ्याय च नमं ऊम्याय चावस्वन्याय च नमः स्रोतस्याय च द्वीप्याय च॥५॥

नमौ ज्येष्ठायं च किन्छायं च नमः पूर्वजायं चापर्जायं च नमो मध्यमायं चापगुल्भायं च नमो जघन्याय च बुिन्नयाय च नमः सोभ्याय च प्रतिस्यीय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च नमे उर्व्याय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चावसान्याय च नमो वन्याय च कक्ष्याय च नमः श्लवायं च प्रतिश्लवायं च नमे आशुर्षणाय चाशुर्रथाय च नमः शूराय चावभिन्दते च नमो विभिणे च वर्ष्ट्यिने च नमो बिल्मिने च कविचने च नमः श्लुतायं च श्रुतसेनायं च॥६॥ नमों दुन्दुभ्याय चऽऽहन्न्याय च नमों धृष्णवें च प्रमृशायं च नमों दूतायं च प्रहिताय च नमों निषक्षिणें चेषुधिमतें च नमंस्तीक्ष्णेष्वे चऽऽयुधिनें च नमः स्वायुधायं च सुधन्वने च नमः स्वत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सरस्याय च नमों नाद्यायं च वैश्वान्तायं च नमः कूप्याय चावट्याय च नमो वर्ष्याय च वमों वर्ष्याय च नमों क्ष्रियाय च नमों वर्ष्याय च नमों वात्याय च रेष्मियाय च नमों वास्त्व्याय च वास्तुपायं च॥७॥

नमः सोमाय च रुद्रायं च नमस्ताम्रायं चारुणायं च नमः श्राङ्गायं च पशुपतंयं च नमं उग्रायं च भीमायं च नमो अग्रेवधायं च दूरेवधायं च नमों हन्त्रे च हनीयसे च नमों वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमस्ताराय नमः श्राम्भवे च मयोभवे च नमः शङ्करायं च मयस्करायं च नमः श्रिवायं च शिवतंराय च नमस्तीथ्यीय च कूल्याय च नमः पार्यीय चावार्यीय च नमः प्रतरंणाय चोत्तरंणाय च नमं आतार्यीय चऽऽलाद्याय च नमः शष्याय च फेन्याय च नमः सिकृत्याय च प्रवाह्याय च॥८॥

नमं इरिण्याय च प्रपृथ्याय च नमः किश्शिलायं च क्षयंणाय च नमः कपर्दिने च पुलुस्तये च नमो गोष्ठ्याय च गृह्याय च नमस्तल्प्याय च गेह्याय च नमः काट्याय च गहरेष्ठायं च नमो हृद्य्याय च निवेष्याय च नमः पाश्सव्याय च रजस्याय च नमः शुष्क्याय च हरित्याय च नमो लोप्याय चोलुप्याय च नमं ऊर्व्याय च सूम्याय च नमः पुण्याय च पर्णश्चायाय च नमोऽपगुरमाणाय चाभिष्ठते च नमं आख्विद्ते च प्रख्विद्ते च नमो वः किरिकेभ्यो देवानाश् हृद्येभ्यो नमो विक्षीणकेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो नमं आनिर्हतेभ्यो नमं आमीवत्केभ्यः॥९॥

द्रापे अन्धंसस्पते दरिद्वन्नीलंलोहित। एषां पुरुषाणामेषां पेशूनां मा भेमांऽरो मो एषां किं चनऽऽमंमत्॥ या तें रुद्र शिवा तुनूः शिवा विश्वाहंभेषजी। शिवा रुद्रस्यं भेषजी तयां नो मृड जीवसें॥ इमाश् रुद्रायं तुवसे कपुर्दिने क्षयद्वीराय प्रभरामहे मृतिम्॥ यथां नः शमसंद्विपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम्॥ मृडा नो रुद्रोत नो मयंस्कृधि क्षयद्वीराय नमंसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तदंश्याम तर्व रुद्र प्रणीतौ॥ मा नौ महान्त्रमुत मा नौ अर्भुकं मा न उक्षेन्तमुत मा न उक्षितम्। मा नौ वधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नस्तानुवौ रुद्र रीरिषः॥ मा नस्तोके तनेये मा न आयुंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नौ रुद्र भामितो वधीर्हिवर्ष्मन्तो नर्मसा विधेम ते॥ आरात्ते गोघ्न उत पूरुषघ्ने क्षयद्वीराय सुम्नमस्मे ते अस्तु। रक्षां च नो अधि च देव ब्रुह्यधा च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः॥ स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवानं मृगं न भीममुपहलुमुग्रम्। मृडा जिर्ते रुद्र स्तवानो अन्यं ते अस्मन्नि वंपन्तु सेनाः॥ परिणो रुद्रस्यं हेतिवृणक्तु परि त्वेषस्यं दुर्मतिरंघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्यस्तनुष्व मीर्वस्तोकाय तनयाय मृखय॥ मीढुंष्टम शिवंतम शिवो नंः सुमना भव। परमे वृक्ष आयुधं निधाय कृत्तिं वसीन आ चेर पिनीकं बिभ्रदा र्गाहि॥ विकिरिद विलोहित नर्मस्ते अस्तु भगवः। यास्ते सहस्रई हेतयोऽन्यमुस्मन्नि वेपन्तु ताः॥ सहस्रोणि सहस्रधा बाहुवोस्तवे हेतर्यः। तासामीशानो भगवः पराचीना मुखां कृधि॥१०॥

सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम्। तेषा सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मसि॥ अस्मिन् महत्येर्णवैऽन्तरिक्षे भवा अधि॥ नीलंग्रीवाः शितिकण्ठाः शर्वा अधः, क्षेमाचराः॥ नीलंग्रीवाः शितिकण्ठा दिवर्ष रुद्रा उपिश्रताः॥ ये वृक्षेषुं सिर्पर्ञरा नीलंग्रीवा विलोहिताः॥ ये भूतानामिधेपतयो विशिखासः कपिर्दिनः॥ ये अन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिवतो जनान्॥ ये पृथां पिथ्रिक्षय ऐलबृदा यृद्धाः॥ ये तीर्थानि प्रचरन्ति सृकावन्तो निषिक्षणः॥ य पुतावन्तश्च भूयार्ष्तश्च दिशों रुद्रा वितस्थिरे॥ तेषार्ष सहस्रयोजनेऽव धन्वानि तन्मिस॥ नमौ रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येऽन्तिरिक्षे ये दिवि येषामञ्चं वातौ वर्षिमष्वस्तेभ्यो दश् प्राचीर्दशं दिश्वणा दशं प्रतीचीर्दशोदीचीर्दशोध्वास्तेभ्यो नमस्ते नौ मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे द्धामि॥११॥

त्र्यम्बकं यजामहे सुगुन्धिं पुष्टिवधीनम्। उर्वारुकिमिव बन्धनान्मृत्योमुक्षीय माऽमृतात्॥ यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाऽऽविवेश तस्मै रुद्राय नमी अस्तु॥ तमुष्टुहि यः स्विषुः सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयिति भेषजस्य।

(ऋक्) यक्ष्वामहे सौमनसाय रुद्रं नमौभिर्देवमसुरं दुवस्य॥ अयं मे हस्तो भगवानयं मे भगवत्तरः। अयं मै विश्वभैषजोऽयं

शिवाभिमर्शनः॥

ये ते सहस्रमयुतं पाशा मृत्यो मर्त्याय हन्तेवे। तान् यज्ञस्यं मायया सर्वानवं यजामहे। मृत्यवे स्वाहां मृत्यवे स्वाहां॥ ओं नमो भगवते रुद्राय विष्णवे मृत्युंमें पाहि। प्राणानां ग्रन्थिरिस रुद्रो मां विशान्तकः। तेनान्नेनांप्यायस्व॥ नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युंमें पाहि॥

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ चमकप्रश्नः॥

अग्नविष्णू स्जोषंसेमा वर्धन्तु वां गिरंः। चुम्नैर्वाजेंभिरागतम्॥ वाजिश्च मे प्रस्वश्च मे प्रयंतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्च मे कर्तुश्च मे स्वरंश्च मे श्लोकंश्च मे श्रावश्च मे श्रुतिश्च मे ज्योतिश्च मे सुवंश्च मे प्राणश्च मेऽपानश्च मे व्यानश्च मेऽसुश्च मे चित्तं च म आधीतं च मे वाकं मे मनश्च मे चक्षुश्च मे श्लोत्रं च मे दक्षश्च मे बलं च म ओजंश्च मे सहश्च म आयुश्च मे ज्रुरा च म आत्मा च मे तुनूश्च मे शमी च मे वमी च मेऽङ्गीनि च मेऽस्थानि च मे परूर्ंषि च मे शरीराणि च मे॥१॥

ज्येष्ठ्यं च म आधिपत्यं च मे मन्युश्चं मे भामश्च मेऽमश्च मेऽम्भश्च मे जेमा च मे महिमा च मे विर्मा च मे प्रिथमा च मे विष्मा च मे द्राघुया च मे वृद्धं च मे वृद्धिश्च मे सत्यं च मे श्रद्धा च मे जगंच मे धनं च मे वर्राश्च मे त्विषिश्च मे की डा च मे मोद्श्च मे जातं च मे जिन्ह्यमणि च मे सूक्तं च मे सुकृतं च मे वित्तं च मे वेद्यं च मे भूतं च मे भिव्ह्यच मे सुगं च मे सुपथं च म ऋद्धं च म ऋदिश्च मे ऋतं च मे क्षित्रं मे मुतिश्चं मे सुमितिश्चं मे॥२॥ रां चं में मयंश्च में प्रियं चं मेऽनुकामश्चं में कामश्च में सौमनसर्श्चं में भुद्रं चं में श्रेयंश्च में वस्यंश्च में यशंश्च में भगंश्च में द्रविणं च में यन्ता च में धृतां च में क्षेमश्च में धृतिश्च में विश्वं च में महंश्च में सांविचं में ज्ञात्रं च में सूश्चं में प्रसूश्चं में सीरं च में लुयश्चं म ऋतं चं मेऽमृतं च मेऽयुक्षमं च मेऽनामयच में जीवातुंश्च में दीर्घायुत्वं चं मेऽनिमृत्रं च मेऽभयं च में सुगं चं में श्यनं च में सूषा चं में सुदिनं च में।।३॥

ऊकी मे सूनृतां च मे पर्यश्च मे रसंश्च मे घृतं चं मे मधुं च मे सिर्धश्च मे सपीतिश्च मे कृषिश्चं मे वृष्टिश्च मे जैत्रं च म औद्भिंदां च मे र्यिश्चं मे रायश्च मे पुष्टं चं मे पुष्टिश्च मे विभु चं मे प्रभु चं मे बहु चं मे भूयंश्च मे पूर्णं चं मे पूर्णतरं च मेऽक्षितिश्च मे कूर्यवाश्च मेऽन्नं च मेऽक्षुंच मे व्रीहयंश्च मे यवाश्च मे माषाश्च मे तिलाश्च मे मुद्राश्चं मे खुल्वाश्च मे गोधूमाश्च मे मसुराश्च मे प्रियक्षंवश्च मेऽणंवश्च मे श्यामकाश्च मे नीवाराश्च मे॥४॥

अश्मां च में मृत्तिका च में गिरयंश्च में पर्वताश्च में सिकंताश्च में वनस्पतियश्च में हिरंण्यं च मेऽयंश्च में सीसं च में त्रपृश्च में श्यामं च मे लोहं चं मेऽग्निश्चं म आपश्च मे वीरुधंश्च म ओषंधयश्च मे कृष्टपच्यं चं मेऽकृष्टपच्यं चं मे ग्राम्याश्चं मे पुरावं आर्ण्याश्चं युज्ञेनं कल्पन्तां वित्तं च मे वित्तिश्च मे भूतं चं मे भूतिश्च मे वस्तु च मे वस्तिश्चं मे कमें च मे राक्तिश्च मेऽर्थश्च म एमंश्च म इतिश्च मे गतिश्च मे॥५॥

अध्रुश्चं मे रिहमश्च मेऽदाँभ्यश्च मेऽधिपतिश्च म उपाध्रुश्चं मेऽन्तर्यामश्चं म ऐन्द्रवायवश्चं मे मैत्रावरुणश्चं म आश्विनश्चं मे प्रतिप्रस्थानश्च मे शुक्रश्चं मे मन्थी चं म आग्रयणश्चं मे वैश्वदेवश्चं मे ध्रुवश्चं मे वैश्वानुरश्चं म ऋतुग्रहाश्चं मेऽतिग्राह्यांश्च म ऐन्द्राप्तश्चं मे वैश्वदेवश्चं मे मरुत्वतीयांश्च मे माहेन्द्रश्चं म आदित्यश्चं मे सावित्रश्चं मे सारस्वतर्श्व मे पौष्णश्च मे पातीवृतर्श्व मे हारियोजनश्च मे॥७॥ इध्मश्च मे बहिश्च मे वेदिश्च मे घिष्णियाश्च मे स्त्रचंश्च मे चमसार्श्व मे यावाणश्च मे स्वरंवश्च म उपर्वार्श्व मेऽधिषवणे च मे द्रोणकलुशश्च मे वायुव्यानि च मे पूतभृच म आधवनीयश्च म आग्नीग्नं च मे हिव्धानं च मे गृहार्श्व मे सद्श्व मे पुरोडाशाश्च मे पचतार्श्च मेऽवभ्थर्श्व मे स्वगाकारश्च मे॥८॥

अग्निश्च में घर्मश्च में ऽर्कश्च में सूर्यश्च में प्राणश्च में ऽश्वमें धर्श्च में पृथिवी च में ऽदितिश्च में दितिश्च में द्योश्च में शक्तरीर्ङ्गुलेयों दिशंश्च में यज्ञेन कल्पन्तामृक्ष में साम च में स्तोमश्च में यज्ञेश्च में दीक्षा च में तपश्च म ऋतुश्च में वृतं च में ऽहोरात्रयौर्वृष्ट्या बृहद्रथन्तुरे च में यज्ञेन कल्पेताम्॥९॥

गर्भाश्च मे वृत्साश्चे मे त्र्यविश्च मे त्र्यवी चं मे दित्यवाचे मे दित्यौही चं मे पञ्चाविश्च मे पञ्चावी चं मे त्रिवृत्सश्चं मे त्रिवृत्सा चं मे तुर्यवाचं मे तुर्यौही चं मे पष्टवाचं मे पष्टौही चं म उक्षा चं मे वृशा चं मे क्ष्या चं मे ऋष्भश्चं मे वृहचं मेऽनुद्धां चं मे धेनुश्चं म आयुर्यज्ञेनं कत्पतां प्राणो युज्ञेनं कत्पतां प्राणो युज्ञेनं कत्पतां य्यानो युज्ञेनं

कल्पतां चक्षुर्यज्ञेनं कल्पता श्रु श्रोत्रं यज्ञेनं कल्पतां मनो यज्ञेनं कल्पतां वाग्यज्ञेनं कल्पतामात्मा यज्ञेनं कल्पतां यज्ञो यज्ञेनं कल्पताम्॥१०॥

एकां च में तिस्तर्श्च में पर्ञ्च च में स्पप्त चं में नवं च म एकांद्रा च में त्रयोंद्रा च में पर्ञ्चद्रा च में स्प्रद्रा च में नवंद्रा च म एकविश्रातिश्च में त्रयोंविश्रातिश्च में पर्ञ्चविश्रातिश्च में स्प्राविश्रातिश्च में नवंविश्रातिश्च म एकित्रिश्राच में त्रयस्त्रिश्च में में चतंस्त्रश्च मेंऽष्टों चं में द्वाद्रा च में षोंड्रा च में विश्रातिश्च में चतुर्विश्रातिश्च मेंऽष्टाविश्रातिश्च में द्वात्रिश्र च में षद्गिश्राच में चत्वारिश्राच में चतुश्चत्वारिश्राच मेंऽष्टाचत्वारिश्राच में वाजिश्च प्रस्वश्चापिजश्च कर्तुश्च सुवंश्च मूर्धा च व्यक्षियश्चान्त्यायनश्चान्त्यश्च भौवनश्च भुवंनश्चाधिपतिश्च॥११॥

इडां देवहूर्मनुर्यज्ञनीर्बृह्स्पितिरुक्थामदानि शशसिष्विहश्चेंदेवाः सूक्तवाचः पृथिवि मातुर्मा मां हिश्सीर्मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं विदष्यामि मधुंमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यासश शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मां देवा अवन्तु शोभाये पितरोऽनुंमदन्तु॥ 110 चमकप्रश्नः

॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ पुरुषसूक्तम् ॥

सहस्रेशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रेपात्। स भूमिं विश्वतौ वृत्वा। अत्यंतिष्ठद्दशाङ्गुलम्॥ पुरुष एवेदश सर्वम्॥ यद्भृतं यच भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहिति॥ एतावानस्य महिमा। अतो ज्यायाईश्च पूर्रुषः। पादौऽस्य विश्वां भूतानि। त्रिपाद्स्यामृतंं दिवि॥ त्रिपादूर्ध्व उद्दैत्पुर्रुषः। पादौऽस्येहाऽऽभवात्पुनः। ततो विश्वञ्चकामत्। सारानानराने अभि॥ तस्माँद्विरार्डजायत। विराजो अधि पूर्रुषः। स जातो अत्यरिच्यत। पृश्चाद्भूमिमथौ पुरः॥ यत्पुर्रुषेण ह्विषां। देवा युज्ञमतंन्वत। वसन्तो अस्यऽऽसीदाज्यम्। ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः॥ सप्तास्यऽऽसन् परिधर्यः। त्रिः सप्त समिर्घः कृताः। देवा यद्यज्ञं तन्वानाः। अबध्नन् पुरुषं पशुम्॥ तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन्। पुरुषं जातम्यतः। तेन देवा अयेजन्त। साध्या ऋषेयश्च ये॥ तस्मौद्यज्ञात्सर्वेहुतेः। सम्भृतं पृषद्गज्यम्। पुशूङ्स्ताङ्श्चंके वायुव्यान्। आरुण्यान्याम्याश्च ये॥ तस्मौद्यज्ञात्सर्वहुतः। ऋचः सामानि जिज्ञरे। छन्दा श्रीस जिज्ञरे तस्मौत्। यजुस्तस्मोदजायत॥ तस्मादश्चो अजायन्त। ये के चौभयाद्तः। गावौ ह जिज्ञरे तस्मौत्। तस्मौज्ञाता अजावयः॥ यत्पुर्रुषुं व्यद्धुः। कृतिधा व्यकल्पयन्। मुखं किर्मस्य कौ बाहू। कावूरू पादावुच्येते॥ बाह्मणौऽस्य मुखमासीत्। बाह्र राजन्यः कृतः। ऊरू तर्दस्य यद्वैश्यः। पद्माः शूद्रो अजायत॥ चन्द्रमा मनसो जातः। चक्षोः सूर्यो अजायत। मुखादिन्द्रश्चाग्निश्च। प्राणाद्वायुरंजायत॥ नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम्। शीर्ष्णां द्यौः समवर्तत। पद्मां भूमिर्दिशः श्रोत्रौत्। तथौ लोकाः अंकल्पयन्॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसुस्तु पारे॥ सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः। नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्तै॥ धाता पुरस्ता द्यमुदाजहारं। शकः प्रविद्वान् प्रदिशश्चतंस्रः। तमेवं विद्वानमृतं इह भविति। नान्यः पन्था अर्यनाय विद्यते॥ यज्ञेनं यज्ञम्यजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्। ते ह नाकं महिमानः सचन्ते। यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः॥ अद्धः सम्भूतः पृथिव्यै रसाँच। विश्वकर्मणः समवर्ततार्धि। तस्य त्वष्टां विदर्धद्रपमेति। तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रै॥ वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति। नान्यः पन्थां विद्युतेऽयंनाय॥ प्रजापंतिश्चरित् गर्भें अन्तः। अजायंमानो बहुधा विजायते। तस्य धीराः परिजानित्ति योनिम्। मरीचीनां पदिमच्छिन्ति वेधसः॥ यो देवेभ्य आतंपित। यो देवानां पुरोहितः। पूर्वो यो देवेभ्यो जातः। नमो रुचाय ब्राह्मये॥ रुचं ब्राह्मं जनयंन्तः। देवा अग्रे तदंब्रुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्यं देवा असन् वशे॥ हीश्चं ते लक्ष्मीश्च पल्यौ। अहोरात्रे पार्श्वे। नक्षत्राणि रूपम्। अश्विनौ व्यात्तम्। इष्टं मनिषाण। अमुं मनिषाण। सर्वं मनिषाण॥॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नारायणसूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् - ४/प्रपाठकः - १०/अनुवाकः - १३)

सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशंम्भुम्। विश्वं नारायणं देवमक्षरं पर्मं पदम्। विश्वतः पर्रमान्नित्यं विश्वं नारायणः हिरम्। विश्वमेवेदं पुरुष्ट्रस्तिष्टश्वमुपंजीवति। पतिं विश्वस्यऽऽत्मेश्वर्रः शाश्वतः शिवमंच्युतम्। नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम्। नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः। नारायण परं ब्रह्म तत्त्वं नारायणः परः। नारायणपरो ध्याता ध्यानं नारायणः परः। यचं किश्चिज्जंगत्सर्वं दृश्यते श्रूयतेऽपि वा॥

अन्तर्बिहिश्चे तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः। अनेन्त्मव्ययं किविश्व समुद्रेऽन्तं विश्वश्चमभुवम्। पद्मकोश प्रतीकाश्चश्च हृदयं चाप्यधोमुंखम्। अधौ निष्ट्या वितस्त्यान्ते नाभ्यामुपिर् तिष्ठिति। ज्वालमालाकुलं भाती विश्वस्यऽऽयतनं महत्। सन्ततः शिलाभिस्तुलम्बत्याकोश्चसिन्नभम्। तस्यान्ते सुष्टिरः सूक्ष्मं तिस्मिन्त्सर्वं प्रतिष्ठितम्। तस्य मध्ये महाने- ग्निर्विश्वाचिर्विश्वतौमुखः। सोऽग्रभुग्विभजन्तिष्ठन्नाहारमजुरः

क्विः। तिर्यगूर्ध्वमधः शायी रशमयस्तस्य सन्तता। सन्तापयति स्वं देहमापदितलमस्तकः। तस्य मध्ये विह्निशिखा अणीयौर्ध्वा व्यवस्थितः। नीलतौयद्मध्यस्थाद्विद्युह्लेखेव भास्वरा। नीवारशूकंवत्तन्वी पीता भास्वत्यणूपंमा। तस्याः शिखाया मध्ये पुरमातमा व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः पर्मः स्वराट्॥ ऋतः सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नर्मः। नारायणायं विद्महें वासुदेवायं धीमहि। तन्नौ विष्णुः प्रचोदयात्। विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजार्रस यो अस्केमायदुत्तरिं सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोर्रुगायो विष्णोररार्टमसि विष्णोः पृष्ठमसि विष्णोः श्रप्नैस्थो विष्णोः स्यूरीस विष्णौर्ध्रवमीस वैष्णवमीस विष्णवे त्वा॥ ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥विष्णुसूक्तम्॥

विष्णोर्नु कं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजार्स्स यो अस्केभायदुत्तरं सधस्थं विचक्रमाणस्त्रेधोर्रुगायः॥ तद्स्य प्रियमभिपाथौ अश्याम्। नरो यत्रं देवयवो मद्नित। उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था। विष्णौः पदे परमे मध्व उत्थ्सः। प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा। परो मात्रया तनुवां वृधान। न तें महित्वमन्वंश्रुवन्ति॥ उमे ते विद्य रर्जसी पृथिव्या विष्णो देवत्वम्। परमस्य विथ्से। विचंक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन्। ध्रवासौ अस्य कीरयो जनांसः। उरुक्षितिः सुजनिमाचकार। त्रिर्देवः पृथिवीमेष एताम्। विचेक्रमे शतचैसं महित्वा। प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान्। त्वेष्ड्रह्मस्य स्थविरस्य नाम्॥

॥भूसूक्तम्॥

(तैत्तिरीय संहिता काण्डम् - १/प्रपाठकः - ५/अनुवाकः - ३)

भूमिर्भूमा द्यौर्विरिणाऽन्तिरक्षं मिहत्वा। उपस्थे ते देव्यदितेऽग्नि-मिन्नादमन्नाद्यायाऽऽदेधे। आऽयङ्गोः पृश्निरकमीदसेनन्मातरं पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवः। त्रिश्वाद्यम् वि राजिति वाक्पतङ्गायं शिश्रिये। प्रत्यंस्य वह द्यभिः। अस्य प्राणादंपानृत्यंन्तश्चरित रोचना। व्यंख्यन् महिषः सुवंः॥

यत्त्वां कुद्धः पेरोवपं मृन्युना यद्वंत्यां। सुकल्पंमग्ने तत्तव् पुनस्त्वोद्दीपयामिस। यत्ते मृन्युपंरोप्तस्य पृथिवीमन् दध्वसे। आदित्या विश्वे तद्देवा वसंबश्च समाभरन्। मनो ज्योतिर्जुषतामाज्यं विच्छिन्नं युज्ञश् सिम्मं द्धातु। बृह्स्पितस्तनुतािम्मं नो विश्वे देवा इह मादयन्ताम्। सप्त ते अग्ने सिम्धं सप्त जिह्वाः सप्तर्षयः सप्त धामं प्रियाणि।

सप्त होत्राः सप्तधा त्वां यजन्ति सप्त योनीरापृणस्वा घृतेने। पुर्नरूजी नि वेर्तस्व पुर्नरम्न इषाऽऽयुषा। पुर्नर्नः पाहि विश्वतः। सह रय्या नि वेर्तस्वाऽम्ने पिन्वस्व धारया। विश्वपिस्नया विश्वतस्परि। लेकः सलैकः सुलेकस्ते ने आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु केतः सकैतः सुकेतस्ते ने आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु विविस्वा<u>श्</u> अदितिदेविजूतिस्ते ने आदित्या आज्यं जुषाणा वियन्तु।

॥दुर्गा सूक्तम्॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – २)

जातवेदसे सुनवाम् सोमं मरातीयतो निदंहाति वेदंः। स नंः पर्षदिते दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यिः॥१॥

तामुग्निविर्णां तपेसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफुलेषु जुष्टाम्। दुर्गां देवीर शर्रणमहं प्रपंदो सुतर्रसि तरसे नर्मः॥२॥

अग्ने त्वं परिया नव्यौ अस्मान्थ्स्वस्तिभिरित दुर्गाणि विश्वौ। पूर्श्व पृथ्वी बंहुला ने उर्वी भर्वा तोकाय तनेयाय शंयोः॥३॥

विश्वानि नो दुर्गहा जातवेदः सिन्धुं न नावा दुरिताऽतिपर्षि। अग्ने अत्रिवन्मनेसा गृणानौऽस्माकं बोध्यविता तनूनाम्॥४॥

पृतना जित्र सहमानमुग्रमिश ह्वेम परमाथ्सधस्थात्। स नः पर्षदित दुर्गाणि विश्वा क्षामद्वेवो अति दुरितात्यिः॥५॥

प्रलोषि कमीड्यो अध्वरेषु सुनाच होता नव्यश्च सित्सि। स्वाञ्चौग्ने तुनुवं पिप्रयस्वास्मभ्यं च सौर्भगुमार्यजस्व॥६॥ गोभिर्जुष्टमयुजो निषिक्तं तवैन्द्र विष्णोरनुसर्श्वरेम। नार्कस्य पृष्ठमभि संवस्नोनो वैष्णवीं लोक इह मदियन्ताम्॥७॥ कात्यायनायं विद्यहे कन्यकुमारि धीमहि। तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात्॥

॥श्रीसूक्तम्॥

हिर्एयवर्णां हरिणीं सुवर्णरेजतस्त्रजाम्। चन्द्रां हिरण्मेयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह॥१॥ तां म आवेह जातेवेदो लक्ष्मीमनेपगामिनीम्। यस्यां हिर्ण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम्॥२॥ अश्वपूर्वां रंथमध्यां हस्तिनादप्रबोधिनीम्। श्रियं देवीमुपंह्वये श्रीमादिवीर्जुषताम्॥३॥ कां सोऽस्मितां हिर्रण्यप्राकारामाद्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पर्यन्तीम्। स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियम्॥४॥ चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलेन्तीं श्रियं लोके देवजुंष्टामुदाराम्। तां पद्मिनीमीं शर्णमहं प्रपंदोऽलक्ष्मीमें नश्यतां त्वां वृणे॥५॥ आदित्यवंर्णे तपसोऽधिजातो वनस्पतिस्तवं वृक्षोऽथ बिल्वः। तस्य फलानि तपसा नुदन्तु मायान्तरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः॥६॥ उपैतु मां देवसरवः कीर्तिश्च मणिना सह। प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं दद्ातु मे॥७॥

क्षुत्पिपासामेलां ज्येष्ठामलक्ष्मीं नाशयाम्यहम्। अर्भूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुदं मे गृहात्॥८॥

गुन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपृष्टां करीषिणीम्। ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपेह्वये श्रियम्॥९॥

मनसः काममाकृतिं वाचः सत्यमेशीमहि। पुशूनां रूपमन्नस्य मिय श्रीः श्रयतां यद्याः॥१०॥

कुर्दमेन प्रजाभूता मुचि सम्भव कुर्दम। श्रियं वासयं में कुले मातरं पद्ममालिनीम्॥११॥

आपः सृजन्तुं स्निग्धानि चिक्कीत वंस मे गृहे। नि चं देवीं मातरं श्रियं वासयं मे कुले॥१२॥

आर्द्रौ पुष्करिणीं पुष्टिं सुवर्णौ हेममालिनीम्। सूर्यौ हिरण्मेयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवेह॥१३॥

आर्द्रौ यः करिणीं यृष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीम्। चन्द्रां हिरण्मेयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवेह॥१४॥ तां म् आर्वह् जातंवेदो लक्ष्मीमनेपगामिनीम्। यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावौ दास्योऽश्वौन् विन्देयं पुरुषानहम्॥१५॥ महादेव्यै चे विद्महें विष्णुप्ल्ये चे धीमहि। तन्नौ लक्ष्मीः प्रचोदयौत्॥

॥ मेधासूक्तम् ॥

(तैत्तिरीयारण्यकम् – ४/प्रपाठकः – १०/अनुवाकः – ४१–४४)

मेधादेवी जुषमाणा न आगाँद्विश्वाची भद्रा सुमनस्यमाना। त्वया जुष्टा नुदमाना दुरुक्तान् बृहद्वेदेम विद्थे सुवीराः। त्वया जुष्टे ऋषिभविति देवि त्वया ब्रह्माऽऽगतश्रीरुत त्वया। त्वया जुर्छश्चित्रं विन्दते वसु सानौ जुषस्व द्रविणो न मेधे॥ मेधां म इन्द्रौ ददातु मेधां देवी सरस्वती। मेधां में अश्विनावुभावार्धत्तां पुष्करस्रजा। अप्सरासुं च या मेधा गन्धर्वेषुं च यन्मनः। देवीं मेधा सरस्वती सा माँ मेधा सुरभिर्जुषताङ् स्वाहाँ॥ आ माँ मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिर्एयवर्णा जर्गती जगम्या। ऊर्जस्वती पर्यसा पिन्वमाना सा माँ मेधा सुप्रतीका जुषन्ताम्। मियं मेधां मियं प्रजां मय्यग्निस्तेजौ द्धातु मिय मेधां मिय प्रजां मयीन्द्रं इन्द्रियं द्धातु मिय मेधां मिय प्रजां मिय सूर्यों भ्राजों द्धातु।

॥भाग्यसूक्तम्॥

(तैत्तिरीय ब्राह्मणम् अष्टकम् - ३/प्रश्नः - ८/अनुवाकम् - ९)

प्रातर्िमं प्रातिरन्द्र हवामहे प्रातिमंत्रा वर्रुणा प्रातर्श्वना। प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रातः सोममुत रुद्र हवेम॥१॥

प्रातिर्जितं भर्गमुग्रश् हुवेम वयं पुत्रमितियों विधर्ता। आर्द्धश्चिद्यं मन्यमानस्तुरिश्चद्राजां चिद्यं भर्गं भक्षीत्याहं॥२॥

भग प्रणेतुर्भग सत्यंराधो भगेमां धियमुद्वदद्नः। भगप्रणो जनय गोभिरश्वेर्भगुप्रनृभिनृवन्तः स्याम॥३॥

उतेदानीं भगवन्तः स्यामोत प्रितव उत मध्ये अह्नाम्। उतोदिता मघवन्त्सूर्यस्य वयं देवानार् सुमृतौ स्याम॥४॥

भर्ग एव भर्गवाश अस्तु देवास्तेने वयं भर्गवन्तः स्याम। तं त्वी भरा सर्व इज्जोहवीमि सनौ भरा पुर एता भेवेह॥५॥

समध्वरायोषसौऽनमन्त दधिकावैव शुर्चये पुदार्य। अर्वाचीनं वसुविदं भगन्नो रथिमवाश्वीवाजिन आवहन्तु॥६॥ अश्वांवतीर्गोमंतीर्न उषासों वीरवंतीः सद्मुच्छन्तु भद्राः। घृतं दुर्हाना विश्वतः प्रपीनायूयं पात स्वस्तिभिः सद्गं नः॥७॥ यो माँऽग्ने भागिन्रं सन्तमर्थाभागं चिकीर्षति। अभागमंग्ने तं कुरु मामंग्ने भागिनं कुरु॥८॥

॥ पवमानसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय बाह्मणम् अष्टकम् – १/प्रश्नः – ४/अनुवाकः – ८) (तैत्तिरीय संहिता काण्डम् – ५/प्रपाठकः – ६/अनुवाकः – १)

ॐ तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं युज्ञायं। गातुं युज्ञपंतये। दैवीः स्विस्तिर्रस्तु नः। स्विस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शं नो अस्तु द्विपदें। शं चतुंष्पदे। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः। दिधिकाव्णणो अकार्षम्। जिष्णोरश्वंस्य वाजिनः। सुरिभनो मुखांकरत्। प्रण आयूर्ष्षे तारिषत्।

आपो हि ष्ठा मयो भुवस्ता न ऊर्जे द्धातन। महेरणाय चक्षसे। यो वंः शिवतमो रसस्तस्य भाजयते ह नंः। उश्वतीरिव मातरः। तस्मा अरङ्गमामवो यस्य क्षयाय जिन्वंथ। आपो जनयंथा च नः॥ हिर्रण्यवर्णाः शुच्यः पावका यास्र जातः कश्यपो यास्विन्द्रः। अग्निं या गर्भे दिधरे विरूपास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु॥ यासा राजा वर्रणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यं जनानाम्। मधुश्चतः शुच्यो याः पावकास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु॥ यासा देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीं पर्यसोन्दन्ति शुकास्ता न आपः शङ् स्योना भवन्तु॥

श्चिवेन मा चक्षुंषा पश्यताऽऽपः शिवयां तुनुवोपं स्पृशत त्वचं मे। सर्वार्थं अग्नीश रंप्सुषदौ हुवे वो मिय वर्चो बलुमोजो नि धंत्त॥

पर्वमानः सुवर्जनेः। पवित्रेण विचर्षणिः। यः पोता स पुनातु मा। पुनन्तुं मा देवजनाः। पुनन्तु मनेवो धिया। पुनन्तु विश्वं आयर्वः। अम्ने कत्वा कतूर रन्। यत्ते पवित्रमर्चिषि। अम्ने वितंतमन्तरा। ब्रह्म तेन पुनीमहे। उभाभ्यां देवसवितः। पवित्रेण सवेन च। इदं ब्रह्म पुनीमहे। वैश्वदेवी पुनती देव्यागात्। यस्यै बह्वीस्तनुवौ वीतपृष्ठाः। तया मदेन्तः सधमाद्येषु। वयङ् स्याम पतयो रयीणाम्। वैश्वानरो रिंमिर्मिम् पुनातु। वार्तः प्राणेनेषिरो मयो भूः। द्यावापृथिवी पर्यसा पर्योभिः। ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम्। बृहद्भिः सवितस्तृभिः। विषिष्ठैर्देवमन्मभिः। अग्ने दक्षैः पुनाहि मा। येनं देवा अपुनत। येनऽऽपौ दिव्यङ्कराः। तेनं दिव्येन ब्रह्मणा। इदं ब्रह्म पुनीमहे। यः पावमानीरध्येति। ऋषिभिः सम्भृतश -रसम्। सर्वर् स पूतमेश्नाति। स्वदितं मातरिश्वना। पावमानीर्यो

अध्येति। ऋषिभिः सम्मृत रसम्। तस्मै सरस्वती दुहे। क्षीर श सर्पिर्मधूदकम्॥ पावमानीः स्वस्त्ययेनीः। सुदुघाहि पर्यस्वतीः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृत १ हितम्। पावमानीदिशन्तु नः। इमं लोकमथो अमुम्। कामान्त्समर्धयन्तु नः। देवीर्देवैः समाभृताः। पावमानीः स्वस्त्ययंनीः। सुदुघाहि घृतश्चतः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृत १ हितम्। येन देवाः पुवित्रेण। आत्मानं पुनते सद्। तेनं सहस्रंधारेण। पावमान्यः पुनन्तु मा। प्राजापत्यं पवित्रम्। शतोद्यामः हिरण्मयम्। तेन ब्रह्म विदो वयम्। पूतं ब्रह्मं पुनीमहे। इन्द्रः सुनीती सहमा पुनातु। सोमः स्वस्त्या वर्रुणः समीच्यां। यमो राजां प्रमृणाभिः पुनातु मा। जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु। भूर्भुवः सुर्वः। तच्छं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञायं। गातुं यज्ञपंतये। दैवीः स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शं नौ अस्तु द्विपदै। शं चतुष्पदे। 🕉 शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ आयुष्यसूक्तम्॥

यो ब्रह्मा ब्रह्मण उंज्जहार प्राणैः शिरः कृत्तिवासाः पिनाकी। ईशानो देवः स न आयुर्दधातु तस्मै जुहोमि हविषा घृतेन॥१॥ विभ्राजमानः सरिरस्य मध्याद्रोचमानो घर्मरुचिर्य आगात्। स मृत्युपाशानपनुंद्य घोरानिहायुषेणो घृतमंत्तु देवः॥२॥ ब्रह्मज्योतिर्ब्रह्मप्रलीषु गुर्भं यमाद्धात् पुरुरूपं जयन्तम्। सुवर्णरम्भग्रहमंकमुर्च्यं तमायुषे वर्धयामौ घृतेन॥३॥ श्रियं लक्ष्मीमौबलामिबकां गां षष्ठीं च यामिन्द्रसेनैत्युदाहुः। तां विद्यां ब्रह्मयोनिर्श् सरूपामिहायुषे तर्पयामौ घृतेन॥४॥ दाक्षायण्यः सर्वयोन्यः स योन्यः सहस्रशो विश्वरूपा विरूपाः। ससूनवः सपतयः सयूथ्या आयुषेणो घृतमिदं जुष्नन्ताम्॥५॥ दिव्या गणा बहुरूपाः पुराणा आयुरिछदो नः प्रमर्शन्तु वीरान्। तेभ्यो जुहोमि बहुर्घा घृतेन मा नः प्रजा रिषो मौत वीरान्॥६॥ एकः पुरस्ताद्य इदं बभृव यतो बभृव भुवनस्य गोपाः। यमप्येति भुवनः साम्पराये स नो हविर्घृतमिहायुषैत्तु देवः॥७॥

वसून् रुद्रानादित्यान् मरुतौऽथ साध्यान् ऋभून् यक्षान् गन्धर्वाङ्श्र पितृङ्श्य विश्वान्। भृगून् सर्पाङ्श्राङ्गिरसौऽथ सर्वान् घृत्र हुत्वा स्वायुष्या महयाम शृश्वत्॥८॥

> विष्णो त्वं नो अन्तिमः शर्मं यच्छ सहन्त्य। प्रतेधारा मधुश्चत उथ्सं दुहते अक्षितम्॥ ॥ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नवग्रहसूक्तम् ॥

आ सत्येन रर्जसा वर्तमानो निवेशयंत्रमृतं मर्त्यं च। हिरण्ययेन सविता रथेनाऽदेवो याति भुवना विपश्यन्। अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम्। अस्य यज्ञस्यं सुक्रतुम्॥ येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुष्पदामृत च द्विपदाम्। निष्क्रीतोऽयं यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यर्जमानस्य सन्तु॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय आदित्याय नमः॥१॥

अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम्। अपाश रेताश्सि जिन्वति। स्योना पृथिवि भवाऽनुक्षरा निवेशनी। यच्छानः शर्म सप्रथाः। क्षेत्रस्य पतिना वयः हिते नेव जयामसि। गामश्रं पोषयिल्वा स नो मुडातीदशै॥

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय अङ्गारकाय नमः॥२॥

प्रवः शुक्रायं भानवे भरध्वः हव्यं मितं चाग्नये सुपूतम्॥ यो दैव्यानि मानुषा जन्र्ङ्घ्यन्तर्विश्वानि विद्य ना जिगाति॥ इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमेश्रवम्। न ह्यस्या अपरञ्चन जरसा मरते पतिः॥ इन्द्रं वो विश्वतस्परि हर्वामहे जनैभ्यः।

अस्माकंमस्तु केवंलः॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय शुकाय नमः॥३॥

आप्यायस्व समीतु ते विश्वतः सोम् वृष्णियम्। भवा वार्जस्य सङ्ग्रथे॥ अप्सु मे सोमौ अबवीद्-तर्विश्वानि भेषजा। अग्निं चं विश्वश्रम्भुवमापश्च विश्वभेषजीः। गौरी मिमाय सिल्लानि तक्षत्येकपदी द्विपदी सा चतुंष्पदी। अष्टापदी नर्वपदी बभूवृषी सहस्राक्षरा पर्मे व्योमन्।

अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय सोमाय नमः॥४॥

उद्बंध्यस्वाग्ने प्रतिजागृद्धेनिमष्टापूर्ते सश्सृंजेथाम्यं चे। पुनः कृण्वङ्स्त्वां पितरं युवानम्नवाताश्सीत्विय तन्तुमेतम्॥ इदं विष्णुर्विचंक्रमे त्रेधा निदंधे पदम्। समृंदमस्यपाश सुरे॥ विष्णो र्राटेमिस विष्णोः पृष्ठमिस विष्णोः श्रम्रेस्थो विष्णोः स्यूरिस विष्णोधुंवमिस वैष्णवमिस विष्णांवे त्वा। अधिदेवता प्रत्यिधदेवता सिहताय बुधाय नमः॥५॥

बृहंस्पते अतियद्यों अहाँहिमहिभाति कर्तुम्जनेषु। यदीद्यच्छवंसर्तप्रजात तद्स्मासु द्रविणं धेहि चित्रम्॥ इन्द्रमरुत्व इह पिहि सोमं यथा शार्याते अपिबः सुतस्य। तव प्रणीती तव शूरशर्मन्नाविवासन्ति क्वयः सुयज्ञाः॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचौ वेन आवः। सबुन्निया उपमा अस्य विष्ठाः स्तश्च योनिमस्तश्च विवः॥ अधिदेवता प्रत्यिधदेवता सहिताय बृहस्पतये नमः॥६॥

शं नो देवीर्भिष्टंय आपो भवन्तु पीतयै। शंयोर्भिस्र्वन्तु नः॥ प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परिता बंभूव। यत्कामास्ते जुहुमस्तन्नो अस्तु वयङ् स्याम पत्रयो रयीणाम्। इमं यमप्रस्तरमाहि सीदाऽङ्गिरोभिः पितृभिः संविदानः। आत्वा मन्त्राः कविश्वस्ता वहन्त्वेना राजन् ह्विषां मादयस्व॥ अधिदेवता प्रत्यिधदेवता सहिताय शनैश्वराय नमः॥७॥

कयां नश्चित्र आभुंवदूती सदावृधः सखाँ। कया शचिष्ठया वृता। आऽयङ्गोः पृश्चिरकमीदस्नन्मातरं पुनः। पितरं च प्रयन्त्सुवंः। यत्ते देवी निर्ऋतिराबबन्ध दामं ग्रीवास्वविचर्त्यम्। इदं ते तिद्वष्याम्यायुषो न मध्याद्रथाजीवः पितुमिद्धि प्रमुक्तः॥ अधिदेवता प्रत्यिधदेवता सहिताय राहवे नमः॥८॥ केतुं कृण्वन्नकेतवे पेशों मर्या अपेशसें। समुषद्भिरजायथाः॥ ब्रह्मा देवानां पद्वीः कंवीनामृषिर्विप्राणां महिषो मृगाणांम्। श्येनो गृध्राणाः स्वधितिर्वनानाः सोमः पवित्रमत्येति रेभन्। (ऋक्) सचित्र चित्रं चितयन् तमस्मे चित्रंक्षत्र चित्रतमं वयोधाम्। चन्द्रं र्यिं पुरुवीरं बृहन्तं चन्द्रं चन्द्रं चन्द्राभिर्गृणते युवस्व॥ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय केतवे नमः॥९॥ ॥ ॐ आदित्यादि नवग्रहदेवताभ्यो नमो नमः॥ ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ नक्षत्रसूक्तम् ॥

(तैत्तिरीय बाह्मणम् अष्टकम् – ३/प्रश्नः – १) (तैत्तिरीय संहिता काण्डम् – ३/प्रपाठकः – ५/अनुवाकः –१)

अग्निनीः पातु कृत्तिकाः। नक्षेत्रं देविमिन्द्रियम्। इदमीसां विचक्षणम्। हविरासं जुहोतन। यस्य भान्ति रश्मयो यस्यं केतवः। यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वा। स कृत्तिकाभि-रभिसंवसानः। अग्निनी देवः सुविते देघातु॥१॥

प्रजापंते रोहिणी वेतु पत्नी। विश्वरूपा बृह्ती चित्रभानुः। सा नो यज्ञस्यं सुविते दंधातु। यथा जीवेम शरदः सवीराः। रोहिणी देव्युदंगात्पुरस्तात्। विश्वां रूपाणि प्रतिमोदंमाना। प्रजापंतिश् हविषां वर्धयंन्ती। प्रिया देवानामुपंयातु यज्ञम्॥२॥

सोमो राजां मृगशीर्षेण आगन्नं। शिवं नक्षत्रं प्रियमस्य धामं। आप्यायमानो बहुधा जनेषु। रेतः प्रजां यजमाने दधातु। यत्ते नक्षत्रं मृगशीर्षमस्ति। प्रिय॰ राजन् प्रियतमं प्रियाणाम्। तस्मै ते सोम हविषां विधेम। शं ने एधि द्विपदे शं चतुष्पदे॥३॥

आर्द्रयां रुद्रः प्रथमा न एति। श्रेष्ठौ देवानां पतिरिघ्वयानाम्।

नक्षंत्रमस्य ह्विषां विधेम। मा नः प्रजाः रीरिष्-मोत वीरान्। हेती रुद्रस्य परिणो वृणक्तु। आर्द्रा नक्षंत्रं जुषताः ह्विनैः। प्रमुश्रमानौ दुरितानि विश्वां। अपाघशः सन्नुदतामरातिम्॥४॥ पुनर्नो देव्यदितिः स्पृणोतु। पुनर्वसू नः पुनरेतां यज्ञम्। पुनर्नो देवा अभियन्तु सर्वे। पुनः पुनर्वो ह्विषां यजामः। एवा न देव्यदितिरन्वा। विश्वस्य मुत्रीं जर्गतः प्रतिष्ठा। पुनर्वसू ह्विषां वर्धयन्ती। प्रियं देवानामप्येतु पार्थः॥५॥

बृह्स्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यं नक्षत्रम्भि सम्बंभूव। श्रेष्ठो देवानां पृतेनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयं नो अस्तु। तिष्यः पुरस्तांदुत मध्यतो नः। बृह्स्पतिर्नः परिपातु पृश्चात्। बाधेतां देषो अभयं कृणुताम्। सुवीयेस्य पत्यः स्याम॥६॥

इदः सर्पेभ्यो ह्विरंस्तु जुष्टम्। आश्रेषा येषांमनुयन्ति चेतः। ये अन्तरिक्षं पृथिवीं क्षियन्ति। ते नः सर्पासो हवमार्गामिष्ठाः। ये रोचने सूर्यस्यापि सर्पाः। ये दिवं देवीमनुस् अर्रन्ति। येषांमाश्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्यः सर्पेभ्यो मधुमज्जहोमि॥७॥

उपहूताः पितरो ये मघासुं। मनौजवसः सुकृतः सुकृत्याः। ते नो

नक्षेत्रे हवमार्गमिष्ठाः। स्वधाभिर्यज्ञं प्रयंतं जुषन्ताम्। ये अग्निद्ग्धा येऽनिग्निद्ग्धाः। येऽमुं लोकं पितर्रः क्षियन्ति। याङ्श्चं विद्मयाश उ च न प्रविद्म। मुघासुं युज्ञश सुकृतं जुषन्ताम्॥८॥

गवां पितः फल्गुंनीनामित्वम्। तद्र्यमन् वरुणिमित्र चार्रः। तं त्वां वयः सिन्तारः सनीनाम्। जीवा जीवन्तमुप संविशेमः। येनेमा विश्वा भुवनानि सिक्षिता। यस्यं देवा अनुसंयन्ति चेतः। अर्यमा राजाऽजरुस्तु विष्मान्। फल्गुंनीनामृष्भो रौरवीति॥९॥

श्रेष्ठौ देवानां भगवो भगासि। तत्त्वां विद्धः फल्गुनीस्तस्यं वित्तात्। अस्मभ्यं क्षत्रमुजर् सुवीर्यम्। गोमदश्चं वदुपसन्नुदेह। भगो ह दाता भग इत्प्रदाता। भगो देवीः फल्गुनीराविवेश। भगस्येत्तं प्रसुवं गमेम। यत्रं देवैः संघुमादं मदेम॥१०॥

आयांतु देवः संवितोपयातु। हिर्ण्ययेन सुवृता रथेन। वहन् हस्तर्थं सुभगं विद्यनापंसम्। प्रयच्छन्तं पपृरि पुण्यमच्छ। हस्तः प्रयच्छ त्वमृतं वसीयः। दक्षिणेन प्रतिगृभ्णीम एनत्। दातारम् संविता विदेय। यो नो हस्ताय प्रसुवाति यज्ञम्॥११॥

त्वष्टा नक्षत्रमभ्येति चित्राम्। सुभगं संसं युव्ति रोचमानाम्।

निवेशयंत्रमृतान्मर्त्यां 🖢 श्रा 🐱 पाणि पि 🗠 शन् भुवनानि विश्वा। तन्नस्त्वष्टा तर्दुं चित्रा विचेष्टाम्। तन्नक्षेत्रं भूरिदा अस्तु मह्यम्। तन्नेः प्रजां वीरवंती शसनोतु। गोभिनीं अश्वैः समनक्तु यज्ञम्॥ १२॥ वायुर्नक्षंत्रमभ्येति निष्ट्याम्। तिरमर्श्वज्ञो वृषभो रोरुवाणः। समीरयन् भुवना मातरिश्वा। अप द्वेषा श्रीस नुद्तामरातीः। तन्नी वायुस्तदु निष्ट्यां शृणोतु। तन्नक्षंत्रं भूरिदा अस्तु मह्म्म्। तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्। यथा तरेम दुरितानि विश्वा॥ १३॥ दूरमस्मच्छत्रवो यन्तु भीताः। तदिन्द्राग्नी कृणुतां तद्विशाखि। _ तन्नौ देवा अर्नुमदन्तु यज्ञम्। पश्चात् पुरस्तादर्भयं नो अस्तु। नक्षंत्राणामधिपत्नी विशांखे। श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवंनस्य गोपौ। विष्चः शत्रूनपुबार्धमानौ। अपु क्षुधं नुदतामरातिम्॥१४॥ पूर्णा पृश्चादुत पूर्णा पुरस्तात्। उन्मध्यतः पौर्णमासी जिंगाय। पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषाः। पौर्णमास्युद्गाच्छोर्भमाना। आप्याययंन्ती दुरितानि विश्वां। उरुं दुहां यर्जमानाय यज्ञम्॥ १५॥ ऋच्यास्मं हव्यैर्नर्मसोपसद्यं। मित्रं देवं मित्रधेयं नो अस्तु।

अनुराधान् ह्विषां वर्धयन्तः। श्वतं जीवेम शरदः सवीराः। चित्रं नक्षेत्रमुदंगात्पुरस्तात्। अनूराधा स इति यद्वदंन्ति। तन्मित्र एति पथिभिर्देवयानैः। हिर्ण्ययैर्वितंतैर्न्तरिक्षे॥१६॥

इन्द्रौ ज्येष्ठामनु नक्षंत्रमेति। यस्मिन् वृत्रं वृत्र् तूर्यै ततारं। तस्मिन्वयम्मृतं दुर्हानाः। क्षुधं तरेम् दुरितिं दुरिष्टिम्। पुरन्द्रायं वृषभायं धृष्णवै। अषाढाय सर्हमानाय मीढुषै। इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमदुर्हाना। उरुं कृणोतु यजमानाय लोकम्॥१७॥

मूलं प्रजां वीरवंतीं विदेय। पराँच्येतु निर्ऋतिः पराचा। गोभिर्नक्षंत्रं पशुभिः समक्तम्। अहंभूयाद्यजमानाय मह्मम्। अहंनीं अद्यस्विते दंधातु। मूलं नक्षंत्रमिति यद्वदंन्ति। परांचीं वाचा निर्ऋतिं नुदामि। शिवं प्रजाये शिवमेस्तु मह्मम्॥ १८॥

या दिव्या आपः पर्यसा सम्बभूवः। या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः। यासामषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपः शङ् स्योना भेवन्तु। याश्च कूप्या याश्च नाद्याः समुद्रियाः। याश्च वैश्वन्तीरुत प्रांसचीर्याः। यासामषाढा मधुं भक्षयन्ति। ता न आपः शङ् स्योना भेवन्तु॥१९॥ तन्नो विश्वे उपं शृण्वन्तु देवाः। तद्षाहा अभिसंयन्तु यज्ञम्। तन्नक्षंत्रं प्रथतां प्रभुभ्यः। कृषिर्वृष्टिर्यजमानाय कल्पताम्। शुभ्राः कन्यां युवतयः सुपेशंसः। कर्मकृतः सुकृतो वीर्यावतीः। विश्वान् देवान् ह्विषां वर्धयन्तीः। अषाढाः काममुपंयान्तु यज्ञम्॥२०॥ यस्मिन् ब्रह्माभ्यजयत्सर्वमेतत्। अमुं चं लोकमिदमूच सर्वम्। तन्नो नक्षंत्रममिजिद्विजित्य। श्रियं दधात्वहंणीयमानम्। उभौ लोको ब्रह्मणा सिन्नितेमौ। तन्नो नक्षंत्रममिजिद्विच्छाम्। तस्मिन्वयं पृतंनाः सम्नयेम। तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्॥२१॥

शृण्वन्ति श्रोणाममृतस्य गोपाम्। पुण्यामस्या उपश्रणोमि वाचम्। महीं देवीं विष्णुपत्नीमजूर्याम्। प्रतीची मेनाश् हविषां यजामः। त्रेधा विष्णुरुरुगायो विचेक्रमे। महीं दिवं पृथिवीमन्तरिक्षम्। तच्छोणौतिश्रवं इच्छमाना। पुण्यश्च श्लोकं यजमानाय कृण्वती॥२२॥

अष्टौ देवा वसंवः सोम्यासंः। चर्तस्रो देवीर्जराः श्रविष्ठाः। ते यज्ञं पौन्तु रजसः पुरस्तौत्। संवत्सरीणममृतङ्कं स्वस्ति। यज्ञं नेः पान्तु वसंवः पुरस्तौत्। दुक्षिणतौऽभियन्तु श्रविष्ठाः। पुण्यं नक्षेत्रमुभि संविशाम। मा नो अरोतिरघश्र साऽगन्न्।। २३॥

क्षत्रस्य राजा वर्रणोऽधिराजः। नक्षत्राणाः श्वातिमेष्वग्वसिष्ठः। तौ देवेभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः। श्वातः सहस्रा भेष्वजानि धत्तः। यज्ञं नो राजा वर्रण उपयातु। तन्नो विश्वे अभि संयन्तु देवाः। तन्नो नक्षत्रः श्वातिमेषग्जुषाणम्। दीर्घमायुः प्रतिरद्भेषुजानि॥२४॥

अज एकंपादुर्दगात्पुरस्तात्। विश्वां भूतानि प्रति मोर्दमानः। तस्यं देवाः प्रस्वं यन्ति सर्वै। प्रोष्टपदासौ अमृतंस्य गोपाः। विभ्राजमानः समिधा न उग्रः। आऽन्तरिक्षमरुहदगुन्द्याम्। तश् सूर्यं देवमुजमेकंपादम्। प्रोष्टपदासो अनुयन्ति सर्वे॥२५॥

अहिर्बुधियः प्रथमा न एति। श्रेष्ठौ देवानामुत मानुषाणाम्। तं ब्राह्मणाः सोमपाः सोम्यासः। प्रोष्ठपदासौ अभिरेक्षन्ति सर्वै। चत्वार् एकमभि कमी देवाः। प्रोष्ठपदा स इति यान् वदन्ति। ते बुधियं परिषद्यई स्तुवन्तः। अहिर्र रक्षन्ति नर्मसोपसद्य॥२६॥

पूषा रेवत्यन्वेति पन्थांम्। पुष्टिपती पशुपा वार्जबस्त्यौ। इमानि ह्व्या प्रयंता जुषाणा। सुगैर्नो यानैरुपंयातां यज्ञम्। क्षुद्रान् पशून् रक्षतु रेवती नः। गावौ नो अश्वा<u>र</u> अन्वेतु पूषा। अन्न<u>र</u> रक्षंन्तौ बहुधा विरूपम्। वाजर्रं सनुतां यर्जमानाय यज्ञम्॥२७॥ तद्धिनावश्वयुजोपयाताम्। शुभङ्गमिष्ठौ सुयमेभिरश्वैः। स्वं नक्षंत्र हविषा यर्जन्तौ। मध्वासम्पृक्तौ यर्जुषा समक्तौ। यौ देवानां भिषजौ हव्यवाहो। विश्वस्य दूतावुमृतस्य गोपौ। तौ नक्षत्रं जुजुषाणोपंयाताम्। नमोऽश्विभ्यां कृणुमोऽश्वयुग्भ्यांम्॥ २८॥ अपं पाप्मानं भरंणीर्भरन्तु। तद्यमो राजा भगवान् विचेष्टाम्। लोकस्य राजां महतो महान् हि। सुगं नः पन्थामभयं कृणोतु। यस्मिन्नक्षेत्रे यम एति राजा। यस्मिन्नेनमभ्यषिश्चन्त देवाः। तर्दस्य चित्र हविषां यजाम। अपं पाप्मानं भरंणीर्भरन्तु॥२९॥ निवेशनी सङ्गर्मनी वसूनां विश्वां रूपाणि वसून्यावेशयन्ती। सहस्रपोष सुभगा रर्गणा सा न आगन्वचैसा संविदाना॥ यत्ते देवा अद्धुर्भागधेयममावास्ये संवसन्तो महित्वा। सा नौ यज्ञं

॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत्॥

ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयामं देवाः। भद्रं पंश्येमाक्षभिर्यजंत्राः। स्थिरेरङ्गैस्तुष्टुवाः संस्तुनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति न इन्द्रौ वृद्धश्रेवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यीं अरिष्टनेभिः। स्वस्ति नो बृह्स्पतिर्दधातु॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

ॐ नर्मस्ते गणपतये। त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वेमिस। त्वमेव केवछं कर्तांऽसि। त्वमेव केवछं धर्तांऽसि। त्वमेव केवछं हर्तांऽसि। त्वमेव सर्वं खिल्वदं ब्रह्मासि। त्वं साक्षादात्मांऽसि नित्यम्॥१॥

ऋतं विच्म। सत्यं विच्म॥२॥

अवं त्वं माम्। अवं वक्तारम्। अवं श्रोतारम्। अवं दातारम्। अवं धातारम्। अवान्चानमेव शिष्यम्। अवं पृश्चात्तात्। अवं पुरस्तात्। अवोत्तरात्तात्। अवं दक्षिणात्तात्। अवं चोध्वात्तात्। अवाधरात्तात्। सर्वतो मां पाहि पाहि समन्तात्॥३॥

त्वं वाङ्मयस्त्वं चिन्मयः। त्वमानन्दमयस्त्वं ब्रह्ममयः। त्वं सिचदानन्दाद्वितीयोऽसि। त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मसि। त्वं ज्ञानमयो

विज्ञानंमयोऽसि॥४॥

सर्वं जगदिदं त्वत्त्वों जायते। सर्वं जगदिदं त्वत्त्वेस्तिष्ठित। सर्वं जगदिदं त्विय लयमेष्यति। सर्वं जगदिदं त्वियं प्रत्येति। त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नुभः। त्वं चत्वारि वाक्परिमित्तां पद्मि॥५॥

त्वं गुणत्रेयातीतः। त्वम् अवस्थात्रेयातीतः। त्वं देहत्रेयातीतः। त्वं कालत्रेयातीतः। त्वं मूलाधारस्थितौऽसि नित्यम्। त्वं शक्तित्रेयात्मकः। त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम्। त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमिन्नस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥६॥

गणादिं पूर्वमुचार्य वर्णादिं तदनन्तरम्। अनुस्वारः परतरः। अधैन्दुलिस्तम्। तारेण ऋद्धम्। एतत्तव मनुस्वरूपम्। गकारः पूर्वरूपम्। अकारो मध्यमरूपम्। अनुस्वारश्चौन्त्यरूपम्। बिन्दुरुत्तररूपम्। नादः सन्धानम्। सःहिता सन्धः। सेषा गणेशविद्या। गणेक ऋषिः। निचृद्गायंत्रीच्छन्दः। श्रीमहागणपतिर्देवता। ॐ गं गणपतये नर्मः॥७॥

प्कदन्तायं विद्यहें वक्रतुण्डायं धीमहि।
तन्नो दन्ती प्रचोदयात्॥८॥

प्कदन्तं चंतुर्हस्तं पाशमंङ्कश्चधारिणम्।
रदं च वर्रदं हस्तैर्विभ्राणं मूषकध्वजम्॥
रक्तं लम्बोदंरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्।
रक्तगन्धानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्यैः सुपूजितम्॥

भक्तानुकम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम्।
आविर्भूतं चं सृष्ट्याद्ौ प्रकृतेः पुरुषात्परम्।
एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी यौगिनां वर्रः॥९॥

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते अस्तु लम्बोदरायैकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय श्रीवरदमूर्तये नमो नमः॥१०॥

एतदथर्वशीर्षं योऽधीते। स ब्रह्मभूयायं कल्पते। स सर्वविद्वेने बाध्यते। स सर्वतः सुर्खमेधते। स पञ्चमहापापात् प्रमुच्यते। सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति। प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नारायित। सायं प्रातः प्रयुज्जानो अपापो भवति। सर्वत्राधीयानोऽपविद्यो भवति। धर्मार्थकाममोक्षं चं विन्द्ति। इदमथर्वशीर्षमशिष्यायं न देयम्। यो यदि मोहाद्दास्यित सपापीयान् भवति। सहस्रावर्तनाद्यं यं काममधीते तं तमनेनं साधयेत्॥११॥

अनेन गणपितमिभिषिञ्चिति स वाग्मी भविति। चतुर्थ्यामनश्नन् जपित स विद्यावान् भविति। इत्यथवीणवाक्यम्। ब्रह्माद्याचरणं विद्यान्न बिभेति कद्यांचनेति॥१२॥

यो दूर्वाङ्करैर्यजित स वैश्रवणोपमो भ्वति। यो लाजैर्यजित स यशौवान् भ्वति स मेधावान् भ्वति। यो मोदकसहस्रेण यजित स वाञ्छितफलम्वामोति। यः साज्यसमिद्भिर्यजित स सर्वं लभते स सर्वं लभते॥ १३॥

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग्याहियत्वा। सूर्यवर्चस्वी भवति। सूर्ययहे महानद्यां प्रतिमासिन्नधौ वा जस्वा सिद्धमन्त्रौ भवति। महाविद्यात् प्रमुच्यते। महापापात् प्रमुच्यते। महाप्रत्यवायात् प्रमुच्यते। महाप्रत्यवायात् प्रमुच्यते। संविद्धवित।

य एवं वेद। इत्युपिनर्षत्॥१४॥ सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहै। तेजस्विनाऽवधीतमस्तु मा विद्विषावहैं॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ मृत्युञ्जयहोम-मन्त्राः॥

अपैतु मृत्युर्मृतंत्र आगंन्वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु। पुर्णं वनस्पतीरिवाभिनंः शीयता र्यायः स च तान्नः शचीपितः। परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानीत्। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नंः प्रजा रीरिषो मोत वीरान् ॥ वातं प्राणं मनसाऽन्वा रभामहे प्रजापितिं यो भुवनस्य गोपाः। स नौ मृत्योस्त्रीयतां पात्व हिसो ज्योग्जीवा ज्रामशीमिह॥ अमुत्र भूयाद्घ यद्यमस्य बृहस्पते अभिश्रेस्तेरमुं अः। प्रत्यौहतामिश्वनां मृत्युमरमाद्देवानामभ्रे भिषजा शचीभिः॥ हिर हर्रन्तमनुयन्ति देवा विश्वस्येशानं वृषमं मतीनाम्। ब्रह्म

हरि<u>श्</u> हर्रन्तमनुयन्ति देवा विश्वस्येशनि वृष्भं मेतीनाम् । ब्रह्म सर्रूपमनुमेदमागादयेनं मा विविधीर्विक्रमस्व॥

शल्कैर्प्तिमिन्धान उभौ लोकौ सनेमहम्। उभयौर्लोकयोर् ऋध्वाऽति मृत्युं तराम्यहम्॥

मा छिदो मृत्यो मा वंधीर्मा में बलं विवृहो मा प्रमोषीः । प्रजां मा में रीरिष आयुरुग्र नृचक्षंसं त्वा ह्विषां विधेम॥ मा नों महान्तंमृत मा नों अर्भुकं मा न उक्षेन्तमृत मा ने उक्षितम्। मा नोंऽवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नेस्तुनवों रुद्र रीरिषः॥ मानस्तोंके तनेये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नों रुद्र भामितोऽवधीर्ह्विष्मंन्तो नमंसा विधेम ते॥ प्रजापते न त्वदेतान्यन्यो विश्वां जातानि परिता बंभूव। यत्कांमास्ते

यतं इन्द्र भयामहे ततों नो अभयं कृधि। मर्घवन्छुग्धि तव तन्नं ऊतये विद्विषो विमृधौ जहि॥

जुहुमस्तन्नौ अस्तु वयङ् स्याम पतयो रयीणाम्॥

स्वस्तिदा विशस्पतिर्वृत्रहा विमृधौ वशी। वृषेन्द्रः पुर एतु नः स्वस्तिदा अभयङ्करः॥

त्र्यम्बकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवधीनम्। उर्वारुकिमिव बन्धनान्मृत्योमुक्षीय माऽमृतात्॥

अपंमृत्युमपक्षुधम्। अपेतः श्वपथं जिह। अधा नो अग्न आर्वह। रायस्पोषर् सहस्रिणम्॥

ये ते सहस्रमयुतं पाशाः। मृत्यो मत्यीय हन्तवे। तान् यज्ञस्य

माययाँ। सर्वानवयजामहे॥

जातवेदसे सुनवाम सोमं मरातीयतो निदंहाति वेदः। स नः पर्षदिति दुर्गाणि विश्वां नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यिमः॥

भूर्भुवः स्वः। ओजो बलम्। ब्रह्मं क्ष्रत्रम्। यशौ महत्। सत्यं तपो नाम्। रूपममृतम्। चक्षुः श्रोत्रम्। मन आयुः। विश्वं यशौ महः। समं तपो हरो भाः। जातवेदा यदि वा पावकोऽसि। वैश्वानरो यदि वा वैद्युतोऽसि। शं प्रजाभ्यो यर्जमानाय लोकम्। ऊर्जं पृष्टिं दर्दद्भ्यावेवृत्स्व॥

मृत्युनीरयत्वायुर्वर्धतां भूः। मृत्युनीरयत्वायुर्वर्धतां भुवः। मृत्युनीरयत्वायुर्वर्धताः सुवः। मृत्युनीरयत्वायुर्वर्धतां भूभुवः सुवः॥